

รูปลักษณะศิลปกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในงานศิลปกรรมไทยในทศวรรษหน้า The Formation of Fine Arts for Ethics and Morals of Thai Art in Next Decade

รศ.ดร.โกสุม สายใจ¹,
ผศ.พิเชษฐ์ สุนทรโชติ², สุภารัตน์ เทพพิมล²

¹วิทยาลัยราชพฤกษ์
²มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง รูปลักษณะศิลปกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในงานศิลปกรรมไทยในทศวรรษหน้า เป็นการศึกษาภาพรวมของงานจิตรกรรมไทยเชิงประวัติศาสตร์ศิลป์ ผลงานจิตรกรรมในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ และผลงานจิตรกรรมของศิลปินแห่งชาติ พบว่า มีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ความเชื่อนบนธรรมนิยมประเพณี วิถีชาวบ้าน ที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมโดยตรง หลังรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลกาลที่ 4 ศิลปะของประเทศทางตะวันตกหรือศิลปะสากลเข้ามาผสมผสาน เกิดเป็นศิลปะไทยประยุกต์ ศิลปะสมัยใหม่ และศิลปะร่วมสมัยต่อเนื่องมาจนปัจจุบันซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อย่างรวดเร็ว ส่งผลโดยตรงต่อการสร้างงานศิลปกรรม เช่น ด้านสังคม วัฒนธรรม ศิลปะช่วยสร้างความเป็นเอกภาพ ให้คนในสังคมเข้าใจร่วมกันผ่านเอกลักษณ์ทางศิลปกรรม ด้านเศรษฐกิจ ควรส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่พัฒนามาจากศิลปะและวัฒนธรรมไทย การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ที่ส่งผลทั้งกระบวนการสร้างสรรค์และการเผยแพร่ผลงาน ผู้วิจัยสรุปเป็นทิศทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในทศวรรษหน้า ว่าควรจะต้องแสดงเนื้อหาเรื่องราวที่ส่งเสริมแนวคิดเชิงคุณธรรมจริยธรรมที่ง่ายแก่การรับรู้ โดยมีรูปแบบทั้งเหมือนจริง กึ่งนามธรรม และ นามธรรม ด้วยกลวิธีการสร้างงานที่มีอิสระในการเลือกใช้วัสดุให้เหมาะกับกลวิธีสร้างงานของศิลปินแต่ละคน และควรนำเสนอทั้งการนำเสนอโดยตรง มีนัย และโดยอ้อมเพื่อกระตุ้นให้เกิดแนวคิดเชิงจริยธรรมขึ้นในหัวใจผู้ดูผู้ชม

คำสำคัญ : รูปลักษณะศิลปกรรม, คุณธรรมจริยธรรมในงานศิลปกรรมไทย

ABSTRACT

The research expanded the formation of Fine arts for ethics and morals of Thai art in next decade. The formation of fine art for enhancement of Thai virtues and ethics in history of Thai art , the works of the national artists, and national art exhibitions of Thailand 10 years latter. Painting was a man making the Thai artists still do Thai Traditional painting creation to 'Art for Religion' sake to show Buddha religious concept and believe, and Thai custom. All of them are increasing of art for ethics and morals. After King Rama 4 the Influence of western art (international art) was mixed with Thai Traditional art by Thai artist. The work of art named Thai applied art contemporary art a modern art in sequences to the present. The trend of Thai art which affected by the changing of society culture economy and technology. The world while changes to Globalization, Thai culture affected by them the

international culture. Something light or wrong was happened in the present of Thai society so that the artist' inspiration to create the Work of Art for enhancement of Thai virtues and ethics.

The study conclude that : To establish and direction of the process development for creating The Formation of Work of Art for enhancement of Thai virtues and ethics according to Thai society in decade. The suggestions is 1) The content of the work of art for ethics and morals should be easy based on the perception of the audience 2) Style of art should be creating in Realistic art, Se-mi Abstract art, and Abstract art. To continue the finding of the new style for art creation. 3) Materials and techniques should be free to make a painting according to the interesting of the audiences 4) All kinds of presentation are allow as direct pattern significance pattern and indirect pattern, on of them are increasing the positive opinions actively of Thai Virtues and Ethics.

Keywords : Formation of Fine Arts, Ethics and Morals of Thai Art

บทนำ

คุณธรรมจริยธรรม เป็นเรื่องของการประพฤติ ปฏิบัติ ในสิ่งที่ดีงามทั้งทางกาย วาจา ใจ เป็นหลักหรือแนวทางปฏิบัติให้เป็นคนดีและเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติต่อบุคคลอื่น เป็นประโยชน์สุขต่อตนเองและส่วนรวม โดยทั่วไปถือว่าคุณธรรมจริยธรรมเป็นองค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ ซึ่งพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต. 2546, หน้า 45) กล่าวว่า ความเป็นมนุษย์ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะ เป็นสิ่งที่ปรากฏเห็นทางกายภาพ 2) คุณสมบัติ เป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวของแต่ละบุคคล 3) คุณธรรม เป็นธรรมที่เป็นคุณ เช่น ความซื่อสัตย์ ความมานะอดทน ความมีมนุษยสัมพันธ์ มีน้ำใจเอื้ออาทร ให้ความเป็นมิตรกับบุคคลทั่วไป ไม่ทำร้ายจิตใจผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตน คิดจะให้มากกว่ารับ เป็นต้น

คุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมมีบทบาทสำคัญต่อความสงบสุขและส่งผลไปสู่ความมั่นคงของการดำรงอยู่ของรัฐด้วย ดังที่ ขนิษฐา กาญจนรังษินนท์, (2551 หน้า 67) กล่าวว่า ในประเทศไทยคุณธรรมจริยธรรมมีความสำคัญมากในระดับชาติ ดังปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 8-10 ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน โดยเน้นที่การพัฒนาจิตใจ ด้วยการกำหนดให้คนต้องได้รับการพัฒนาอย่างครบถ้วน ได้แก่ 1) การพัฒนาให้เป็นคนเก่งที่มีปัญญา ใฝ่เรียนใฝ่รู้ รู้จักคิด มีเหตุผล รู้จักพึ่งตนเอง และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม สังคม ประเทศชาติ 2) การพัฒนาให้เป็นคนดี มีความเมตตา กรุณา กตัญญู รู้คุณ สามัคคี ซื่อสัตย์สุจริต ละเว้นจากอบายมุข มีระเบียบวินัย ประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณ **ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542** แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 ให้ความสำคัญกับคุณธรรมจริยธรรมดัง มาตรา 4 ที่กำหนดว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม...การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และมีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ในทางตรงกันข้าม การขาดหรือบกพร่องทางคุณธรรมจริยธรรม จะก่อให้เกิดความเสื่อมทรามในจิตใจของประชาชน เป็นผลให้สังคมสับสนวุ่นวาย แ่งแย้งชิงดีกัน ส่งผลให้คนบางกลุ่มทำผิดคุณธรรมจริยธรรมซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนคนส่วนใหญ่ชินชา เห็นเป็นเรื่องปกติ โดยไม่สนใจที่จะต่อต้าน คัดค้าน ตรวจสอบ และปล่อยให้มันดำเนินต่อไปจนกลายเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมไปในที่สุด

ปัจจุบันพบว่า การบกพร่อง หย่อนยาน ทางคุณธรรมจริยธรรม ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สังคม เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆขึ้นในสังคม เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาครอบครัว ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางสังคม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร ส่งผลสู่การทำแท้งผิดกฎหมาย ฯลฯ ปัญหาดังกล่าวล้วนมีผลกระทบต่อบุคคล สังคม โดยตรง และเป็นสิ่งที่ผิดทั้งกฎหมายและศีลธรรม ดังที่ แพง ชิน พงศ์ (2553) กล่าวว่า “...น่าแปลกที่แม้จะมีข้อห้ามและบทลงโทษทางสังคมและทางกฎหมายหนักหนาอย่างไร กลับดูเหมือนว่าปัญหานี้ไม่ลดลงเลย นับวันแต่จะรุนแรงและน่ากลัว ทั้งในแง่ของรูปแบบ วิธีการที่ผู้กระทำความผิด นำมาปฏิบัติ กลายเป็นปัญหาที่เรื้อรังยังไม่สามารถหาทางแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง ” สอดคล้องกับแนวคิดของ เกษม วัฒนชัย (2550 หน้า 94) ที่กล่าวว่า “ คุณธรรมและจริยธรรมเมืองไทย จากที่เคยงดงามเป็นที่กล่าว ขานของคนทั่วโลก เวลานี้อยู่ในขั้นวิกฤติ...” และแนวคิดของ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ (เสถียร ธรรมสถาน, 2551) ที่ว่า “ สังคมไทยในขณะนี้อยู่ด้วยความรู้สึกที่หดหู่ใจ ไร้ความหวัง เพราะสังคมไทยกลายเป็นสังคมเห็น แก่ตัว เห็นแก่ได้ เห็นแก่พวกพ้อง ไม่เห็นแก่ส่วนรวม ประเทศชาติ มีการแก่งแย่งชิงดี เอารอดเอาเปรียบ กลั่น แก่งผู้อ่อนแอ เป็นสังคมที่ไม่มีจิตสำนึกในความรักชาติอย่างเป็นรูปธรรม”

คุณธรรมจริยธรรมกลายเป็นปัญหาของเยาวชนไทยจนเกิดเป็นภาวะวิกฤตของชีวิตทางด้านสติปัญญา โดยพบว่าเยาวชนมีการรู้คิดอยู่ในระดับต่ำและมักจะพึงพอใจที่จะทำตามผู้อื่นมากกว่าการมีหลักคุณธรรม จริยธรรมของตนเอง จึงเกิดการทำอะไรที่ไม่ดีไม่งามชั่วช้า จากการเล่นเรื่อง วิกฤตินักศึกษาไทย : ความรุนแรง และทางออก ในการประชุมวิชาการระดับชาติ " 2552 ปีแห่งคุณภาพการอุดมศึกษาของไทย " อมรวิรัช นาค รุทธพ, (2552) ได้กล่าวถึงผลการสำรวจการดำเนินชีวิตของนิสิตนักศึกษาปี 2551 พบว่า นักศึกษา 28% ไม่ได้ อยู่กับพ่อแม่ มีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคสาส์ลักเสรีภาพ กินเหล้า 42% สูบบุหรี่ 22% เพราะไม่มีผู้ใหญ่ควบคุม อดราทินเหล้าสูบบุหรี่มีมากกว่าเด็กที่อยู่กับพ่อแม่สูงถึง 4 เท่า และนนักศึกษา 7% กินเหล้าครั้งแรกในงานรับ นื่องใหม่ และจากนั้นก็ไม่เคยหยุดกินเหล้าอีกเลย 31% ยอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว และ 54% ยอมรับ การใช้ชีวิตแบบอยู่ก่อนแต่ง ที่น่าแปลกใจคือ เรียนหนังสือน้อยลงเรื่อยๆ แม้จะมามหาวิทยาลัยทุกวันก็ตาม

จากสภาพแนวโน้มการเกิดปัญหาเชิงคุณธรรมจริยธรรมที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง หากปล่อยไป โดยไม่ได้แก้ไขหรือป้องกันล่วงหน้า จะเกิดผลเสียหายนมาก จึงเกิดแนวคิดที่จะกู้วิกฤตสังคม เห็นได้จากมติของที่ ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันอังคารที่ 31 ตุลาคม 2549 ...ในประเด็นการกู้วิกฤตสังคมทุกฝ่ายมีความเห็น สอดคล้องต้องกันว่าการสร้างสังคมที่แข็งแกร่งมีจริยธรรม รักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามที่บรรพบุรุษสอนสั่ง สืบทอดกันมานั้นเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องเร่งปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จริงจัง ทั้งการแก้ไขและการป้องกัน (สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา, 2549) ส่งผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับมีความกระตือรือร้น เอาจริงเอา จังกับการบริหารจัดการกับปัญหาความเสื่อมทรามของสังคมและประชาชนที่มีพฤติกรรมเชิงลบในการดำเนิน ชีวิตอันเนื่องมาจากการบกพร่องทางจริยธรรม จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้มากขึ้น โดยมุ่งทิศ ทางการผลิตและพัฒนากำลังคนให้เป็นคนดีควบคู่ไปกับการเป็นคนเก่ง...

ศิลปกรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นผลรวมมาจากความรู้สึกนึกคิดของศิลปินที่ต้องการแสดงออก โดยสร้างสรรค์เป็นผลงานที่มีทั้งความสวยงามและมีคุณค่าต่อความรู้สึกนึกคิดเชิงบวกของคนในสังคม จาก การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ศิลป์ พบว่า ศิลปินมีการแสดงออกโดยการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นเรื่องราวเพื่อ ส่งเสริมศาสนา (Art for art Religion' sake) ส่งเสริมสังคม (Art for social' sake) ส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณี คุณงามความดี ซึ่งอาจจะเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาการบกพร่องทางคุณธรรมจริยธรรมได้ โดยเฉพาะงานจิตรศิลป์ (Fine Arts) แขนงจิตรกรรม (painting) ซึ่งเป็นการเขียนภาพทั้งที่เป็นภาพขาวดำและภาพ ระบายสี โดยศิลปินสามารถถ่ายทอดจินตนาการ ความรู้สึกนึกคิดจากสิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ต่างๆในสังคม เชิงคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างรวดเร็ว ไม่มีข้อจำกัดทางวัสดุเหมือนงานจิตรศิลป์แขนงอื่นๆ จนทำให้จิตรกรรม

เป็นพื้นฐานสำคัญของงานศิลปะทั้งมวล และสามารถถ่ายทอดเรื่องที่ลึกซึ้งให้ปรากฏชัดเจนขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะเรื่องราวที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมถึงแม้จะเป็นนามธรรม แต่กระบวนการสร้างสรรค์ทางจิตรกรรมก็สามารถทำให้เรื่องราวดังกล่าวปรากฏเป็นรูปธรรมประจักษ์แก่คนในสังคม โดยศิลปินจึงใช้ผลงานศิลปะเป็นสื่อที่สะท้อนกระตุ้นเตือน ให้เกิดความคิดเชิงคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้คนในสังคมได้เป็นอย่างดี

1) **รูปลักษณ์ศิลปกรรม** หมายถึง ภาพรวมของจิตรกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของศิลปกรรมไทยใน 10 ปีข้างหน้า ประกอบด้วยความเป็นเอกภาพ (Unity) ของเนื้อหาเรื่องราว รูปแบบ กลวิธีการสร้างงาน และการนำเสนอ

2) **คุณธรรมจริยธรรม** หมายถึงหลักหรือแนวทางการประพฤติปฏิบัติให้เป็นคนดีในสังคม ซึ่งศิลปินผู้สร้างงานได้นำเสนอไว้ในงานศิลปกรรมไทยทั้งที่เป็นแบบไทยประเพณี ไทยประยุกต์ สมัยใหม่ และแบบร่วมสมัยในปัจจุบัน เพื่อเป็นสิ่งที่มีความงามและเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้ดูชมเกิดแนวคิดเชิงจริยธรรม นับเป็นการนำเสนอที่ดีเข้าสู่จิตใจ ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงบวกของคนในสังคม นำมาสู่ความเข้าใจต่อกัน และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปลักษณ์ศิลปกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของไทยสมัยรัตนโกสินทร์ การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ และผลงานของศิลปินแห่งชาติ
2. เพื่อศึกษาแนวโน้มของศิลปกรรมในสังคมที่ได้รับอิทธิพลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และ เทคโนโลยี
3. เพื่อกำหนดทิศทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในทศวรรษหน้า

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบพหุวิธี (Multi-methods) โดยมีตัวแปรที่ศึกษาเป็นรูปลักษณ์ของศิลปะที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในทศวรรษหน้า ในด้านเนื้อหา รูปแบบ กลวิธีการสร้างงาน และการนำเสนอ

1. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** เป็นผลงานศิลปกรรมไทยที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ศิลป์ของไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ผลงานจิตรกรรมในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ และผลงานของศิลปินแห่งชาติ **กลุ่มตัวอย่าง** ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling random) เป็นผลงานจิตรกรรมไทยที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในประวัติศาสตร์ศิลป์ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ ผลงานจิตรกรรมในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ย้อนหลัง 10 ปี (ระหว่างปี พ.ศ.2543-2553) และผลงานจิตรกรรมของศิลปินแห่งชาติ (สาขาทัศนศิลป์)

2. **การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ** เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อการศึกษา รูปลักษณ์ศิลปกรรม ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในงานศิลปกรรมไทยในทศวรรษหน้า จำนวน 10 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ 2) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อกำหนดข้อคำถาม 3) การหาคุณภาพเครื่องมือ โดยนำร่างแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจพิจารณา ให้ความเห็นว่า ใช้ได้ (agree) หรือใช้ไม่ได้ (disagree) กำหนดเกณฑ์ ต้องตรงกันทั้ง 3 ท่าน

3. **การเก็บข้อมูล** มีการเก็บข้อมูลดังนี้ 1) **การวิเคราะห์เอกสาร** (Documentary Analysis) เป็นการศึกษาจากแหล่งข้อมูลทั้งที่เป็นห้องสมุด ศูนย์วิทยบริการ และแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม ตัวศิลปินผู้สร้างงาน เนื้อหาเรื่องราว รูปแบบ กลวิธีการสร้างงาน การนำเสนอ สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรม 2) **การศึกษาภาคสนาม** (Field study) เก็บข้อมูลปฐม

ภูมิด้วยการสังเกตวิเคราะห์ ผลงานจิตรกรรมของศิลปินแห่งชาติ (สาขาทัศนศิลป์) และผลงานจิตรกรรมในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติย้อนหลัง 10 ปี ณ หอศิลป์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพมหานคร และ หอศิลป์สนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ด้วยการสังเกต การคิดอย่างใคร่ครวญ (Reflective thinking) 3) **การสัมภาษณ์** เป็นการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบ Ethnographic Futures Research (EFR) โดยทำการสัมภาษณ์ภาพอนาคตแบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) 4) **เทคนิคเดลฟายประยุกต์** (Delphi Applied Technique) โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางศิลปกรรม และศิลปินอิสระ ให้ความเห็นเพื่อหาฉันทามติในประเด็นเนื้อหาสาระเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม รูปแบบ กลวิธีการสร้างงาน และการนำเสนอ โดยดำเนินการสอบถาม 2 รอบ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive sampling random) จำนวน 13 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปกรรมที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสังคมศึกษาทางคุณธรรมวัฒนธรรม ศิลปินอิสระมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล พบว่าจิตรกรรมไทยในอดีตเป็นแบบไทยประเพณี (Thai Traditional Painting) จัดเป็นศิลปะเพื่อศาสนา ที่มีบทบาท 1) **เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา** ที่แสดงถึงความเชื่อถือ คตินิยมในด้านต่างๆ 2) **เพื่อการสั่งสอน** โดยแสดงเป็นภาพเรื่องราวทางพุทธศาสนา ทศชาติชาดก วรรณคดี ขนบธรรมเนียมประเพณีที่สอดแทรกวิถีชีวิตไทยไว้อย่างแยบยล ตลอดจนสรรพวิชาต่างๆทั้งที่เป็นตำรา ยา การนวดแผนโบราณ การแต่งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ฯลฯ สอดคล้องกับบริบทของคนไทยในขณะนั้น ซึ่งมีคนอ่านหนังสือออกน้อยมาก จิตรกรรมฝาผนังจึงทำหน้าที่สื่อความหมายได้ดีกว่าภาษา ข่างเขียนไทยได้ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกในรูปภาพได้อย่างเหมาะสม สวยงาม เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชนชาติไทย **นอกจากนี้ยังมีลักษณะบูรณาการอย่างเหมาะสม ลงตัว** โดยเป็นทั้งสิ่งสุนทรีย์ (Aesthetic objects) และสิ่งกระตุ้นให้เกิดการคิดเชิงคุณธรรมจริยธรรมตามจุดมุ่งหมายในการสร้างงานของศิลปิน ซึ่งสอดคล้องกับ **ทฤษฎีการคิดเชื่อมโยง** (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548 หน้า 27) ที่ว่า “ ศิลปะเป็นสิ่งที่จุดประกายให้เกิดการเชื่อมโยงเชิงบวกได้เป็นอย่างดี การมองเห็นพระพุทธรูป จะกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่สุภาพอ่อนน้อม แสดงความเคารพ การยกมือไหว้ มีการควบคุมพฤติกรรมของตนให้เหมาะสม และเมื่อได้ปฏิบัติแล้ว จะเกิดความสุขทางใจเป็นสิริมงคลกับตนเอง ” เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า 1) **ด้านเนื้อหาเรื่องราว** เป็นเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธรูปศาสนา หลักธรรม คำสอน พุทธชาดก เพราะเชื่อว่าศาสนาเป็นสิ่งที่ดีงาม ดัง**ทฤษฎีจริยธรรมตามแนวศาสนา** ที่ว่า ศาสนาเป็นแหล่งกำเนิดด้านจริยธรรม ทุกศาสนามีคัมภีร์ที่ให้ผู้นับถือศรัทธายึดถือไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนตามศาสนกิจ และตามวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมด้วย **ต่อมาในปัจจุบัน** ศิลปินผู้สร้างงานแสดงเรื่องราวอย่างมีนัย ลึกซึ้งกว้างไกลในอดีต เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ดังที่ ญาณวิทย์ กุญแจทอง (2554) กล่าวถึงผลงานศิลปะส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ว่า “ ในสมัยแรกๆ ศิลปินจะนำเสนอผลงานเชิงนามธรรมเป็นส่วนใหญ่ แต่ในระยะหลังๆ ศิลปินที่ส่งผลงานเข้าประกวดจะทำงานเชิงรูปธรรมที่สะท้อนหรือวิพากษ์วิจารณ์สังคมมากขึ้น ถ้ามองย้อนหลังกลับไป ผลงานศิลปะในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติแต่ละปีก็เหมือนกับการบันทึกสภาพสังคมในสมัยนั้นๆ ” นอกจากนี้ยังนำเสนอเนื้อหาที่แสดงพลังทางปัญญาเชิงสร้างสรรค์ของศิลปินผู้สร้างงานในปัจจุบันด้วย

ศิลปะเพื่อคุณธรรมจริยธรรมในอดีตมีการสร้างงานกันมาอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบจิตรกรรมฝาผนังแบบไทยประเพณี โดยเน้นเรื่องของนรก สวรรค์ ความดี ความชั่ว ต่อมามีการผสมผสานกับศิลปะตะวันตก (สากล) เกิดงานศิลปะไทยประยุกต์ ศิลปะร่วมสมัย และศิลปะสมัยใหม่ในปัจจุบัน ก็ยังคงนำเสนอ

เรื่องราวพุทธปรัชญาดั้งเดิมมาสร้างในรูปแบบศิลปะสมัยใหม่ ซึ่งมีความเป็นเหตุเป็นผลเป็นความจริงนิรันดร์ สอดคล้องกับทฤษฎีอภิปรัชญาของลัทธิจิตนิยม (สมบุรณ์ พรธนาภ. 2554 หน้า 96) ที่ว่า “แก่นแท้ของมนุษย์คือจิต ความเป็นมนุษย์ที่แท้จริงได้แก่สภาวะทางจิตใจ (a man is a spiritual being) และมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลซึ่งย่อมมีวิวัฒนาการ ไปสู่สภาวะสูงสุด ด้วยเหตุนี้ชีวิตมนุษย์จึงมีจุดมุ่งหมายปลายทางที่แน่นอน...ได้แก่ ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ที่สุด...” ซึ่งประกอบด้วย ความมีปัญญา ความมีจริยธรรม และการมีความสุขในความพอดี ดังนั้นหัวใจสำคัญของงานศิลปะส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมจึงอยู่ที่เนื้อหาสาระ ซึ่งศิลปะไทยแบบประเพณีนิยมยุคใหม่ได้แบ่งออกเป็นสามแนวทาง ได้แก่ 1) การแสดงจินตนาการผ่านการฟื้นฟูศิลปะแบบประเพณี 2) การถ่ายทอดภาพชนบทที่เชื่อมโยงกับอดีตหรือมรดกทางวัฒนธรรมที่สูญหายไป 3) การยกย่องเชิดชูความเป็นผู้นำและพระราชภารกิจต่างๆ ของพระมหากษัตริย์ ศิลปินผู้สร้างงานแนวนี้ ปัจจุบันเป็นเสมือนผู้ประกอบการสังคม (Social Entrepreneur) ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่เป็นประโยชน์ สามารถแก้ปัญหาของสังคมได้ ช่วยให้คุณภาพชีวิตของคนในสังคมดีขึ้น เป็นบุคคลที่ไม่มุ่งหวังผลทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว แต่มุ่งหวังให้เกิดความตระหนักและการคิดแก้ปัญหาของสังคมไปด้วย เช่น แสดงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความยากจน ความเหลื่อมล้ำในสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาทางสาธารณสุข ฯลฯ นับเป็นการทำประโยชน์กลับคืนสู่สังคม นอกจากนี้ ศิลปะส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้ดูผู้ชมคิดเชื่อมโยงถึงความดีงาม ซึ่งมีเชื่ออยู่ในใจของมนุษย์แต่ละคนอยู่แล้ว ดังที่ ประเวศ วะสี (มปป.หน้า 73) กล่าวว่า “ทุกคนมีเมล็ดพันธุ์แห่งความดีอยู่ในหัวใจ ถ้าหารดน้ำพรุนดินให้เหมาะสมก็จะงอกงามเติบโตต่อไปได้ เป็นพลังแห่งความกรุณาปราณีที่หลั่งไหลออกมา...การเป็นอาสาสมัครเพื่อเพื่อนมนุษย์ คือ รูปธรรมของความเมตตากรุณา เป็นการเชื่อมต่อกับความเป็นมนุษย์เข้ากันด้วยกัน และทำให้เกิดสิ่งดีงามขึ้นต่อไปอีกมากมาย ” 2) **ด้านรูปแบบ** ศิลปะส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สร้างสรรค์ได้ทั้งรูปแบบเหมือนจริง (Realistic) แบบกึ่งนามธรรม (Semi abstract) และนามธรรม (Abstract art) นอกจากนี้ยังมีการคิดค้นหารูปแบบการสร้างงานที่เหมาะสมกับยุคสมัยต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ และมีการเผยแพร่ไปสู่สาธารณชนมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา สอดคล้องกับแนวคิดเชิงสังคมของ สายธาร ธรรมศิลป์ (2552) ที่กล่าวว่า “จากความเติบโตของประชากรในสังคม มีผลให้จำนวนศิลปินผู้สร้างงานเพิ่มมากขึ้น เกิดศิลปินอิสระหลายกลุ่ม ซึ่งต่างก็เพียรพยายามสร้างผลงานและนำออกแสดงให้ปรากฏแก่สาธารณชนอยู่ตลอดเวลา โดยได้รับการสนับสนุนทั้งจากหน่วยราชการและเอกชน มากบ้างน้อยบ้าง ตามแต่ละกรณี ในขณะเดียวกัน ด้านคุณภาพของงานที่สร้างขึ้นก็ยิ่งนับวันจะเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั้งภายในและภายนอกประเทศมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ศิลปินหรือผู้สร้างงานทั้งในปัจจุบันและในทศวรรษหน้า ทั้งที่สร้างสรรค์งานในรูปแบบประเพณีนิยม แบบร่วมสมัย แบบสมัยใหม่ ในแผ่นดินไทยที่ซึ่งเป็นดินแดนที่มีความมั่งคั่งทางศิลปวัฒนธรรม ทำให้ศิลปินผู้สร้างงาน มีความหลากหลายทั้งมุมมองความคิด เทคนิควิธี การนำเสนอ ปรากฏเป็นศิลปะในรูปแบบที่หลากหลายซึ่งต่างก็ถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกที่มีจุดมุ่งหมายปลายทางเดียวกันคือการถ่ายทอดความจริงผ่านผลงานศิลปะ 3) **ด้านกลวิธีการสร้างงาน** มีความหลากหลายในการเลือกใช้วัสดุและเทคนิควิธีที่เหมาะสมกับรูปแบบ เนื้อหาสาระ โดยอยู่ในกรอบของงานจิตรกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคระบายสีเกลี่ยเรียบ 4) **ด้านการนำเสนอ** มีทั้งการนำเสนอโดยตรงเพื่อให้ภาพบอกเล่าเรื่องราวได้ทันทีที่เห็น (ส่วนใหญ่เป็นงานศิลปะในอดีต) การนำเสนออย่างมีนัยเพื่อให้ผู้ดูได้ใช้ความคิด เกิดความตระหนักที่ลึกซึ้ง การนำเสนอแบบมีนัยเชิงเปรียบเทียบ เพื่อเน้นความชัดเจนในประเด็นที่ต้องการนำเสนอ และการนำเสนอโดยอ้อมที่ให้ความสำคัญในความงามขององค์ประกอบ ศิลปมากกว่าเนื้อหาสาระ โดยศิลปินผู้สร้างงานสามารถใช้เป็นพื้นฐาน เป็นแนวทาง ในการค้นคิดเพื่อค้นหาแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับยุคสมัยในอนาคตต่อไปเรื่อยๆ ทั้งนี้เป็นเพราะวงการศิลปกรรมในปัจจุบันได้ผ่านกาลเวลาไกลจากศิลปะในอดีต จึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีการเปลี่ยนแปลงของสังคม

เดิมสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นผลให้ศิลปินผู้สร้างสรรค์งานศิลปะมีอิสระในสร้างสรรค์ มีการศึกษาค้นคว้าเพื่อแสวงหาการนำเสนองานในลักษณะที่เหมาะสมกับการรับรู้ของสาธารณชนอยู่ตลอดเวลา

2. แนวโน้มของศิลปกรรมในสังคมที่ได้รับอิทธิพลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี พบว่า 1) การเปลี่ยนแปลงของสังคม จากสังคมในอดีตที่ต้องหาของป่ามาเพื่อการดำรงชีพ มาสู่สังคมปัจจุบันที่เป็นยุคแห่งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ที่เกิดผลทั้งเชิงบวกและลบกับสังคมมนุษย์และสิ่งแวดล้อม จึงควรใช้งานศิลปะ กระตุ้นให้เกิดความตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่ และใช้งานศิลปะสร้างความชัดเจนระหว่างยุคสมัย เพื่อนำไปสู่การเชื่อมต่อทางความคิดระหว่างคนรุ่นเก่า กลาง และรุ่นใหม่ ในมุมมองที่อิสระเพื่อเป็นตัวกลางในการขับเคลื่อนให้เกิดความเข้าใจในความคิดที่แตกต่างเพื่อการเปลี่ยนแปลงของชีวิตและสังคมไทยอย่างมีสุนทรียภาพ 2) การเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม มีผลกระทบโดยตรงเพราะศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม โดยเฉพาะงานพุทธศิลป์ (ศิลปะเพื่อพุทธศาสนา) เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย เป็นผลของการแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรม ที่ผสมผสานกับความเชื่อของพุทธศาสนิกชน จึงควรมีการบูรณาการซึ่งกันและกัน โดยศิลปะแสดงเนื้อหาสาระทางวัฒนธรรม ในขณะที่วัฒนธรรมก็ใช้ศิลปะเป็นสื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันให้เกิดความเป็นเอกภาพ ผลงานศิลปะที่สะท้อนวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความมั่นคงของชาติได้ ในลักษณะของการสร้างอุดมการณ์ สร้างเอกลักษณ์ร่วมกัน 3) การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ จากเศรษฐกิจแบบพหุชน เป็นแบบทุนนิยม เสรีนิยม ทำให้มีการแข่งขันกันสูง มีการกีดกันทางการค้าในลักษณะต่างๆ เกิดอิทธิพลภาคธุรกิจและบรรษัทข้ามชาติมากขึ้น และในอนาคตอันใกล้จะมีการร่วมมือกันระดับภูมิภาคเป็นประชาคมอาเซียน (Asian Economics cooperation : AEC) จึงควรส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยใช้งานศิลปะซึ่งเป็นผลมาจากความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินและนักออกแบบ ที่เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมไทย ซึ่งนับเป็นทุนทางสังคม จึงควรจัดช่องทาง เวิร์ก ในการแสดงผลงานเชิงสร้างสรรค์ของไทยทั้งที่เป็นงานจิตรศิลป์และประยุกตศิลป์ ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ เพราะผลผลิตทางศิลปกรรมเป็นของแปลกใหม่ของบุคคลในสังคมอื่นเสมอ 4) ด้านเทคโนโลยี เป็นการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อให้การดำรงชีวิตสะดวกสบายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทำให้มีการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนไปในทางบวก ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การสร้างสรรค์และการนำเสนอทางศิลปกรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันมากขึ้น เช่น ความสวยงามของนาฬิกา รองเท้า กระเป๋า เสื้อผ้า รถยนต์ ฯลฯ เทคโนโลยีมีส่วนช่วยทั้งในกลวิธีการสร้างงานศิลปกรรมและการเผยแพร่ผลงาน เช่น Computer Aids Design : CAD โปรแกรม AutoCAD, CorelDraw, Illustrator โปรแกรมแบบ 3 มิติ ซึ่งสามารถเขียนให้ดูมีความลึกได้ใกล้เคียงความจริงตามตาเห็น เช่น โปรแกรม SolidWork, PoweShape, Rhino , 3DStudio Max, Maya ซึ่งนิยมใช้ในการสร้างภาพเพื่อทำแอนิเมชัน (Animation)

3. ทิศทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในทศวรรษหน้า พบว่า 1) ด้านเนื้อหาเรื่องราว ควรกำหนดขึ้นบนพื้นฐานที่ง่ายแก่การรับรู้ การทำความเข้าใจของผู้ดูผู้ชมทั่วไป ในขณะเดียวกันศิลปินที่สร้างงานเพื่อแสดงผลงานก็สามารถที่จะสร้างงานที่มีเนื้อหาเรื่องราวลึกซึ้งมากขึ้นเพื่อแสดงถึงพลังปัญญาเชิงสร้างสรรค์ได้ 2) ด้านรูปแบบ สามารถสร้างสรรค์ได้ทั้งแบบเหมือนจริง แบบกึ่งนามธรรม และนามธรรม อย่างไรก็ตามศิลปินยังสามารถที่จะคิดค้นหาแบบใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับยุคสมัยได้ต่อไป 3) ด้านกลวิธีการสร้าง ในทศวรรษหน้าจะมีความหลากหลายในการเลือกใช้วัสดุให้เหมาะสมกับรูปแบบ เนื้อหา ได้มากขึ้น โดยอาจจะไม่ต้องอยู่ในกรอบของงานจิตรกรรม อาจจะเป็นลักษณะของสื่อประสม และการจัดแสดง ซึ่งทำให้ศิลปิน

ผู้สร้างงานมีอิสระในการเลือกวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างงานอย่างเหมาะสม ดังภาพเงื่อนปมแห่งรัก โดย ชนวิพัฒน์ พรหมสุข เป็นงานสื่อประสมรางวัลเกียรติยศยอดเยี่ยมเหรียญทอง ศิลป์ พีระศรี ที่มีแรงบันดาลใจมาจากความห่างจากครอบครัว หรือบุคคลอันเป็นที่รัก เป็นการนำเสนอถึงกาลเวลาที่เปลี่ยนไป โดยนำชิ้นส่วนของผ้าถุงเส้นด้ายของพ่อแม่ พี่น้อง หรือคนที่ตนมีความผูกพัน มีความรู้สึกดีๆ มาผสมผสานรวมกับรูปแบบที่เป็นบุคคล โดยใช้เทคนิคดิจิทัลพริ้นท์ (Digital print) ร่วมกับการเย็บปักถักร้อยของเส้นด้าย ซึ่งสื่อความหมายได้อย่างลึกซึ้ง อย่างไรก็ตามควรใช้วัสดุชิ้นดี ที่ทำให้ชิ้นงานอยู่ได้นานโดยไม่เสียคุณค่าของงานอันเนื่องมาจากการเลือกใช้วัสดุที่มีคุณภาพน้อย นอกจากนี้การสร้างงานศิลปะด้วยสื่อสมัยใหม่จะได้รูปแบบงานที่มีความหลากหลาย ดังที่ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2551) กล่าวว่า ” สื่อดิจิทัล เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งทำงานโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องประมวลผล สื่อดิจิทัลมีทั้งภาพ เสียง วิดีโอ สื่อผสม ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง...” 4) **ด้านการนำเสนอ** ในทศวรรษหน้าควรมีการนำเสนอทั้งโดยตรงเพื่อให้ภาพบอกกล่าว การนำเสนออย่างมีนัยเพื่อให้ผู้ดูได้ใช้ความคิด เกิดความตระหนักรู้ เกิดความภาคภูมิใจในการแปลความหมาย โดยเฉพาะการนำเสนอแบบมีนัยเชิงเปรียบเทียบ เพื่อเน้นความชัดเจนในประเด็นที่ต้องการสื่อ

ศิลปะเพื่อคุณธรรมจริยธรรม อาจทำให้หลายๆคนมองไปที่ศิลปะที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ในลักษณะจิตรกรรมแบบไทยประเพณี ในขณะที่งานศิลปกรรมแบบร่วมสมัย ศิลปะแบบสมัยใหม่ในปัจจุบันก็สามารถสื่อสารด้านคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างกว้างขวาง เหมาะสมกับ การรับรู้ของผู้ดูได้ ดังทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (A Theory of Meaningful Verbal Learning ของ ออซูเบล (Ausubel, 1968 p.67) ที่ว่าการเรียนรู้จะมีความหมายแก่ผู้เรียน หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่รู้มาก่อน **การจัดสิ่งแวดล้อม ด้วยกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย** ดังนั้นงานศิลปกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม จึงควรจัดแสดงในรูปแบบต่างๆอย่างต่อเนื่อง ทั้งการนำไปตั้งแสดงประดับอาคารสถานที่สาธารณะ โดยจัดวางให้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อม ผลงานดังกล่าวจะกล่อมเกลาความคิดความรู้สึกเชิงบวกของคนในสังคมได้อีกทางหนึ่ง ดังที่ ผู้จัดการออนไลน์, (2555) กล่าวว่า การสัมผัสกับผลงานศิลปะ จะนำไปสู่ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและเป็นรากฐานของคุณธรรมจริยธรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ควรปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ในลักษณะของการร่วมกิจกรรม การผลักดันให้มีโอกาสเข้าร่วมในเหตุการณ์ที่ดีงาม เช่น กิจกรรมทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีตามสมัยนิยม
2. ศิลปะเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เหมาะสำหรับผู้เยาว์และประชาชนทุกกลุ่ม แต่รูปลักษณ์ของผลงานศิลปะต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย
3. ควรมีการศึกษา วิจัย ผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในอดีต แล้วสังเคราะห์มานำเสนอใหม่ด้วยวิธีการต่างๆสู่สาธารณชนเพื่อใช้เป็นสิ่งกระตุ้นเตือนให้ระลึกถึงสิ่งที่ดีงามในอดีตที่เป็นฐานการคิดของปัจจุบัน และเป็นแนวทางการพัฒนาสู่อนาคต ศิลปินควรสร้างงานให้มีความต่อเนื่องระหว่างศิลปะไทยแบบประเพณีกับศิลปะร่วมสมัย ศิลปะสมัยใหม่ เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อทางวัฒนธรรม ส่งผลให้สังคมเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถแยกแยะ คัดเลือกเอาสิ่งที่ดีงามจากศิลปะต่างวัฒนธรรม และ นำเข้ามาผสมผสานได้อย่างเหมาะสม ลงตัว
4. ควรสร้างงานศิลปะที่ผลักดันสังคม ให้หลุดพ้นจากความเข้าใจผิดที่ว่า ชีวิตที่ดีเป็นชีวิตที่ต้องมุ่งตอบสนองต่อกิเลสอย่างไร้ขีดจำกัด โดยไม่รู้จักการยับยั้งชั่งใจ หรือรู้จักพอ
5. ในการแสดงงานศิลปะแต่ละครั้ง ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ดูผู้ชม โดยเปิดโอกาสให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นเสียงสะท้อนกลับจากประชาชนคนดู เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับศิลปินแต่ละคนจะได้นำไปพิจารณาปรับปรุงพัฒนาในโอกาสต่อไป

6. ควรใช้งานศิลปะเสริมพลังการรวมชาติ โดยจัดความแตกต่าง เพราะความแตกต่างเป็นความงามรูปแบบหนึ่ง ศิลปะเป็นสิ่งที่เข้าใจร่วมกันได้ ความถูก/ผิด นำมาสู่การขัดแย้ง แต่ความเหมาะสมสวยงามนำมาสู่การเข้าใจกัน ประองตองกัน

เอกสารอ้างอิง

- เกษม วัฒนชัย. (2550). *ตลาดนัดความดี กระตุกจริยธรรม*. 12 มกราคม 2550 กองบรรณาธิการ.
- โกสุม สายใจ และคณะ. (2551). *สุนทรียภาพเพื่อคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพมหานคร:
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ขนิษฐา กาญจนรังสีนนท์. (2551). *การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อเผชิญปัญหาวิกฤต : ให้ชุมชนตัดสินใจด้วยตนเองเมื่อเผชิญปัญหาวิกฤต*. กรุงเทพฯ : กรมพัฒนาชุมชนกระทรวงมหาดไทย.
- ญาณวิทย์ กุญแจทอง. (2554). *นิทรรศการภาพถ่ายนานาชาติ ครั้งที่ 7*. กรุงเทพมหานคร:
- บริษัทอมรินทร์ พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด.
- ประเวศ วะสี. (มปป.) *โครงการอาสาเพื่อในหลวง*. กรุงเทพฯ
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2546). *พุทธธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 11)*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์ จำกัด.
- ศิลป์ พีระศรี. (2546). “วิวัฒนาการแห่งจิตรกรรมฝาผนังไทย” *ศิลปวิชาการ*, กรุงเทพฯ: มูลนิธิศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี.
- สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา. (2551). *ผลงานวิชาการการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร : ศุภสภา.
- สมบูรณ์ พรธนาภพ. (2554). *สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 44* 25 มีนาคม 2554.
- Ausubel, D.P. (1968). *Educational Psychology : A Cognitive View*. New York : Holt, Rinehart & Winston.
- Jansen, D. *Delphi in Depth : Power techniques from the Experts*. Berkley. Singapore : McGraw-Hill, 1966.
- ### สืบค้นออนไลน์
- แพง ชินพงศ์. (2553). *เลี้ยงลูกให้เก่งและดีต้องมี 3G* <http://www.thaikidshop.com> (เข้าถึงเมื่อ มกราคม 2554)
- เยาวชน ปัญหาสังคม (2555) จาก ASTV ผู้จัดการออนไลน์ (เข้าถึงเมื่อ 30 มิถุนายน 2555)
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2549). *ศิลปะตะวันออก*. www.wikipedia.org/wiki/ (เข้าถึงเมื่อ 14 มกราคม 2554)
- สายธาร ธรรมศิลป์ (2552) จาก <http://www.thaicritic.com> (เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2554)
- เสถียร ธรรมสถาน. (2551) จาก <http://th.hicow.com/> (เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2554)
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม. (2553) <http://www.m-culture.go.th/detail> (เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2554)
- อมรวิทย์ นาคทรพ. (2552). *วิกฤตคุณภาพการศึกษาประเทศไทยในความเสี่ยง*. จาก <http://www.thairat online> (เข้าถึงเมื่อ 7 ธันวาคม 2553)
- ผู้จัดการออนไลน์ (เข้าถึงเมื่อ 2 กรกฎาคม 2555)

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

Investigating Sophomore Students' English Language Learning Strategies of Panyapiwat Institute of Management

ผศ.ไกรศร อนันตกุล

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้และความถี่ของการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่สอง สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาหลักสูตรโลจิสติกส์ จำนวน 30 คน มีสถานภาพการทำงานร้อยละ 100 และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70 เครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ใช้มาตราประเมินค่าแบบ 5 ช่วงระดับของลิเคิร์ต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความถี่ของการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 วิธีในภาพรวม อยู่ในระดับความถี่ของการใช้เป็น “บางครั้ง” ($\bar{X} = 2.78$, $SD = 0.40$) โดยพฤติการณ์ที่นักศึกษาใช้เป็นอันดับแรก คือ พฤติการณ์ด้านการชดเชยข้อบกพร่อง ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 0.58$) รองลงมาคือ พฤติการณ์ด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 2.84$, $SD = 0.47$) ส่วนอันดับสุดท้ายคือ พฤติการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 2.55$, $SD = 0.46$) ผลการวิเคราะห์ระดับความถี่ของการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยรวมหลายด้าน แสดงให้เห็นว่านักศึกษาได้ใช้พฤติการณ์ด้านการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งโดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 และระดับความถี่ของการใช้อยู่ในระดับ “ใช้เป็นบางครั้ง ” พฤติการณ์ชดเชยข้อบกพร่องนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การใช้การเดาหรือการใช้คำเหมือน (synonyms) ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ทั้งที่มีความรู้ด้านภาษาอย่างจำกัด กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถเอาชนะข้อจำกัดทางภาษา โดยใช้การเดาอย่างชาญฉลาดในการฟังและการอ่าน รวมทั้งเป็นการเอาชนะข้อจำกัดในการพูดและการเขียน ส่วนพฤติการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับของความถี่ “แทบจะไม่ได้ใช้” ทั้งๆที่เป็นพฤติการณ์ที่สำคัญมากในการเรียนรู้ภาษาใหม่นอกเหนือไปจากภาษาแม่ (native language) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาแทบจะไม่ได้ใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบนี้เลย จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาขาดทักษะและความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษา, พฤติการณ์ด้านการชดเชยข้อบกพร่อง, พฤติการณ์ด้านอารมณ์, พฤติการณ์ด้านความรู้ความเข้าใจ

ABSTRACT

The purpose of this research is aimed at studying the frequency of learning language strategies used by sophomore students' Panyapiwat Institute of Management and which learning language strategies students used most and least. The samples were 30 students in Logistics curriculum with 100 percent of work status, and 70 percent of students were fair in English proficiency. The instrument of this study was the 5-point Likert Scale

questionnaire of learning language strategies. Statistics used in analysis of data was mean, and standard deviation

The findings found, in the whole picture, that the frequency of using six learning language strategies used by students was in the frequency of “sometimes-use” range ($\bar{X} = 2.78$, $SD = 0.40$). The first rank of strategies was Compensation Strategies ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 0.58$), The second one was Affective Strategies ($\bar{X} = 2.84$, $SD = 0.47$), and the last rank was Cognitive Strategies ($\bar{X} = 2.55$, $SD = 0.46$).

The analysis showed as well that students used Compensation Strategies most in the first rank with the mean of 3.03 despite limitation in knowledge and the level of using was “sometimes-use”. This Compensation Strategies clustered into two sets : Guessing Intelligently in listening and reading ,or using synonyms, and overcoming limitations in speaking and writing. As of the Cognitive Strategies, students used in the level of “rarely-use”. These strategies ,however, are essential in learning a new language apart from the native language.

The findings showed, consequently, that students who hardly use these Cognitive Strategies would result in their lack of skills and fluency in using English.

Keywords: Learning language strategies, Compensation Strategies, Affective Strategies, Cognitive Strategies

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนไม่น้อยจากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้นเพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงเมื่อประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น คงถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการวางแผนและเตรียมพร้อมพัฒนาเด็ก เยาวชน และคนไทยให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาสังคม ต้องมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ใฝ่ศึกษาเรียนรู้ตลอดเวลาแสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้บริหารต้องให้ความสำคัญพร้อมสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาประจำชาติและภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2552)

แม้รัฐบาลบังคับให้ทุกคนเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ก็ยังมีคนไทยจำนวนมากที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ หรือไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ทั้งๆที่รวมเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษแล้วส่วนใหญ่ไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือแม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือแม้กระทั่งปริญญาโทยังมีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (โอเน็ต) ในปีล่าสุด ที่ดำเนินการโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) โดยจัดสอบ 8 กลุ่มสาระทุกช่วงชั้น พบว่าในระดับชั้น ป.6 มีผู้เข้าสอบประมาณ 898,000 คน

วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (31.75) คือภาษาอังกฤษ ส่วนชั้น ม.3 มีผู้เข้าสอบ 794,000 คน วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (22.54) คือ ภาษาอังกฤษ สำหรับชั้น ม.6 มีผู้เข้าสอบ 350,000 คน วิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (23.98) คือ ภาษาอังกฤษจากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทุกระดับชั้นทั้ง ป.6 ม.3 และ ม.6 แม้ว่าทุกวันนี้เด็กไทยจะมีแนวทางและโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลายขึ้น ทั้งจากครูผู้สอนในห้องเรียน สื่อ เพลงภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต แต่ยังมีคำถามเสมอว่า ทำไมเด็กไทยปัจจุบันพัฒนาการทางภาษาอังกฤษยังไม่ได้แตกต่างไปจากสมัยก่อนมากนัก (เดลินิวส์, 2552)

จากรายงานผลสรุปดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ชัดเจนว่า การเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ประสบความสำเร็จ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ประสบกับความล้มเหลว ในขณะเดียวกันมีนักวิจัยหลายคน (Lai, 2005., O'Malley and Chamot(1990), และ Oxford(1990) ได้พยายามศึกษาปัจจัย คือ ตัวแปรต่างๆที่เขาได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่ามีความสัมพันธ์กับวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียน และการศึกษาวิจัยเหล่านี้ได้ทำให้เกิดแรงบันดาลใจให้กับนักวิจัยที่พยายามศึกษา และชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษานั้นทำอย่างไรบ้าง (ชาญณรงค์ อินทประเสริฐ, 2546: 1)

ดังนั้นความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาขึ้นอยู่กับผู้เรียน และกระบวนการเรียนหรือสิ่งต่างๆ ที่ผู้เรียนทำเพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษา มีการหันเหความสนใจจากการมุ่งเน้นที่จะปรับปรุงวิธีการสอนมาเป็นความสนใจ กระบวนการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน (Cohen, 1990) ผู้เรียนสามารถปรับตัวเองในด้านการเรียนโดยให้สอดคล้องกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สอง และถ้าผู้เรียนได้ฝึกทักษะและใช้กลวิธีการเรียนรู้ทุกรูปแบบแล้ว ผู้เรียนย่อมสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาได้ (Oxford, 1992/1993) ผลจากการศึกษา วิธีการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่าวิธีการเรียนรู้ภาษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดโดยเฉพาะคือการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริงภายนอกห้องเรียน เช่นการคิดเป็นภาษาอังกฤษ การสนทนากับเพื่อน ครู และเจ้าของภาษา (Huang Xiao-Hua, 1985: 167-168)

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและต้องการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษา พบว่าแนวคิดเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่กล่าวมานี้ตรงกับจุดสนใจของนักวิจัยด้านภาษาส่วนใหญ่ที่ได้ศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆที่ส่งผลต่อวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยนักวิจัยทางภาษาได้ตั้งสมมติฐานว่า การที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จหรือเรียนรู้ภาษาได้ดีนั้นมีความสัมพันธ์กับวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศ ปัจจัยเหล่านี้อาจจะได้แก่ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา เพศของนักศึกษา สาขาวิชาที่เรียน สถานภาพของภาษาต่างประเทศที่เรียนหรือเชื้อชาติของผู้เรียน (ชาญณรงค์ อินทประเสริฐ, 2546)

ดังนั้นจากเหตุผลและสภาพปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจดำเนินการทำวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษซึ่งจะนำกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้น โดยเน้นระเบียบวิธีและเทคนิควิธีในการพัฒนากลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักศึกษาสามารถใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวจะทำให้ทราบความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา และกลวิธีการเรียนรู้แบบใดที่นักศึกษาใช้มากที่สุดและแบบใดที่ใช้น้อยที่สุด และนำไปสู่การออกแบบเพื่อพัฒนานักศึกษาในรายวิชา English for Communication 4 เป็นการศึกษาในระยะที่ 1 ส่วนในระยะที่ 2 จะนำผลที่ได้จากการศึกษาความถี่ในระยะที่ 1 มาทำการทดลองแบบที่แท้จริง

(True-Experimental Design) รูปแบบ Randomized Control – Group Pretest – Posttest Design เพื่อนำกลวิธีที่ได้มาวัดก่อนและหลังการให้สิ่งทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แล้วนำผลการวัดหลังการทดลองทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้สอดคล้องกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในทักษะฟัง-พูดที่ประสบผลสำเร็จ และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ และการประกันคุณภาพมาตรฐานหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้และความถี่ของการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรโลจิสติกส์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4 จำนวน 30 คน

เครื่องมือการวิจัย เป็นเครื่องมือที่พัฒนาตามแบบของ Oxford เกี่ยวกับการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยนำมาปรับภาษาเพื่อให้ครอบคลุมครบถ้วนตามองค์ประกอบของตัวแปรและความเหมาะสม แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับโดยยึดหลักการจำแนกประเภทพฤติกรรมการเรียนภาษา Strategy Inventory for Language Learning – SILL ของ Oxford (Oxford, 1990) และ Ni Qingquan (2007) โดยถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษจาก 6 กลวิธีหลัก ดังนี้กลวิธีด้านความจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies) กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) และกลวิธีด้านอุปนิสัย (Metacognitive Strategies) และตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณา ประเด็น ความถูกต้อง และความสอดคล้องของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและจึงนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าสถิติแบบพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา พบว่า จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 10 คน เพศหญิง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 และ 66.70 ตามลำดับ เป็นนักศึกษาหลักสูตรโลจิสติกส์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งนักศึกษาทั้ง 30 คน มีสถานภาพการทำงาน ร้อยละ 100 ส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70

ความถี่ของการใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความถี่ของการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 กลวิธี ในภาพรวมอยู่ในระดับความถี่ของการใช้เป็นบางครั้ง ($\bar{X} = 2.78$, $SD. = 0.40$) โดยอันดับแรกคือ กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง ($\bar{X} = 3.03$, $SD. = 0.58$) รองลงมาคือ กลวิธีด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 2.84$, $SD. = 0.47$) ส่วนอันดับสุดท้ายคือ กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 2.55$, $SD. = 0.46$)

2.1 กลวิธีด้านความจำ (Memory Strategies) พบว่า นักศึกษาใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความถี่ของการใช้เป็นบางครั้ง ($\bar{X} = 2.67$, SD. = 0.54)

2.2 กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) พบว่า นักศึกษาใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความถี่ของการใช้แทบจะไม่ได้ใช้ ($\bar{X} = 2.55$, SD. = 0.46)

2.3 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) พบว่า นักศึกษาใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความถี่ของการใช้เป็นบางครั้ง ($\bar{X} = 3.03$, SD. = 0.58)

2.4 กลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies) พบว่า นักศึกษาใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความถี่ของการใช้เป็นบางครั้ง ($\bar{X} = 2.84$, SD. = 0.47)

2.5 กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) พบว่า นักศึกษาใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความถี่ของการใช้เป็นบางครั้ง ($\bar{X} = 2.82$, SD. = 0.49)

2.6 กลวิธีด้านอภิปญญา (Metacognitive Strategies) พบว่า นักศึกษาใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความถี่ของการใช้บ่อยๆ ($\bar{X} = 2.75$, SD. = 0.67)

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นถึงการเลือกรูปแบบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาของชั้นปีที่ 2 ของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ โดยในภาพรวมของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ร้อยละ 13.30 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางและอ่อน ร้อยละ 70 และ ร้อยละ 16.70 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ระดับความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยรวมหลายด้านแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาได้ใช้กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งโดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 และระดับความถี่ของการใช้อยู่ในระดับ “ใช้เป็นบางครั้ง ” กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องนี้ได้แก่การใช้การเดาหรือการใช้คำเหมือน (synonyms) (Oxford 1990) ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ทั้งที่มีความรู้ด้านภาษาอย่างจำกัด นั่นคือสามารถเอาชนะข้อจำกัดทางภาษาในการพูดและการเขียน

กลวิธีชดเชยข้อบกพร่องนี้ เป็นกลวิธีที่นักศึกษาเลือกใช้เพื่อชดเชยข้อบกพร่องหรือมีความรู้ด้านไวยากรณ์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์ที่มีอยู่อย่างจำกัด กล่าวโดยสรุปกลวิธีชดเชยข้อบกพร่องนี้จัดกลุ่มเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มเดาอย่างชาญฉลาดในการฟังและการอ่าน และกลุ่มที่สองเป็นการเอาชนะข้อจำกัดในการพูดและการเขียน (Oxford 1990)

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาได้ใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับที่สองคือกลวิธีด้านอารมณ์ (Affective Strategies) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการใช้ร้อยละ 2.84 และระดับความถี่ของการใช้อยู่ในระดับ “ ใช้เป็นบางครั้ง ” ความหมายของ Affective นี้หมายถึงอารมณ์ (emotions), ทัศนคติ (attitudes), แรงจูงใจ (motivations), และค่านิยม (values) กลยุทธ์ทางด้าน Affective ของผู้เรียนนั้นนับว่าเป็นสิ่งหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความรู้ทางภาษามากจะเป็นบุคคลซึ่งรู้วิธีการควบคุมอารมณ์และทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตน ความรู้สึกที่เป็นลบจะเป็นตัวสกัดกั้นความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ ในทางตรงกันข้าม อารมณ์และทัศนคติเชิงบวกสามารถทำให้การเรียนรู้ภาษามีประสิทธิภาพและเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้มากขึ้น (Oxford 1990) ฉะนั้น อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษควรใช้อิทธิพลและความพยายามอย่างมากในการสอดแทรกบรรยากาศทางอารมณ์ในชั้นเรียนด้วยสามวิธีที่แตกต่างกัน คือ ประการแรกโดยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมของชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมี

ความรับผิดชอบสูงขึ้น ประการต่อมา คือ การจัดสรรหรือเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างเป็นธรรมชาติให้มากขึ้น และประการสุดท้าย คือ สอนให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies)

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีระดับความถี่ของการใช้อยู่ในระดับที่ 3 คือ กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการใช้ร้อยละ 2.82 และระดับความถี่ของการใช้อยู่ในระดับ “ใช้เป็นบางครั้ง”

กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) หมายถึงรูปแบบพฤติกรรมทางสังคม นั่นคือ การติดต่อสื่อสาร (Communication) ระหว่างบุคคล 2 คนหรือมากกว่าเพราะการเรียนรู้ภาษาเกี่ยวข้องกับบุคคลต่างๆ ดังนั้น กลยุทธ์ทางสังคมที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญมากในกระบวนการนี้และกลยุทธ์ทางสังคมประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ การถามคำถาม (Asking Questions) การให้ความร่วมมือกับบุคคลต่างๆ และความเข้าใจบุคคลอื่นๆ

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่มีความสำคัญมากที่สุดสิ่งหนึ่ง คือ การถามคำถามเป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้ผลกำไรมากที่สุดเพราะการถามคำถามช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายได้ชัดเจนและช่วยให้มีความเข้าใจได้มากขึ้น

นอกจากการถามแล้ว การร่วมมือโดยทั่วไป คือ ความร่วมมือกับเพื่อนๆ (peers) และผู้เชี่ยวชาญในภาษาใหม่ที่เป็นภาษาแม่ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษา ความร่วมมือบอกเป็นนัยถึงการไม่แข่งขันซึ่งดีซึ่งเด่นและเป็นการแสดงออกถึงความมั่นใจ (spirit)

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของกลยุทธ์ทางสังคมคือ Empathy ซึ่งหมายถึง การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา (put yourself in someone else's shoes) เพื่อที่จะเข้าใจมุมมอง (perspective) ของผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น Empathy เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จในภาษาต่างๆ แม้ว่าบางครั้งจะเป็นการยากที่จะเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาหนึ่ง (Oxford 1990)

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาได้ใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับที่ 4 คือ กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการใช้ร้อยละ 2.75 และระดับความถี่ของการใช้อยู่ในระดับ “ใช้เป็นบางครั้ง”

กลวิธีด้านอภิปัญญา หมายถึง การกระทำ (action) ซึ่งคำนึงไปมากกว่าทำโดยการจำแต่อย่างเดียว และซึ่งให้วิธีการแก่ผู้เรียนเพื่อเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ของตน

กลวิธีด้านอภิปัญญา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษาให้ประสบผลสำเร็จ (Oxford 1990) ผู้เรียนภาษามักจะพบกับสิ่งใหม่ๆ มากเกินไป ได้แก่ คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย กฎเกณฑ์ที่สร้างความสับสน ระบบการเรียนที่แตกต่างกัน ด้วยสิ่งใหม่ๆ ที่กล่าวมานี้ผู้เรียนภาษาจำนวนมากจึงพลาดจากสิ่งที่ควรใส่ใจ นั่นคือ ประเด็นสำคัญของภาษา วิธีแก้ไขทำได้โดยการรับรู้ถึงกลวิธีด้านอภิปัญญา เช่น การเพ่งความสนใจและทบทวนหรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่คุ้นเคยมาก่อนแล้ว

กลวิธีด้านอภิปัญญา สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน คือ ประการแรก เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ได้แก่ การทบทวนหรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มาก่อนแล้ว การใส่ใจต่อภาษาที่เรียน และพูดให้ช้าลงโดยเน้นการฟัง ประการที่สองจัดเตรียมและวางแผนการเรียน และประการสุดท้าย ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งทำได้โดยเน้นการจัดตามผลการเรียนด้วยตนเอง และประเมินผลด้วยตนเอง

แม้ว่ากลวิธีด้านอภิปัญญามีความสำคัญอย่างยิ่ง ผลการวิจัยกลับแสดงว่าผู้เรียนไม่ค่อยได้ใช้กลวิธีเหล่านี้และไม่รู้สึกหรือรับรู้ถึงความสำคัญของกลวิธีนี้ ในการศึกษาหลายๆ ครั้งพบว่านักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองใช้กลวิธีอภินิยาน้อยกว่ากลวิธีด้านความจำและจำกัดขอบเขตของกลวิธีอภินิญาเฉพาะที่เป็นกลวิธีด้านการวางแผนที่ใช้บ่อยมากที่สุด และที่ใช้น้อยที่สุด คือ ด้านการประเมินผลและการติดตามผลของตนเอง

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาได้ใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับที่ห้า คือ กลวิธีด้านความจำ (Memory Strategies) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการใช้ร้อยละ 2.67 และระดับความถี่ของการใช้อยู่ในระดับ “ใช้เป็นบางครั้ง”

กลวิธีด้านความจำ (Memory Strategies) หรือบางครั้งจะใช้คำว่า “mnemonics” ได้ถูกใช้มานานนับพันปีในความหมายของความจำ หรือ เทคนิคการจดจำ

กลวิธีด้านความจำ แบ่งออกเป็น 4 ประการ ได้แก่ ประการแรก การสร้างความเชื่อมโยงกับจิตหรือความคิด ประการที่สอง การประยุกต์ใช้ภาพและเสียง ประการที่สาม การทบทวน และประการที่สี่ การใช้ท่าทาง

กลวิธีด้านความจำ สะท้อนให้เห็นกฎเกณฑ์ที่ง่ายมากที่สุด เช่น การจัดเรียงลำดับสิ่งของ การเชื่อมสัมพันธ์และการทบทวน หลักเกณฑ์เหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับความหมาย (meaning) สำหรับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ภาษาใหม่ การเรียงลำดับและการเชื่อมสัมพันธ์ต้องมีความหมายเป็นส่วนตัวกับผู้เรียนและสิ่งที่จะถูกทบทวนต้องมีความสำคัญ

โดยปกติแล้วครู-อาจารย์บางคนคิดว่าการเรียนรู้คำศัพท์เป็นเรื่องง่าย แต่จริงๆ แล้วผู้เรียนภาษามีปัญหาอย่างยิ่งในการจำศัพท์จำนวนมากที่จำเป็นต่อการทำให้เกิดความชำนาญ ความคล่องแคล่วทางภาษา “คำศัพท์เป็นองค์ประกอบในการเรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งที่มีจำนวนมากและไม่สามารถจะจัดการได้ ไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศ” เพราะความแตกต่างในความหมายที่มีจำนวนมาก (Oxford 1990) และกลยุทธ์ด้านความจำยังช่วยให้ผู้เรียนภาษาเตรียมรับกับความยากในการเรียนรู้ศัพท์นี้ได้เพราะกลยุทธ์นี้ช่วยให้ผู้เรียนเก็บสะสมศัพท์และใช้ออกได้ทันทีเมื่อมีการสื่อสาร

แม้ว่ากลวิธีด้านความจำส่งผลอย่างมากต่อการเรียนรู้ภาษา งานวิจัยบางงานยังแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาทางด้านภาษาไม่มีใครจะรายงานถึงการใช้กลยุทธ์เหล่านี้ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านักศึกษาไม่ค่อยได้ใช้ กลวิธีนี้นักนัก โดยเฉพาะผู้ที่เรียนภาษาที่ผ่านระดับต้นมาแล้ว อย่างไรก็ตามยังมีคำอธิบายอื่นๆ ที่เป็นคำตอบ คือ นักศึกษาอาจจะไม่รู้ว่าตนเองได้ใช้กลวิธีบ่อยมากเพียงใด

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาได้ใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับท้ายสุด คือ กลวิธีด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการใช้ร้อยละ 2.25 และระดับความถี่ของการใช้อยู่ในระดับ “แทบจะไม่ได้ใช้”

กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ มีความสำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ภาษาใหม่ กลวิธีนี้มีความแตกต่างกันในการส่งผลต่อผู้ใช้โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจจนถึงการวิเคราะห์สำนวนภาษาไปสู่การสรุปความ (summarizing) ด้วยความหลากหลายทั้งหมดนี้กลวิธีความรู้ความเข้าใจ มีลักษณะโดดเด่น โดยมีหน้าที่ที่รู้จักกันแพร่หลาย คือการจัดกระทำ (manipulation) หรือการเปลี่ยนรูปแบบ (transformation) ของภาษาเป้าหมายโดยผู้เรียน กลวิธีความรู้ความเข้าใจนี้เป็นกลวิธีที่ใช้กันแพร่หลายมากที่สุดในหมู่ผู้เรียนภาษา

กลวิธีความรู้ความเข้าใจนี้แบ่งออกได้เป็น 4 กลวิธี ได้แก่ การฝึกปฏิบัติ (Practicing) การรับและการส่งสาร (Received and sending Messages) การวิเคราะห์และการให้เหตุผล (Analyzing and Reasoning) การสร้างโครงสร้างสำหรับการนำเข้าและผลที่ได้ (Creating Structure for Input and Output)

กลวิธีเพื่อการฝึกฝน (Strategies for Practicing) นับว่ามีความสำคัญมากที่สุดของกลวิธีความรู้ความจำ (Oxford 1990) ทั้งนี้เพราะผู้เรียนภาษาไม่เห็นความสำคัญของการฝึกฝน ระหว่างการเรียนในชั้นจะพบว่าผู้เรียนพลาดโอกาสในการฝึกฝนเพราะว่าในขณะที่ผู้เรียนคนหนึ่งกำลังท่องศัพท์ ผู้เรียนคนอื่นๆ กลับนั่งฟังอย่างเกียจคร้านโดยไม่ได้ฝึกฝนวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ถึงแม้ว่ากิจกรรมของกลุ่มเรียนกลุ่มเล็กเพิ่มปริมาณการ

ฝึกมากขึ้นความต้องการการฝึกฝนยังคงมีอีกมากเพื่อบรรลุถึงความชำนาญการที่ยอมรับได้ เป้าหมายซึ่งต้องการการฝึกฝนหลายร้อยหรือเป็นพันชั่วโมง ขึ้นอยู่กับความยากของภาษาและปัจจัยอื่นๆ

ผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นภาพของรูปแบบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ใช้อยู่ในภาพรวม คือ นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับความถี่ “ใช้เป็นบางครั้ง” ใน 5 อันดับแรก โดยกลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับของความถี่ “แทบจะไม่ได้ใช้” ซึ่งกลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่สำคัญมากในการเรียนรู้ภาษาใหม่ นอกเหนือไปจากภาษาแม่ (native speaker) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาแทบจะไม่ได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเลย จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาขาดทักษะ ความชำนาญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้ผลการเรียนและความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับที่ไม่ดีนัก นักศึกษาจึงไม่สามารถพูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

ฉะนั้นเราจึงอาจสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำหรือที่เริ่มสนใจเรียนภาษาอังกฤษจะขาดความตระหนักถึงความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้เหล่านี้ที่มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และจากผลการวิจัยของนักวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จะใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาหลากหลายวิธี และกลวิธีการเรียนรู้เหล่านี้จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง (กรรณิการ์ อนันตกุล, 54: 2551) และในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการเรียน จะใช้สื่อผสมต่างๆ ในการพัฒนาการเรียน เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี นิตยสารภาษาอังกฤษ รายการโทรทัศน์และวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปแบบธรรมชาติ มีการเลียนสำเนียง และการพูดจากเจ้าของภาษา จึงทำให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่ว และมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดี (กรรณิการ์ อนันตกุล, 54: 2551)

เอกสารอ้างอิง

- กิจจา กำแหง. (2550). *กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงและต่ำ*. วารสารมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, ปีที่ 4 (2), มกราคม – เมษายน.
- กรรณิการ์ อนันตกุล. 2551. *กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาจีนที่ศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกศสุตา รัชดาวิชฐกุล. 2530. *การเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูงและต่ำ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญณรงค์ อินทระประเสริฐ. 2546. *การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี*. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยสุรนารี.
- พัชรภรณ์ เขียวรัตน์มย์. 2537. *ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีในการเรียนกับความสามารถในทักษะการรับสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันทิพา เข้มทอง. 2526. *การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิจัยสนเทศ, ปีที่ 4 (6), ธันวาคม. .
- ปาณินา วงศ์เลขา. 2553. *พัฒนาภาษาอังกฤษเตรียมเด็กไทยสู่เวทีโลก*. online: www.sobkroo.com
- “พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก” เดลินิวส์. 7 ธันวาคม 2553. หน้า 3
- ยิ่งรัก ชุนชาติประเสริฐ. 2546. *กลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาไทย*. วิทยานิพนธ์

- มหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. (2540). *การพัฒนาทวิวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*.
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อาวุธ วาจาสิทธิ์. 2533. *การศึกษากทวิวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*,
กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bremner, S. 1999. Language Learning strategies and language proficiency :
Investigating the relationship in Hong Kong. The Canadian Modern Language
Review, 55 (4)
- Carroll, John B. 1977 “ Characteristics of Successful Second Language Learner”. In
Viewpoints on English as a Second Language. Edited by Marina Burt. New York :
Regents Publishing Company, Inc.
- Chamot, A.U. 1987. The learning strategies of ESL students. Learner strategies in
Language learning (pp.71-84), London : Prentice Hall International.
- Cohen, A.D. 1981. Strategies in learning and using a second language.(211-214) New York :
Addison Wesley Longman Limited.
- Ellis, R. 1994 . The study of second language acquisition. Oxford : Oxford University
Press.
- Green, J.M. and Oxford, R. 1995. A Closer Look at Learning Strategies, L2 Proficiency,
And Gender. TESOL Quarterly, 29(2),261-291
- Lai, Y.C. (2005). Language learning strategies use and language proficiency for English
as a foreign language (EFL) learners in Taiwan. Doctoral dissertation, University of
Southern California
- Naiman, N., et.al. 1978. The Good Language Learner. Toronto : The Ontario Institute for
Studies in Education.
- Ni, Qingquan. 2007. The Use of Language Learning Strategies by the First Year
Students of Southwest University of Political Science and Law in China.
- O'Malley, J.M. & Chamot, A.U. 1990. Learning Strategies in second language
acquisition. Cambridge : Cambridge University Press.
- Oxford, Rebecca L. 1990 Language learning strategies : What every teacher should
know. Boston, MA : Heinle & Heinle.
- ____ (1993). Instructional implications of gender differences in second/foreign language
learning styles and strategies. **Applied Language Learning**, 4, 66- 94
- (2001). Language learning style and strategies. USA. Heinle & Heinle.
- Papalia, Anthony. “Assessing Students’ Learning Styles and Teaching for Individual
differences.” Hispania 61 (1978) : 318.
- Polizer, R.L. & McGrearty, M. 1985. An exploratory study of learning behaviours and
their relationships to gain in linguistic and communicative competence. TESOL
Quarterly, 19, 103- 123.

- Prapphal, Kanchana. 2003. "English proficiency of Thai learners and directions of English Teaching and learning in Thailand." Journal of English Studies. Thammasat University.
- Richard, J.C. et. al. 2002. Longman Dictionary of Language Teaching & Applied Linguistics. Beijing : Foreign Language Teaching and Research Press.
- Rubin, J. 1987.. The study of cognitive process in second language learning, Applied Linguistics, 117- 131.
- Skehan, P. 1989. Individual differences in second language learning. London : Edward Arnold.
- Tarone, E. 1987 & 1981 Decoding a primary language : The crucial role of strategic competence. Paper presented at the conference on Interpretive Strategies in Language Learning, University of Lancaster.
- Wen, Q. 1993. Advanced level English learning in China : The relationship of modifiable learners variables to learning outcomes. Hong Kong University.
- Wenden , K. 1998. Learners strategies for learner autonomy. London : Prentice Hall International.
- Xiao-Hua, Huang. "Chinese EFL Students' Learning Strategies for Oral Communication." TESOL Quarterly. Vol. 19 No. 1 (March 1985) : 167 – 168.

การประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนรัฐในระดับประถม และมัธยมศึกษา

The Application of Songs for Chinese Language Teaching in Primary and Secondary Public Schools

อริชา ลิ้มดำรงค์ชิต, นลินรัตน์ ธรรมพุดพิงศ์, ปุณยวีร์ สุชาวอินทร์
Athicha Limdumrongchit, Nalinrat Thammaputthipong, Punyawee Suchao-in

อุทยานภาษาและวัฒนธรรมจีน คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
Chinese Language and Culture Park, Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management
E-mail: athichalim@pim.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำบทเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนรัฐระดับประถม-มัธยมศึกษาของประเทศไทย โดยต้องการศึกษาแนวทางในการคัดเลือกเพลง ตลอดจนรูปแบบ วิธีการและจุดมุ่งหมายในการประยุกต์ใช้บทเพลงจีนในการเรียนการสอน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการประยุกต์ใช้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่โรงเรียนรัฐที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับประถมและมัธยมศึกษา จำนวน 460 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 176 โรงเรียน ในจำนวนนี้มีโรงเรียนที่ประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอนภาษาจีน จำนวน 172 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 97.73 ส่วนวิธีการนำบทเพลงจีนมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่มีการคัดเลือกเพลงจากแบบเรียนและสื่อการสอน ประเภทของเพลงที่เลือกใช้เป็นเพลงจีนอมตะ จากละครและภาพยนตร์ โดยมีแหล่งที่มาจากจีนแผ่นดินใหญ่ ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และเลือกใช้เพลงที่มีท่วงทำนองสนุกสนาน ส่วนปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการคัดเลือกเพลง ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน และศิลปินนักร้อง สำหรับรูปแบบ วิธีการและจุดมุ่งหมายในการประยุกต์ใช้บทเพลงนั้น มีการใช้บทเพลงในการเรียนการสอน 1 – 5 ครั้งต่อเทอม และใช้เวลาสอนระหว่าง 1 – 50 นาที ทั้งนี้ มีขั้นตอนการสอนตามลำดับ ได้แก่ 1) เปิดเพลงให้นักเรียนฟัง 2) ให้นักเรียนฝึกอ่านเนื้อเพลง 3) สอนคำศัพท์ในบทเพลง 4) ทำความเข้าใจกับเนื้อหาในบทเพลง 5) ฝึกหัดร้องเพลง 6) สอนโครงสร้างประโยค 7) แนะนำที่มาของบทเพลง และ 8) สอดแทรกความรู้เชิงวัฒนธรรม ส่วนจุดมุ่งหมายในการประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอนคือการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ทั้งนี้พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการประยุกต์ใช้บทเพลงคือ 1) ครูผู้สอนขาดความรู้ความถนัดในการร้องเพลง 2) ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาไม่เพียงพอ 3) การคัดเลือกเพลงที่เหมาะสม 4) ข้อจำกัดของเวลา 5) ขาดการสนับสนุนในด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และ 6) การบริหารจัดการด้านหลักสูตรที่เน้นวิชาการโดยไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม

จากผลการศึกษาดังกล่าว คณะวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ควรพัฒนาสื่อการสอนด้วยบทเพลง โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง โดยแบ่งตามระดับชั้นของผู้เรียน รวมทั้งมีการจัดฝึกอบรมทักษะการร้องเพลง การผลิตสื่อการสอนและเทคนิคการจัดกิจกรรมให้กับครูผู้สอน

คำสำคัญ: การประยุกต์ใช้บทเพลง, การเรียนการสอนภาษาจีน, โรงเรียนรัฐระดับประถมและมัธยมศึกษา

ABSTRACT

The Application of Songs for Chinese Language Teaching in Primary and Secondary Public Schools

This study is a survey research. The purpose of this research is to focus on the use of Chinese songs as teaching techniques for teaching Chinese language in primary and secondary public schools in Thailand. The applications of using Chinese songs include song selection process, methods and objectives of using the songs, as well as problems and obstacles in the application. The population is 460 Thai primary and secondary public schools. Questionnaires and Percentage are also used as research instruments for this study.

Research result found that among 176 schools responding to the questionnaires, there are 172 schools using Chinese songs as a teaching technique, which is accounting for 97.73 percent. The selection of Chinese songs is based on the textbook. Types of songs mostly are classical songs selected from miniseries and movies from Mainland China. Lyrics are chosen to suit the students' ages and rhythms are enjoyable and fun. However, instructors, students and singers are the other factors for song selection. As for methods and objectives for application, Chinese songs will be used 1-5 times per semester, for 1-50 minutes in each time. The process of Chinese teaching through songs includes 1) listening to the songs 2) practicing reading the lyrics 3) learning vocabularies 4) understanding the meaning 5) singing along the songs 6) studying structuring of the sentences 7) introducing background of the songs and 8) integrating knowledge and culture from the songs. The problems and obstacles are 1) instructors' lack of knowledge and skills for singing 2) students' inadequacy of basic Chinese language 3) the appropriateness of song selection 4) timing 5) supporting for teaching materials and 6) curriculum administration nowadays which is focusing on academic rather than activities.

According to the results of the study, the research team has suggested that the Instructional media should be developed in relevant to the core curriculum and course levels. Furthermore, the schools should organize more training for instructors on singing skills, media production and activity arrangements.

Keywords: application of the songs, teaching Chinese, primary and secondary public schools

บทนำ

ปัจจุบัน การเรียนการสอนภาษาจีนในสังคมไทยได้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่งในสังคมโลก ด้วยมีประชากรผู้ใช้ภาษาจีนอยู่ทั่วโลกมากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน ภาษาจีนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ในการประกอบอาชีพ เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมทั้งเข้าใจองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น

โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา รัฐบาลไทยมีนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจัง ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้รับการบรรจุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

อย่างไรก็ดี ท่ามกลางกระแสความต้องการเรียนภาษาจีนในประเทศไทยที่เพิ่มสูงขึ้นในหลายปีที่ผ่านมา ได้เกิดคำถามต่างๆ เกี่ยวกับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนกันมาก และได้มีความพยายามในการแสวงหาและผลิตสื่อหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ในการเรียนการสอน ซึ่งนอกเหนือจากรูปแบบการใช้สื่อการสอนแบบเดิมตามบทเรียนในหลักสูตรแล้ว การนำนวัตกรรมสื่อการสอนในชั้นเรียนต่างก็ได้รับความสนใจจากวงการการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นอย่างมาก

การใช้บทเพลงประกอบการสอนภาษาจีน จัดเป็นสื่อการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยดึงดูดให้นักเรียนสนใจที่จะเรียนรู้ ช่วยผ่อนคลายบรรยากาศในการเรียน โดยในความเพลิดเพลินของบทเพลง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ทั้งคำศัพท์ การออกเสียงและยังสามารถนำมาใช้ในการฝึกทักษะอื่นๆ ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน นอกจากนี้ กิจกรรม “การร้องเพลง” ยังสามารถเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน แม้จะมีการนำเพลงจีนมาใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลาย แต่ยังขาดการศึกษาวิจัยหรือเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้ดังกล่าวอย่างเป็นระบบ คณะทำงานวิจัยจึงมีความต้องการศึกษาว่ามีการนำบทเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนมากน้อยเพียงไร มีแนวทางการคัดเลือกบทเพลง รวมถึงรูปแบบและวิธีการประยุกต์ใช้บทเพลงจีนในการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างไร อีกทั้งมีปัญหาในการประยุกต์ใช้หรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อหารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนด้วยบทเพลงที่เหมาะสม ภายใต้พื้นฐานแนวคิดการสอนภาษาตามแนวทางแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ของ Krashen (1982) ที่ได้เสนอเกี่ยวกับแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนว่า กระบวนการเรียนการสอนควรเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแรก ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้สอนควรจัดสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสนใจผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ในที่สุด (อ้างอิงใน กาญจนา ปราบพาล. <http://pioneer.chula.ac.th/~pkanchan/pdf/article1.pdf>)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำบทเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาวิธีการนำบทเพลงจีนมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน
 - 2.1 วิธีการคัดเลือกเพลง
 - 2.2 รูปแบบ วิธีการ และจุดมุ่งหมายในการประยุกต์ใช้บทเพลง
3. เพื่อศึกษาปัญหาหรืออุปสรรคในการนำบทเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือโรงเรียนรัฐที่มีการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับประถมและมัธยมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 460 โรงเรียน

2. เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่ศึกษา

ส่วนที่สอง การนำบทเพลงมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน

ส่วนที่สาม ปัญหาและอุปสรรคของการนำบทเพลงมาใช้ในการเรียนการสอน

ส่วนที่สี่ ข้อเสนอแนะ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ใช้วิธีส่งแบบสอบถามไปให้โรงเรียนทางไปรษณีย์ และให้ส่งกลับภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ คณะวิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤษภาคม 2555 มีโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 176 โรงเรียน ในจำนวนนี้มีโรงเรียนที่ประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอนภาษาจีน ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 172 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 97.73

3. สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จะนำมาประมวลและวิเคราะห์ผลโดยวิธีการคำนวณค่าร้อยละทางสถิติ

ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อมูลประชากรที่ตอบแบบสอบถามกลับมามีจำนวนไม่มากนัก เนื่องจากช่วงเวลาของการเก็บข้อมูลแบบสอบถามนั้น โรงเรียนหลายแห่งทั่วประเทศได้รับผลกระทบจากภัยน้ำท่วม เมื่อปลายปี 2554 บางส่วนอยู่ระหว่างการปรับปรุงฟื้นฟูโรงเรียน และส่งผลต่อการเปิดภาคเรียนประจำปี

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนรัฐระดับประถมและมัธยมศึกษา โดยมีผลการศึกษาเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป การประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการนำบทเพลงมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

1. ข้อมูลทั่วไป

จากโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 176 โรงเรียน ในจำนวนนี้มีโรงเรียนที่ประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอนภาษาจีนที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 172 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 97.73 โดยส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมต้นถึงมัธยมปลาย คิดเป็นร้อยละ 61.63 รองลงมาเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมปลาย คิดเป็นร้อยละ 22.09 (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1: จำนวนและร้อยละของโรงเรียนที่ใช้บทเพลงในการเรียนการสอนภาษาจีน โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้น	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ
ประถม	10	5.81
มัธยมต้น	11	6.40
มัธยมปลาย	38	22.09
มัธยมต้นและมัธยมปลาย	106	61.63
ประถมถึงมัธยมปลาย	5	2.91
ไม่ระบุ	2	1.16
รวม	172	100.00

ทั้งนี้ โรงเรียนโดยมากจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมาเป็นระยะเวลา 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.98 จำนวนครูผู้สอนจากโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 488 คน คิดเป็นสัดส่วนจำนวนครู 2.82 คน ต่อ 1 โรงเรียน ในจำนวนนี้เป็นครูชาวไทย 284 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 และครูชาวจีน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 จำนวนนักเรียนทุกระดับชั้นรวม 111,902 คน คิดเป็นสัดส่วนจำนวนนักเรียน 650.59 คน ต่อ 1 โรงเรียน ส่วนมากเป็นนักเรียนในระดับมัธยมต้น คิดเป็นร้อยละ 51.60 รองลงมาเป็นระดับมัธยมปลาย ร้อยละ 40.04 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 8.36 จำนวนชั่วโมงเรียน ส่วนมากมีการจัดการเรียนการสอน 1-3 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 62.29 รองลงมาเป็น 4-6 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 25.99 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับประถมและมัธยมต้น ส่วนมากมีจำนวนชั่วโมงเรียน 1-3 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 94.03 และ 91.64 ตามลำดับ ในขณะที่ระดับมัธยมปลายส่วนมากมีการจัดการเรียนการสอน 4-6 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมาเป็น 1-3 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 34.64 ชื่อรายวิชาที่เปิดสอนค่อนข้างหลากหลายและแตกต่างกันไปในแต่ละโรงเรียน โดยส่วนใหญ่เป็นรายวิชาภาษาจีน คิดเป็นร้อยละ 56.99 แบบเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในทุกระดับชั้น ส่วนมากคือ แบบเรียนสัมผัสภาษาจีน 《体验汉语》 คิดเป็นร้อยละ 52.92 รองลงมาเป็นเอกสารที่จัดทำเอง ร้อยละ 23.04

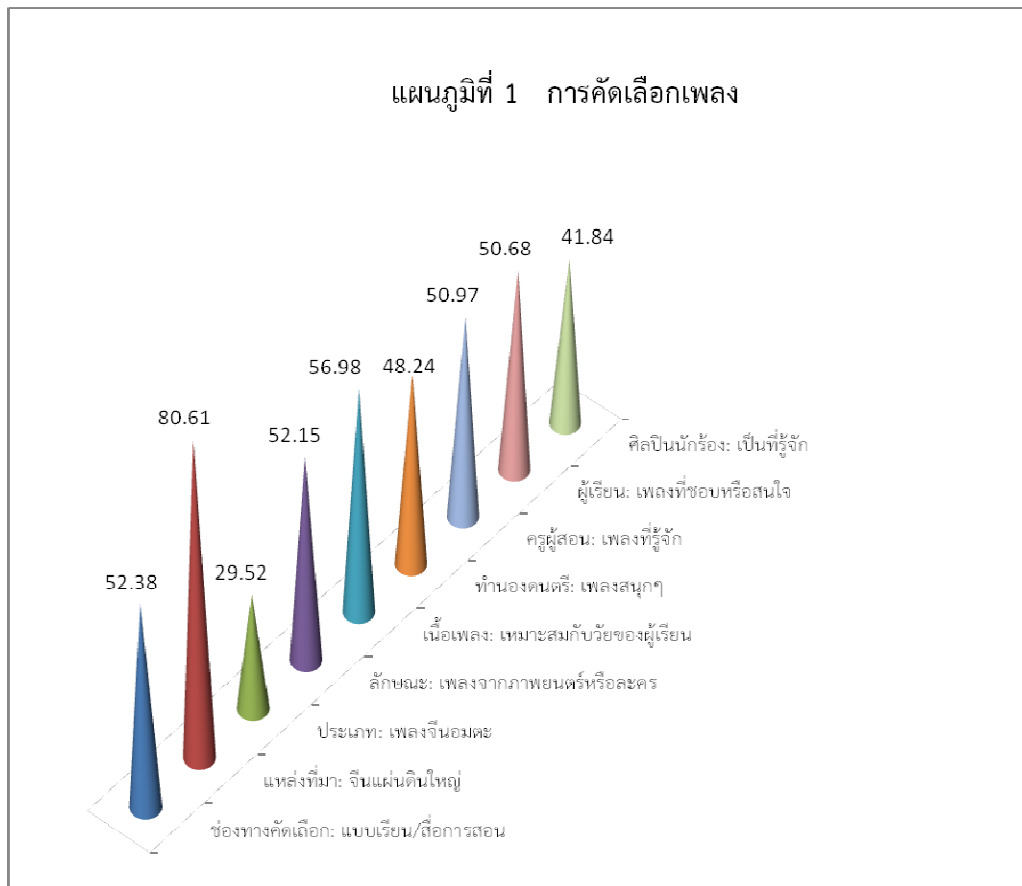
จากผลการศึกษาพบว่าโรงเรียนมีแนวโน้มเปิดการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมต้นมากขึ้น ทว่าในการจัดการเรียนการสอน จำนวนชั่วโมงเรียน/สัปดาห์ยังไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบบเรียนที่เลือกใช้และชื่อรายวิชามีความหลากหลาย อีกทั้งมีสัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียนค่อนข้างต่ำ ประสิทธิภาพการเรียนรู้จึงอยู่ในสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วง สภาพการณ์เรียนรู้โดยทั่วไปจึงยากจะคาดหวังในประสิทธิภาพ

2. การประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอน

มีผลการศึกษาใน 4 ประเด็น คือ การคัดเลือกบทเพลง รูปแบบการสอน วิธีการสอน และจุดมุ่งหมายในการนำบทเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.1 การคัดเลือกบทเพลง

การศึกษาแนวทางในการคัดเลือกบทเพลงเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน คณะวิจัยได้ทำการสำรวจในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ช่องทางการคัดเลือก แหล่งที่มา ประเภทลักษณะของเพลง เนื้อหาบทเพลง ท่วงทำนองดนตรี รวมทั้งปัจจัยของครูผู้สอน นักเรียนและศิลปินนักร้อง โดยมีผลการศึกษาดังนี้ (ดังแผนภูมิที่ 1 แสดงผลเฉพาะรายการที่ได้รับเลือกเป็นอันดับแรกของแต่ละหัวข้อ)

รูปที่ 1: การคัดเลือกบทเพลง

ในการคัดเลือกเพลง โรงเรียนส่วนใหญ่มีช่องทางในการคัดเลือกบทเพลงจากแบบเรียนและสื่อการสอนเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมา อันดับสองและอันดับสาม เลือกใช้ YouTube และสื่อออนไลน์ ตามลำดับ ทั้งนี้ ช่องทางที่โรงเรียนเลือกใช้เป็นอันดับท้ายสุดคือ สื่อวิทยุ จากการศึกษาพบว่า การที่โรงเรียนส่วนใหญ่เลือกใช้ช่องทางการคัดเลือกบทเพลงจากแบบเรียน/สื่อการสอนเป็นอันดับแรกนั้น เนื่องจากแบบเรียนสัมผัสภาษาจีนที่โรงเรียนส่วนใหญ่เลือกใช้นั้นได้สอดแทรกกิจกรรมการร้องเพลงและเนื้อเพลงไว้ในกิจกรรมท้ายบทเรียน ทำให้เป็นทางเลือกที่สะดวกและประหยัดเวลาในการเตรียมการสอน ขณะเดียวกันมีโรงเรียนอีกไม่น้อยที่เลือกใช้ YouTube และสื่อออนไลน์ เป็นช่องทางในการคัดเลือกเพลง ซึ่งมาจากกระแสความนิยมและการขยายตัวของสื่อเทคโนโลยีในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งเป็นความพยายามของครูผู้สอน เพื่อคัดสรรบทเพลงใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนมาประกอบการเรียนการสอน โดยโรงเรียนที่เข้าถึงสื่อเทคโนโลยีดังกล่าว ย่อมจะมีทางเลือกในการคัดสรรบทเพลงมากขึ้น

ประเภทของบทเพลงที่โรงเรียนเลือกนำมาใช้ในการเรียนการสอนเป็นอันดับแรก ร้อยละ 29.52 เป็นเพลงจีนอมตะ อันดับสองเป็นเพลงสำหรับเด็ก และอันดับสามเป็นเพลงรัก ส่วนลักษณะของเพลงโดยมากเลือกใช้เพลงจากภาพยนตร์หรือละครเป็นอันดับแรก ร้อยละ 52.15 รองลงมาเป็นเพลงที่ให้อารมณ์ดี และเพลงเชิงวัฒนธรรม ตามลำดับ ทั้งนี้ เพลงที่เกี่ยวกับธรรมชาติได้รับเลือกในอันดับท้ายสุด สำหรับแหล่งที่มาของบทเพลง ส่วนมากเลือกแหล่งที่มาจากจีนแผ่นดินใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 80.61 รองลงมาเป็นไต้หวันและฮ่องกง ตามลำดับ ทั้งนี้ จากการศึกษพบว่า การที่เพลงจีนอมตะได้รับคัดเลือกเป็นอันดับแรก เป็นผลที่เกี่ยวข้องเนื่องจากปัจจัยของครูผู้สอนซึ่งเลือกเพลงที่รู้จักเป็นอันดับแรก ส่วนการเลือกใช้เพลงจากภาพยนตร์

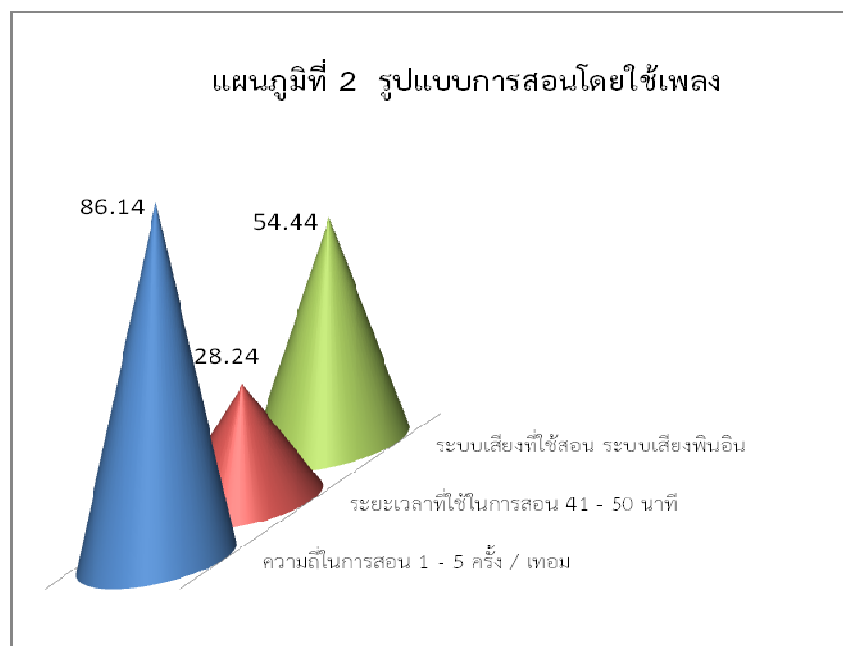
หรือละคร เป็นผลมาจากกระแสความนิยมในการนำเข้าสู่เพลงและละครจากจีนแผ่นดินใหญ่ที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่สื่อจากไต้หวันยังคงได้รับความนิยมในส่วนของเพลงจีนอมตะ เพลงจากฮ่องกงส่วนใหญ่เป็นภาษาจีนกวางตุ้งซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่น จึงไม่เหมาะที่จะนำมาใช้เป็นสื่อการสอน

สำหรับเนื้อหาของบทเพลง โรงเรียนส่วนใหญ่เลือกเนื้อหาบทเพลงที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเป็นอันดับแรก ร้อยละ 56.98 อันดับสองเลือกเพลงที่มีเนื้อหาน่าสนใจ และอันดับสามคัดเลือกจากความยากง่ายของเนื้อเพลง อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าเนื้อหาบทเพลงที่ได้รับเลือกน้อยที่สุด และโรงเรียนส่วนใหญ่เลือกเป็นอันดับสุดท้ายหรืออันดับที่ห้า คือเนื้อหาที่มีส่วนส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

การคัดเลือกท่วงทำนองดนตรีของบทเพลงที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน โรงเรียนเลือกเพลงที่มีท่วงทำนองสนุกสนานเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 48.24 อันดับสองเลือกเพลงเพราะๆ และอันดับสามเลือกใช้เพลงในจังหวะช้า ทั้งนี้ การที่ท่วงทำนองเพลงสนุกสนานได้รับเลือกสูงสุด มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่โรงเรียนใช้บทเพลงในการเรียนการสอนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่สนุกสนานและผ่อนคลายเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการคัดเลือกบทเพลง ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน และศิลปินนักร้อง โดยครูผู้สอนเลือกเพลงที่รู้จักเป็นอันดับแรก ร้อยละ 50.97 รองลงมาเลือกเพลงที่ชอบและเพลงที่ร้องได้ตามลำดับ ส่วนปัจจัยของศิลปินนักร้อง อันดับแรก ร้อยละ 41.84 เลือกศิลปินที่รู้จัก อันดับที่สอง เลือกศิลปินที่ชื่นชอบ และอันดับสามเลือกศิลปินที่เสียงดี สำหรับปัจจัยด้านผู้เรียน ส่วนใหญ่เลือกเพลงที่นักเรียนชอบและสนใจเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 50.68 อันดับสองเลือกเพลงที่ร้องได้ง่าย และอันดับสามเลือกเพลงที่นักเรียนรู้จัก ทั้งนี้ เป็นที่น่าสนใจว่า จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ความยากง่ายของบทเพลงสำหรับผู้เรียนได้รับการคำนึงถึงในอันดับรองลงมา และมาตรฐานการออกเสียงชัดเจนของศิลปินนักร้อง ได้รับการคำนึงถึงในอันดับท้ายสุด

2.2 รูปแบบการสอนโดยใช้บทเพลง

รูปที่ 2: รูปแบบการสอน

โรงเรียนมีความถี่ในการใช้บทเพลงในการเรียนการสอนตั้งแต่ 1 – 30 ครั้ง/เทอม ส่วนมาร้อยละ 86.14 ใช้บทเพลงในการจัดการเรียนการสอน 1 – 5 ครั้ง/เทอม รองลงมาร้อยละ 10.84 ใช้บทเพลงในการจัดการเรียนการสอน 6 -10 ครั้ง/เทอม และร้อยละ 3.01 ใช้บทเพลงในการจัดการเรียนการสอน 10 ครั้งขึ้นไป

ระยะเวลาที่ใช้สอนมีตั้งแต่ 1 – 120 นาที โดยมากระยะเวลาในการสอนอยู่ระหว่าง 1 – 50 นาที รวมคิดเป็นร้อยละ 85.89 โดยช่วงระยะเวลาที่โรงเรียนเลือกใช้มากที่สุดคือ 41 – 50 นาที คิดเป็นร้อยละ 28.24 รองลงมาร้อยละ 21.18 ใช้ระยะเวลา 21 – 30 นาทีและร้อยละ 20 ใช้เวลา 11 – 20 นาที

ระบบที่ใช้ในการสอนออกเสียง ส่วนมาร้อยละ 54.44 ใช้ระบบเสียงพินอินเพียงอย่างเดียว รองลงมาเป็นการใช้ระบบเสียงพินอินประกอบกับตัวอักษรจีน คิดเป็นร้อยละ 28.40 อย่างไรก็ตามยังมีโรงเรียนบางส่วนที่เลือกใช้ระบบเสียงพินอินร่วมกับระบบอื่นในการสอนออกเสียงภาษาจีน อาทิ ใช้ระบบพินอินกับการสะกดเสียงภาษาไทย ร้อยละ 5.33 ระบบเสียงพินอินกับระบบจู้อิน ร้อยละ 1.18 ระบบพินอิน สะกดเสียงภาษาไทย และอักษรจีน ร้อยละ 1.18 ระบบพินอิน ระบบจู้อินและตัวอักษรจีน ร้อยละ 0.59 หรือใช้ทุกระบบรวมกันคือ ระบบพินอิน จู้อิน เสียงภาษาไทยและตัวอักษรจีน ร้อยละ 1.78 นอกจากนี้ ยังมีการเลือกใช้ระบบอื่นเป็นหลักในการสอนออกเสียง ได้แก่ อ่านจากอักษรจีนโดยตรง ร้อยละ 4.14 การถอดเสียงเป็นภาษาไทย ร้อยละ 1.78 และใช้ระบบเสียงจู้อิน ร้อยละ 0.59 (ดังแผนภูมิที่ 2)

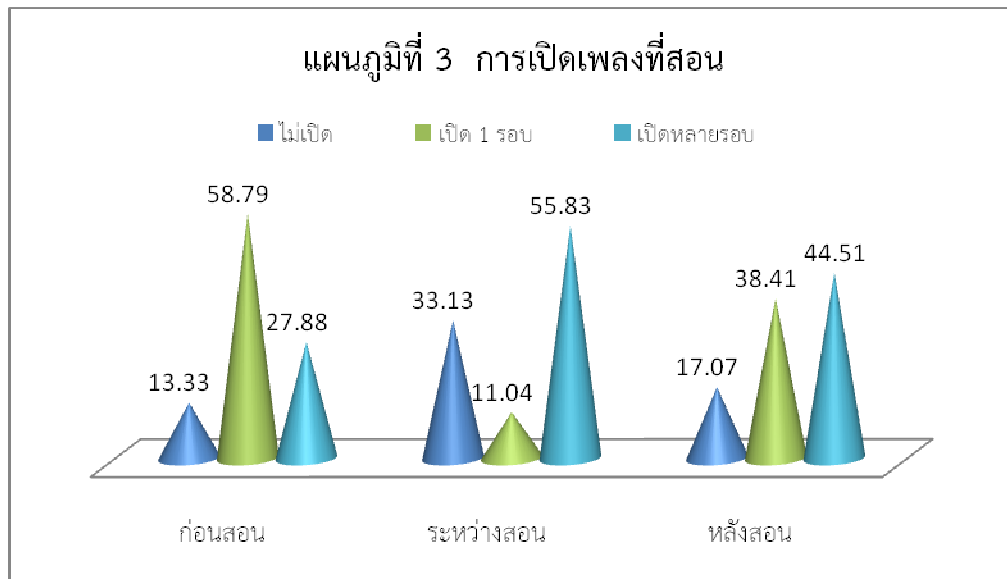
จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการสอน ทั้งในด้านความถี่และช่วงระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน มีความหลากหลายสูงมาก และไม่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้ ซึ่งระบบที่ใช้ในการสอนออกเสียงของโรงเรียนที่หลากหลาย อาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกสับสนในการเรียนรู้ นอกจากนี้ การใช้เสียงสะกดในภาษาไทยเพื่อเทียบเสียงภาษาจีนยังมีโอกาสทำให้ผู้เรียนออกเสียงผิดเพี้ยนไปอีกด้วย

2.3 วิธีการสอนโดยใช้บทเพลง

วิธีการสอนโดยใช้บทเพลงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีการศึกษาใน 3 ประเด็นคือ ลำดับขั้นตอนในการสอนบทเพลง การเปิดเพลงที่ใช้ในการสอนและกิจกรรมภายหลังการสอน โดยมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสอนบทเพลงของโรงเรียนเรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) เปิดเพลงให้นักเรียนฟัง 2) ให้นักเรียนฝึกการอ่านเนื้อเพลง 3) ทำความเข้าใจกับเนื้อหาบทเพลง 4) สอนคำศัพท์ 5) ให้นักเรียนฝึกหัดร้องเพลง โดยขั้นตอนในการทำ ความเข้าใจเนื้อหาบทเพลง อาจเลือกสอนก่อนหรือหลังขั้นตอนการสอนคำศัพท์ ทั้งนี้ โรงเรียนส่วนหนึ่งไม่ได้เลือกสอนใน 3 ขั้นตอน คือ 6) ส่วนโครงสร้างประโยค 7) แนะนำที่มาของบทเพลงและศิลปินที่ร้อง และ 8) การสอดแทรกความรู้เชิงวัฒนธรรม

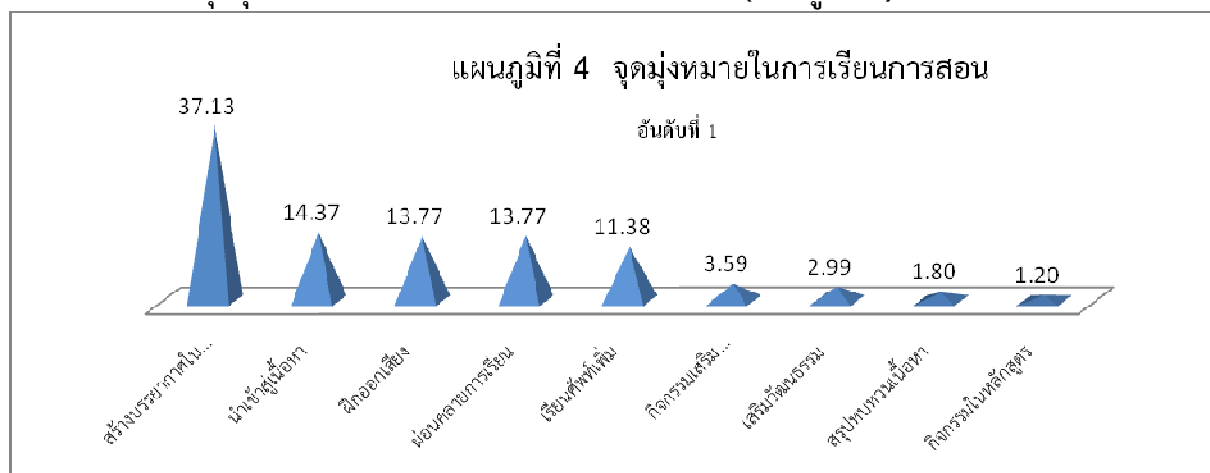
ส่วนวิธีการเปิดเพลงในการเรียนการสอนพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 58.79 ก่อนสอนเปิดเพลง 1 รอบ ในระหว่างการสอน ส่วนใหญ่เปิดเพลงหลายรอบคิดเป็นร้อยละ 55.83 และหลังการสอนมีการเปิดเพลงหลายรอบ ร้อยละ 44.51 (ดังแผนภูมิที่ 3)

รูปที่ 3: การเปิดเพลงที่สอน

สำหรับกิจกรรมภายหลังการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.27 ให้ความสำคัญต่อการทบทวนความรู้ก่อนเข้าสู่บทเรียนครั้งต่อไปเป็นอันดับแรก รองลงมาคือให้ความสำคัญต่อการเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหาที่เรียนคราวต่อไป และอันดับสามเลือกให้ความสำคัญต่อการทดสอบความรู้ที่ได้รับ

2.4 จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนโดยใช้บทเพลง (แผนภูมิที่ 4)

รูปที่ 4: จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน

จุดมุ่งหมายที่โรงเรียนเลือกสอนบทเพลงเรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) เพื่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.13 2) เพื่อให้นำเข้าสู่เนื้อหา 3) เพื่อฝึกการออกเสียง 4) เพื่อผ่อนคลายจากการเรียน และ 5) เพื่อเรียนรู้ศัพท์เพิ่ม โดยจุดมุ่งหมายที่ได้รับเลือกน้อยที่สุดคือ การใช้เป็นกิจกรรมในหลักสูตร ร้อยละ 1.20

3. ปัญหาในการใช้บทเพลงมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาจีน

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำบทเพลงมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาจีน มีโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ 151 โรงเรียน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 87.28 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสะท้อน

ให้เห็นถึงความสนใจต่อประเด็นปัญหาดังกล่าว โดยคณะวิจัยได้สรุปเป็น 6 ประเด็น เรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) ข้อจำกัดของผู้เรียน 2) ข้อจำกัดของสื่อและอุปกรณ์การสอน 3) ข้อจำกัดของครูผู้สอน 4) ข้อจำกัดในการคัดเลือกเพลง 5) ข้อจำกัดด้านเวลา และ 6) ข้อจำกัดในการบริหารหลักสูตร (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2: จำนวนและร้อยละของประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการประยุกต์ใช้บทเพลงในการเรียนการสอนที่โรงเรียนตอบแบบสอบถาม

ประเด็นปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อจำกัดของผู้เรียน	150	28.52
2. ข้อจำกัดของสื่อและอุปกรณ์การสอน	142	27.00
3. ข้อจำกัดของครูผู้สอน	77	14.64
4. ข้อจำกัดในการคัดเลือกเพลง	73	13.88
5. ข้อจำกัดด้านเวลา	46	8.75
6. ข้อจำกัดในการบริหารหลักสูตร	38	7.22
รวม	526	100.00

จากการศึกษาพบว่า ข้อจำกัดของผู้เรียนที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานภาษาไม่เพียงพอหรือขาดทักษะในการฟัง การออกเสียง สะกดคำ ทำให้ไม่สามารถจดจำคำศัพท์หรือเนื้อเพลง ตลอดจนไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาเพลงได้ ทั้งนี้อาจมาจากสาเหตุหลายประการ ส่วนหนึ่งได้แก่ ปัจจัยทางอารมณ์ของผู้เรียนเอง ผู้เรียนรู้สึกยากทำให้ท้อใจ หรือไม่รู้จักคุ้นเคยกับเพลงจีนมาก่อน ไม่ชอบร้องเพลง เพลงไม่ตรงกับ ความสนใจ ทำให้ขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ไม่กล้าแสดงออก และไม่หวังผลจากการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยจากการคัดเลือกเพลง การที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่เลือกเพลงที่ครูรู้จัก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพลงจีนอมตะ หรือแม้แต่เพลงจากภาพยนตร์และละครที่นักเรียนสนใจ แต่เนื้อหาเพลงและภาษาในบทเพลงไม่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน และด้วยพื้นฐานภาษาของผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพื้นฐาน ยังไม่มีคลังศัพท์ที่เพียงพอ หรือแม้แต่ทักษะในการสะกดคำ หากบทเพลงที่เรียนมีเนื้อหานอกเหนือจากบทเรียน ในขณะที่ฝึกหัดร้องเพลง จะมีเนื้อหาคำศัพท์และโครงสร้างประโยคใหม่ที่นักเรียนยังไม่ได้เรียนรู้เป็นจำนวนมาก ทำให้นักเรียนรู้สึกยาก และต้องใช้เวลาเรียนรู้มาก จนกลายเป็นข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอน

ข้อจำกัดของสื่ออุปกรณ์การสอนในโรงเรียนที่ไม่อำนวยการ อาทิ ห้องเรียน โสตทัศนูปกรณ์ อินเทอร์เน็ต ตลอดจนสื่อซีดีเพลง หนังสือเพลง เป็นต้น เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้ในทุกภาษา เนื่องจากสื่ออุปกรณ์ดังกล่าวเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งต่อการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การที่โรงเรียนสามารถจัดหาและบำรุงรักษาสื่ออุปกรณ์ดังกล่าวให้เอื้ออำนวยพร้อมใช้นั้น ย่อมจะเป็นการเพิ่มสมรรถนะให้กับครูผู้สอนในการสร้างสีสันและบรรยากาศในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

ข้อจำกัดของครูผู้สอนที่สำคัญ ได้แก่ ครูขาดทักษะในการร้องเพลง ครูไม่ค่อยได้ฟังเพลงจีน ไม่รู้จักนักร้องหรือเพลงใหม่ๆ อีกทั้งขาดทักษะในการจัดกิจกรรม ขาดทักษะทางภาษา เช่น ครูออกเสียงไม่ชัด ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบทเพลง เป็นต้น และปัจจัยอื่น ได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรและปัจจัยทางอารมณ์ คือครูไม่ชอบร้องเพลง จากข้อจำกัดดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากการเรียนการสอนด้วยบทเพลงยังไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในหลักสูตรการเรียนรู้ การนำบทเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนจึงเกิดขึ้นได้ด้วยแรง

บันดาลใจของครูผู้สอนเป็นสำคัญ ดังนั้น หากครูผู้สอนขาดทักษะความรู้เกี่ยวกับเพลง ขาดทักษะทางภาษา หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ชอบการร้องเพลง ย่อมเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่ายังมีครูผู้สอนส่วนหนึ่งได้เห็นถึงความสำคัญของสื่อเพลงในการเรียนการสอนภาษาจีน และแม้จะมีข้อจำกัดดังกล่าวข้างต้น ยังได้มีความพยายามในการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเพลง

ข้อจำกัดในการคัดเลือกเพลงที่สำคัญที่สุดคือ การสรรหาบทเพลงที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้งในด้านความสมบูรณ์ของสื่อที่ได้มา อาทิ เนื้อเพลง เป็นตัวอักษรจีนตัวย่อหรือตัวเต็ม มีระบบเสียง ฟินอินกำกับหรือไม่ ความสอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายในการเรียน ทั้งยังต้องคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ทางภาษา วัยและความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนระยะเวลาในการสอน ความสั้นยาว ยากง่าย ท่วงทำนองซ้ำเร็วของบทเพลง นอกจากนี้ ผลการศึกษาช่องทางการคัดเลือกเพลงของโรงเรียนพบว่า นอกเหนือจากหนังสือแบบเรียนแล้ว ส่วนใหญ่ใช้การสืบค้นผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต อาทิ YouTube และเพลงออนไลน์ ซึ่งยังมีข้อจำกัดของการนำเสนอบทเพลง เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ภาษา ดังนั้น บทเพลงที่ค้นหาได้มาจึงอาจมีเนื้อหาไม่ครบตามต้องการ เช่น เนื้อเพลงเป็นระบบอักษรจีนตัวเต็มหรือตัวย่อ ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับระบบที่เรียนรู้ ไม่มีระบบเสียง ฟินอินประกอบ ไม่มีบทแปลหรือคำอธิบายเนื้อหาในบทเพลง โดยข้อมูลที่ขาดหายไปนี้ ครูผู้สอนต้องใช้เวลาและความพยายามอย่างยิ่งในการเติมเต็ม ซึ่งจะกลายเป็นข้อจำกัดของเวลาในการเตรียมการสอนในภายหลัง นอกจากนี้ เงื่อนไขในการสนับสนุนของระบบสื่ออินเทอร์เน็ตของโรงเรียนก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในกระบวนการคัดเลือกบทเพลง ตลอดจนถึงการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งทั้งหมดนี้ ครูผู้สอนต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะเป็นอย่างยิ่งในการเตรียมบทเพลงในการสอนแต่ละครั้ง

ข้อจำกัดด้านเวลา ที่สำคัญได้แก่ เวลาในชั้นเรียนน้อย ไม่เพียงพอจะสอดแทรกกิจกรรมที่ไม่อยู่ในหลักสูตร อีกทั้งครูยังต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนมากกว่าปัจจัยการคัดเลือกเพลงดังกล่าวข้างต้น และที่สุดแล้วคือปัจจัยของผู้เรียนเอง ซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนรู้มาก ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเพลงได้ หรือจัดสอนได้แต่หวังผลไม่ได้ โรงเรียนส่วนใหญ่จึงเลือกใช้การสอนเพลงเพียงเพื่อจุดมุ่งหมายในการสร้างบรรยากาศผ่อนคลายในชั้นเรียน

ข้อจำกัดในการบริหารหลักสูตรที่สำคัญ ได้แก่ เนื้อหาหลักสูตรมุ่งเน้นวิชาการมากเกินไป โดยมุ่งพัฒนาทักษะในการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนยังไม่ให้ความสำคัญหรือส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับจีน ประกอบกับยังไม่มีโครงสร้างหลักสูตรพื้นฐานสำหรับภาษาจีนที่แน่ชัด การจัดการเรียนการสอนด้วยบทเพลงเป็นเพียงกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดแผนการสอนขึ้นเอง

สรุป

กล่าวโดยสรุป โรงเรียนเห็นว่าการนำบทเพลงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นกิจกรรมที่ดี มีส่วนช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ศัพท์ใหม่ๆ เข้าใจความหมายและจดจำคำศัพท์ได้ โดยสนุกกับการเรียนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว เกิดขึ้นจากความมานะพยายามของครูผู้สอนเป็นสำคัญ ตั้งแต่การวางแผนการสอนโดยนำบทเพลงมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน กระบวนการในการคัดเลือกบทเพลง เตรียมเพลงจนถึงการสอน และด้วยข้อจำกัดในหลายประการ คณะวิจัยพบว่าการนำบทเพลงมาประยุกต์ใช้ในโรงเรียน ส่วนใหญ่ยังจำกัดเพียงเพื่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน โดยที่ประโยชน์ในเชิงการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนยังไม่อาจคาดหวังในผลสัมฤทธิ์ได้เต็มที่นัก

ข้อเสนอแนะจากโรงเรียน

- ต้องการให้มีการจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนด้วยบทเพลง โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง รวมทั้งมีการจัดอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมดังกล่าวให้กับครูผู้สอน
- ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเพลงได้รับการบรรจุอยู่ในเนื้อหาหลักสูตร
- ต้องการให้จัดอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงโดยทั่วถึง และมีอุปกรณ์การเรียนครบทันสมัย
- ต้องการให้รัฐสนับสนุนครูไทยที่มีความสามารถในการสอนภาษาจีน โดยบรรจุเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากคณะวิจัย

- พัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้วยบทเพลง โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง แบ่งตามระดับชั้นของผู้เรียน
- ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้บทเพลง เพื่อปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
- รวบรวมสื่อการสอนด้วยบทเพลงที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยมีการแบ่งปันการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลดังกล่าว
- จัดอบรมและแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับเพลงจีนให้กับครูผู้สอน อาทิ ทักษะในการร้องเพลง การผลิตสื่อการสอน เทคนิคการจัดกิจกรรม เป็นต้น
- ยกระดับพื้นฐานความรู้ทางภาษาของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา ปราบพาล. (2529). *คำถามที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา*. รายงานการสัมมนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเรื่อง รูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ครั้งที่ 2. 18-20 สิงหาคม 2529 ณ ห้องสัมมนา 541 วิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ปราบพาล.(1986). *กิจกรรมการใช้ภาษาในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร*. หนังสืออนุสรณ์ในงานศพ Asst. Prof. Jai-ua Snitwongse Buranasombati. LA1-11.
- ทิพย์วัลย์ พันธุ์เจริญ. (2548). *การพัฒนาชุดการสอนเพลงเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลกิจพิทยาคม จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทรงพร อิศโรธกุลและสุชาดา นิมมานนิตย์.(1986). *สอนอย่างไรจึงจะสื่อความหมาย*. หนังสืออนุสรณ์ในงานศพ Asst. Prof. Jai-ua Snitwongse Buranasombati. UE1-11.
- สุรเสน ทังทอง. (2544). *72 กลยุทธ์ของอาจารย์ 3 ผู้ชำนาญการและผู้เชี่ยวชาญ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญกิจ.
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. (2553). *ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.
- ศูนย์จีนศึกษา. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถมและมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์จีนศึกษา. (2551). *บันทึกรายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2551). พัฒนาทักษะภาษา พัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- 刘德联, 杨金余. (2007). 听歌学汉语. 北京: 世界图书出版公司.
- 于鹏, 焦毓梅. (2009). 学唱中国歌. 北京: 北京大学出版社.
- 郭声健, 陈胜国. 论环境音乐的学习辅助功能. 湖南师范大学教育科学学报. 2002(12).
- 韩瑜. 汉语歌曲在对外汉语教学中的应用. 吉林教育学院学报, 2007(10).
- 克莱门特拉罗伊著, 刘精香 摘译. 歌曲和音乐在语言教学中的运用. 国外外语教学.
1994(3).
- 俞晶晶. 英语歌曲对大学生英语学习影响作用的调查报告, 教育研究. 2010(11).
- 赵守辉, 罗青松. 汉语课堂 引进歌唱. 汉语学习. 1994(8).
- กาญจนา ปราบพาล. (ม.ป.ป.). *ครูสอนภาษาและบทบาทที่ต้องปรับเปลี่ยน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2554,
จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เว็บไซต์:
<http://pioneer.chula.ac.th/~pkanchan/pdf/article1.pdf>
- โครงการนิเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ (Web Media). (ม.ป.ป.). เพลง
ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้. สืบค้นเมื่อ 7 ธันวาคม 2554, จาก ศูนย์เครือข่าย
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สฟป.อุดรดิตถ์ เขต 2 เว็บไซต์:
http://www.neric-club.com/data.php?page=2&menu_id=58
- นิวัฒน์ สุขพิณิจ. (ม.ป.ป.). สมมุติฐาน 5 ประการของ Stephen Krashen. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2554,
จาก gotoknow เว็บไซต์: <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/203447>
- ศศิธร วรกุล. (2554). เรียนภาษาอังกฤษง่าย ๆ ไม่น่าเบื่อ...ด้วยเพลง. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2554,
จาก บทความวิชาการ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เว็บไซต์:
<http://www.hu.ac.th/academic/article/Eng/siriton.htm>
- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. (ม.ป.ป.).
สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2554, จาก อุทยานการศึกษาอุดมปัญญา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง
เว็บไซต์: <http://www.udompanya.in.th/upload/20080911142823.pdf>
- อนงค์ ศรีเจริญ. (2548). *การใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และ
ความสามารถในการรู้คำศัพท์ ของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อม*. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม
2554, จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เว็บไซต์:
http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/fulltext.php?id=14171#
- อังคณา จันทะแสง. (2551). การฝึกออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
๖. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2554, จาก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เว็บไซต์:
<http://khoon.msu.ac.th/full139/angkana131930/titlepage.pdf>

Undergraduate Students' Perception of Insufficient Language Proficiency for Summarizing of English Marketing News

การรับรู้ปัญหาในการใช้ภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในการเขียนย่อความข่าวภาษาอังกฤษด้านการตลาด

Charisopon Inthapat
ชริโสภณ อินทาปัจ

Department of English, Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management
E-mail: charisoponint@pim.ac.th

Abstract

This research aims to find what the students' problem of insufficient language proficiency of summary writing of English marketing news. In addition, it is to find what the factors are affecting with the problems of insufficient language proficiency of the students of three universities when summarizing English marketing news. By doing the research, the students also know and recognize their problems so that they have awareness, if they are asked to do summary writing tasks. By finding to answer the research question, the researcher asked all students to summarize the English marketing news and asked them to answer the questions by following the semi-structure interviews. To the result, the students have problem of language proficiency with vocabulary, paraphrasing, grammar and sentence structure respectively.

Keywords: Insufficient language proficiency, English marketing news, summary writing

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่าอะไรคือปัญหาเกี่ยวกับความสามารถทางการใช้ภาษาในการเขียนย่อความข่าวภาษาอังกฤษของนักศึกษาสามมหาวิทยาลัย และเพื่อเป็นการค้นหาว่าอะไรคือผลกระทบต่อปัญหาดังกล่าว โดยการวิจัยนี้จะสามารถเป็นเครื่องมือที่ทำให้นักศึกษาได้รู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและจะมีสำนึกถ้ามีโอกาสในการเขียนย่อความในงานชนิดอื่นๆ ต่อไป ในการหาผลการวิจัยครั้งนี้ นักวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างเขียนย่อความข่าวทางด้านการตลาดเป็นภาษาอังกฤษ จากนั้น นักวิจัยจะถามคำถามตามแบบสอบถาม ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างพบปัญหาในเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาโดยปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นคือ คำศัพท์ การเขียนข้อประโยคใหม่โดยมีความหมายเดิม ไวยากรณ์ และ โครงสร้างประโยค ตามลำดับ

คำสำคัญ: ปัญหาของความสามารถในการใช้ภาษา, ข่าวภาษาอังกฤษด้านการตลาด, การเขียนย่อความ

Introduction

Summarization is one of writing activity which graduate students even though high school students were assigned to do summarizing English texts. By summarizing, it provides the students do various process such as trying to comprehend the information, reading strategies, finding keywords and phrases, finding main idea and important information through writing process.

However, the students lack language ability for doing summarization so they copy, cut and paste the information to write summarizing paper. To this problem, it is interesting to investigate what is students' problem of language ability of summary writing as presented follows.

General Background

The English courses at Panyapiwat Institute of Management (PIM), the students of every faculty have to learn English 1 to 4 (General English 1002 to 1004). The English courses practice the students with language skills and assign as individual or group works. The learning tasks require students to practice four language skills, i.e. listening, speaking, reading and writing both inside and outside class. Furthermore, the students are assigned to do summary writing of various sources.

To undergraduate students at Burapa university at BangSean Campus (BUU), all students have to study four fundamental English courses; English 1 to English 4 through business English. In the course, the students have chance to do writing tasks and they have a chance to practice summary writing.

According to the students of South East Asia University (SAU), they are learning in Faculty of Liberal Art in the major of Business English. So, they have much more chances to practice four English language skills. In English courses, the students learn various courses of English language, so the students have higher qualification than those who are learning in other majors.

The purpose of study

To this view above, it does not mean that all students who have learned and practiced various tasks of English have high language proficiency even though those who study in major of English. Thus, the researcher is interesting to study **“What are the students' problems of insufficient language proficiency of summarizing of English marketing News?”**

Problems

According to summary writing, those who are learning in business fields and / or working in business organization, they can not avoid summarizing the reports and / or the business news from news papers, etc to present in class or in the meeting. To the students' problems, they also meet the problem when summarize information such as news, articles and else. Moreover, they rarely practice summary writing in daily lives. Hence, the researcher has seen that a problem which is a factor affecting with summary writing of English marketing news is students' insufficient language ability.

Nature of Summarizing News

Summarizing news in this research means that it is a brief of pages into meaningful and short as well as it is a shortened version of the original information but it must be disturbed or changed (Semple 2009). In addition, Northan (2011) said that summary writing news is to explain and to brief as the restatement of the original information or text and it is also to report back what the writers have described in the paper. Moreover, the summary writers of news should manage the written information in the text in their own words (Doyle 2012). However the summarizing is a brief of information but it needs complete sentences and the use of full word forms (Tribble, 1996). Moreover, the summarizing paper of news must be well written language and the writer has to pay attention to language accuracy and organizing of ideas of original text and have arrangements of discourse form in the context of each paragraph. According to organizing idea, the summarizing news needs the writers' care of topic sentences, thesis statement or main idea and it must be supported by details (Leki, 1998).

Example of Summarizing Activity

Wong (1983:52) suggested various tasks of summary writing, however it is interesting to present a task as well.

The recent alarming increase in the number of road accidents has provoked many readers to write to the Forum Column. One reader said serious traffic offenders should be flogged and given a jail sentence. "They should be treated like murderers," he said. Murderers and drug offenders are subject to flogging, a jail sentence, and even hanging. The reader wanted the same heavy penalties for anyone causing death or serious injuries in a road accident. "Killing is murder; the means may be different," he commented angrily.

Wong (1983:60) suggested "Firstly, a writer should make complete sentences of each point. Secondly, he has to decide paragraphing is needed and how many paragraphs and where each one will begin. Thirdly, the writer should use connective link between sentences. Fourthly, the summary writing is required simple and own words." According to this view, the summarizing text is shown as below.

"A reader in the Forum Column suggested that serious traffic offenders be treated in the same way as murderers and drug offenders. They should, therefore, be subject to the same punishments like flogging, a jail sentence and hanging."

The example of teaching summary writing and how language is used to create complete summarizing, it is, therefore, given what is a good summary writing as the following topic.

Good Summarizing

We have known that summary writing is to share information quickly and efficiently. To this view, summarizing should not be avoided its good characteristics. According to Reid (2003), good summary is objective account of the main idea and features of a text and the length should be only one third of the original text and it is as clear as possible in communicating information for the audiences so, those who summarize texts should assume that the readers do not have access to the summary. Moreover, the important thing is that good summarizing has to focus on the most important idea which is prominent to the audiences and it should be transferred into the writers' own words. Additionally, the summarizing text should provide the readers to understand the summarizing message without reading original text (Cargo 2010 and Marsen 2003).

To the researcher's situation, he has seen that most students have problem when asking to summarize texts. Particularly, they cut and paste the information from original text and they could not connect sentences and use their own words to compose their summary writing. Thus, it means that the students have problem with their language proficiency with summarizing as explained below.

Lack of Language Ability

Leki (1998) said that the use of language in summary writing requires a large number of elements such as correct spelling, word choice and grammar rules. He continued that a summary writer should be careful with grammatical mistakes, spelling, punctuation in his/her written work. This means that the writers who have limitation of language proficiency might have more difficult in writing of summarizing paper concerning vocabulary, grammar and sentence structure than the proficient ones. As a result, less proficient writers might fail in their written language because of their limitation of language proficiency. Thus, language use is the problem in summarizing texts. Sorapat (2001) claimed that a kind of formal writing, summarizing news is the one which students at colleges or universities are required to do. Thus, to summarize the news from newspaper or other sources requires high level of language concerning vocabulary, grammar and structure since it is an evidence to verify the writers' knowledge. Furthermore, to summarize such a new needs complete sentences and the writers should use of full word forms (Tribble, 1996). Additionally, the summary writers have to pay attention to language accuracy and organizing of surface link and have arrangements of discourse form in the context of each paragraph. To the detail of students' problems of language ability, it explains in finding.

Research Methodology

The research methodology will be presented as followings.

Subjects

The subjects of this research were 50 second year students. They were divided into 5 groups. The 30 students are from the Department of Business Administration at Panyapiwat Institute of Management (PIM). The first group is 10 students from the major of Logistics (LG) and the second group is 10 students from the major of Food Business (FB). The third group is 10 students from the major of Retail (RT). Secondly, the subjects were 10 students at South East Asia University (SAU) from the major of Business English. Thirdly, they were 10 students from Burapa University (BUU) at Bangsaen campus. They were studying in the major of Marketing. All of subjects were selected by simple random sampling.

Research Material

The marketing news were divided into two groups. Firstly, the marketing news selected by the researcher and this news was the same news provided to all subjects to practice of summarization. It was used for introducing for writing summary. Secondly, the marketing news was selected by the subjects themselves according to their satisfaction and criteria for selecting marketing news. Cotter (2012) suggested that the summary writers should have existing knowledge about the news because it is easy for the writer to interact with news information and the selected news should be considered the length of news. It should be about 800 to 1000 words (Cotter 2012). Bell (2003) added that the situation of the news should interest the summary writers for selecting news to summarize and the summary writers should have sufficient content of the heading. Hyland (2003) suggested that the marketing news can be taken from various sources.

Research Instruments

The research instruments were divided into the following topics.

Semi-Structured Interview for Subjects

The questions in semi-structured interview were asked about the problems of the subjects' language proficiency when they summarized the news. The semi-structured interview was conducted from fifty subjects after they summarized their news.

The Procedure

In this stage, the researcher prepared materials, pilot the semi-structured interview for the subjects and the teachers. First of all, the whole process of the research was piloted with five students who are studying in the second academic year at Panyapiwat Institute of

Management (PIM). Then, the semi-structured interview was piloted in order to check students' understanding about the questions before doing the real procedure.

In the real procedure, the researcher asked the subjects to find their own English marketing news from news papers or internet and gave them for two weeks to summarize their own news. When they finished summarizing the news, each subject was separately interviewed. The researcher interviewed each group of subjects for one time about their problems of language proficiency when doing summary writing. Then, the researcher did the same process with other groups until finish the real procedure.

Data Analysis

The data from semi-structured interview were investigated the frequency of language problems which the subjects met in summarizing. The frequency had been calculated as percentage.

Finding

According to the subjects' problems of language ability, the following table indicates overall picture of the students' perception on their difficulties when they wrote their assignments. It should be noted that they could identify more than one difficulty under each category.

Table 1: Problem of Language Abilities of Summary Writing

Subjects and Major of Study Problems of Language Abilities	Students at Panyapiwat Institute of Management (PIM)			Students at Burapha University (BUU)	Students at South East Asia University (SAU)	Total number of students 50	Total 100%	Average Number of Students ($\bar{X}$)
	Retail (RT) 10 Students	Food Business (FB) 10 Students	Logistic (LG) 10 Students	Marketing 10 Students	Business English 10 Students			
Grammar	7	7	8	6	5	33	66	35
Sentence Structure	4	5	5	5	3	22	44	
Vocabulary	9	10	10	10	10	49	98	
Paraphrasing	6	10	8	7	10	36	72	

By interviewing about the students' problems in summarizing English marketing news, the subjects' responses can be divided into four points. The priority of their problems was considered from the average number of students identifying each category.

With reference to the table, the majority of the students met problems of insufficient language proficiency with vocabulary, paraphrasing, grammar and sentence structure respectively. Concerning the vocabulary, 49 students (98%) out of 50 students answered that they mostly had problems of their knowledge of vocabulary. The followings are the examples of students' responses in the semi-structure interviews.

"I don't know how to use appropriate own words to write in summarizing paper, so it is difficult for me to write."

(Student 2 at BUU)

"I can't simplify the words into own words to write the summarizing news because I do not have enough knowledge of vocabulary."

(Student 3 of FB at PIM)

"I don't have much knowledge of vocabulary. As a result, I can't write good summarizing paper."

(Student 4 at SAU)

It is said that the students had problem of vocabulary when they summarized the news.

To the second problem, 36 students out of 50 students or (72%) had problem in paraphrasing. The followings are the illustration of their responses in semi-structure interviews.

"Because I don't know what own words. Consequently, I can not used the words to paraphrase."

(Student 1 at SAU)

"The most difficult thing is that I don't know techniques to paraphrase such as words, grammar and sentence structure. As a result, I can't write good summary."

(Student 1 at BUU)

"I don't know techniques of paraphrasing such as vocabulary use, sentence structure and apply them to write my summarizing paper."

(Student 4 of LG at PIM)

From students' responses, it can be concluded that paraphrasing is very crucial since it enables them to summarize from original text.

The third problem which affected 33 students' summarizing is grammar (66%). The examples of their clarification are given as follows.

"I don't know grammar so I don't know how to link words and phrases to write as the sentences."

(Student 2 at SAU)

"I don't have enough knowledge of English grammar so, I can not write a good paper."

(Student 3 of RT at PIM)

"I don't have much knowledge of grammar. As a result, I can't summarize a good papers."

(Student 4 at BUU)

The students viewed that their main difficulties about language were paraphrasing, vocabulary and grammar.

The last problem of summarizing news, 22 students or 44% had problem of sentence structure. The following extracts illustrate their ideas.

"Although I can write summarizing news but I don't know how to correct sentence structures should be used."

(Student 1 of LG at PIM)

"I write good summarizing news because I don't know how to compose by using sentence structure."

(Student 3 of FB at PIM)

"It is difficult to write summarizing news because I can't compose as corrected sentence structure."

(Student 4 of RT at PIM)

"The most difficult thing is that I can't support my ideas with logical reasoning."

(Student 5 of FB at PIM)

To sum up, some students could not compose a good summarizing news because they lack knowledge of sentence structure.

In conclusion, students could identify their problems with summary writing English marketing news. Their main problems are caused by vocabulary, paraphrasing, grammar and sentence structure respectively.

Insufficient of Language ability

Focusing on insufficient language ability, the student concerned vocabulary and paraphrasing much more than grammar and sentence structure. The justification of the students' responses was due to their problems when they attempted to summarize the important information of original text. They also mentioned about vocabulary problem when the students tried to select words and phrases to compose their summary. Dees (2003) said that students should be able to combine original details, language and their own words in order to make the information clearer to their summary writing. Chapelle and Hunston (2001) support that students must have good vocabulary proficiency so that they

are able to select words choice and use their own words to paraphrase and compose in their summary.

Implications of the Study

The findings reveal that students especially who have low proficiency of language they should be prepared for their language abilities such as grammar, sentence structure. They should be practiced to learn vocabulary in context. The preparation may be offered in a form of extra-curricular short training course. To this view, the students can be taught before they write a real summarizing as suggest below.

Preparation

To enable the students to summarize news, the students should be started with how to summarize a text. Moreover, they should be learned grammar such as knowing connective words; conjunction and sentence structure. In addition, they should know the cohesion. Furthermore, the students should be practiced reading and writing skills. According to Nuttal (1996), he supported that reading and writing is interactive which the readers can be motivated their critical thinking to analyze the information they read and to find the important information, main idea, keywords, etc to summarize (Leki, 1998).

The teachers should encourage the students to see full text and example of summarizing of the text and the teachers practice them to summarize such a paragraph. To practice students, the teachers might teach them to find keywords, topic sentence, main idea, supporting detail, etc. Then, the teachers teach them to write by cohesion to connect information and use their own words. By teaching to summarize text, teachers should provide from easy to more difficult texts (Leki, 1998).

Conclusion

This research aims to investigate under graduate students' and teachers' perception of summary writing. They were four categories of problem of language ability, namely, vocabulary, paraphrase, grammar and sentence structure . The findings indicate the needs of a preparatory course for summary writing especially for students with less background in language and writing experience.

References

- Bell, D. M., 2003, TV News in the EFL/ESL Classroom; Criteria for Selection, **TESL/EJ, Teaching English as a Second or Foreign Language**, Vol. 7. No. 3 [Online], Available: www.google.com/belld, [2003, December 16], Ohio University, p. 1-2.
- Cargo, P., 2010, Academic Writing: Writing the Summary: Definition and Basic Information, **Nine Guidelines for Good Summary Writers**, [Online], Available:

- http://english.Marion.ohio-state.edu/dully/English%20109.07/Summary_Writing.htm
[2012, September 28], pp 2-3.
- Chapelle, C., A. and Hunston, S., 2001, **Learning Vocabulary in Another Language**, I.S.P. Nation, Cambridge, Cambridge University Press, p. 402.
- Cotter, C., 2012, **How to Select News Articles for ESL Lessons**, [Online], Available: http://EzineArticles.com/?expert=Chris_Cotter, [2012, August 16], pp. 1-3.
- Dees, R., 2003, **Writing the Modern Research Paper**, New York, Longman, United States of America, p.160.
- Doyle, A., 2012, **Writing Guide: Paraphrase and Summary**, The University of Kansas, KU Writing Center, p. 1
- Hyland, K., 2003, **Second Language Writing**, New York, Cambridge University Press, pp. 14, 15.
- Leki, I., 1998, **Academic Writing, Exploring Processes and Strategies**, New York, Cambridge University Press, pp. 11, 78.
- Marsen, S., 2003, Professional Writing, The Complete Guide for business Industry and IT, **Research and Information Management**, New York, Palgrave Macmillan, pp. 40-42.
- Northan, J., 2011, **Writing a Lay Summary is Easy, Right?**, Latest Research and Knowledge Exchange News, Bournemouth University, [Online], Available: <http://blogs.bournemouth.ac.uk/research>, [2012, September 26], pp.1-3.
- Reid, S., 2003, **Academic Writing: Writing the Summary: Definition and Basic Information, Characteristics of s Summary**, [Online], Available: <http://www.academicdesk.org/2009/11/writing-summary-definiton-and-basic.html>, [2012, September 26], p. 5
- Sample, J., 2009, Writing the Summary: Definition and Basic Information, **“How to write a summary”**, [Online], Available: <http://www.academicdesk.org/2009/11/writing-summary-definiton-and-basic.html>, [2012, September 26], pp. 1-2.
- Sorapat, U., 2001, **Students’ and Teachers’ Perceptions of Students’ Difficulties in Writing Academic Assignments**, A Special Study Report Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Arts, Applied Linguistics for English Language Teaching School of Liberal Arts, King Mongkut’s University of Technology Thonburi, p. 3.
- Tribble. C., 1996, **Writing**, Oxford, Oxford University Press, pp. 18, 115.
- Wong, S., 1983, **Summary Writing Principles and Practice**, Singapore, Pan Pacific Book Distributors, pp 1-10, 36, 52.

การศึกษาเปรียบเทียบคำศัพท์ธุรกิจภาษาไทย – ลาว

A COMPARATIVE STUDY OF THE BUSINESS TERMS IN THAI AND LAOS

องค์ สุริยเมฆะ

Onk Suriyamegha

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management

E-mail: onksur@pim.ac.th

บทคัดย่อ

ประเทศไทยและลาวมีความใกล้ชิดสัมพันธ์กันทั้งทางด้านภาษา สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม คำจำนวนมากในภาษาไทยและลาวใช้ตรงกันสามารถสื่อสารกันได้ การศึกษาคำศัพท์ธุรกิจสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปทางธุรกิจในสังคมนั้น โดยเฉพาะคำศัพท์ธุรกิจที่เป็นคำยืมจากภาษาอังกฤษในภาษาไทยและลาว ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเหมือนและแตกต่างทางสังคมวิธีการสร้างคำเลือกเฟ้นคำที่เหมาะสม จากการศึกษาเปรียบเทียบ คำศัพท์ธุรกิจจำนวน 313 คำ พบว่า สังคมไทยและลาวสร้างคำศัพท์ธุรกิจสามแบบ คือแบบแรกทับศัพท์ แบบที่สองคือการแปล และแบบที่สามการยืมความหมาย ซึ่งพบว่าการสร้างคำยืมนั้นโดยปกติจะใช้คำภาษาเดิมมาเพิ่มเติมความหมาย หรือสร้างคำประสมใหม่เพื่อเพิ่มความหมายและคำในภาษา คำศัพท์ส่วนใหญ่ภาษาไทยและภาษาลาวใช้ตรงกัน มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย สันนิษฐานว่าภาษาลาวได้ยืมคำศัพท์เหล่านี้มาจากภาษาไทย และปรับใช้ให้เหมาะสมกับภาษาและสังคมลาว

คำสำคัญ: คำยืม, ศัพท์ธุรกิจ, ภาษาไทย, ลาว

ABSTRACT

Thai and Laos have closed relationship in terms of language, society, economy and culture. There are numerous words in Thai and Laos that share the same definition, which allows communicating between the two societies possible. Studying the business terms reflects the business development of a society. The business terms using in both Thai and Laos languages, especially the ones that lent from English language, demonstrated the social similarities and differences in creating as well as selecting appropriate words. This comparative study of 313 business terms found that both Thai and Laos created the terms using 3 patterns; 1) Loan word, 2) Calquing and 3) Semantic borrowing. The study also found that borrowing definition usually works by adding more meaning to the existing words or combining words together to give greater meaning and terms to the language. Thai and Laos mostly use the same terminology with slightly difference. Assumedly, Laos language borrowed these terms from Thai language and adapted the terms to fit with Laos social context.

Keywords: Loan, Business, Term, Thai Laos

บทนำ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นประเทศเพื่อนบ้านติดกับประเทศไทย ประชากรส่วนใหญ่ใช้ภาษาลาว ซึ่งลักษณะของภาษามีความใกล้เคียงกับภาษาไทย ดังนั้นการใช้ภาษาสื่อสารระหว่างคนลาวกับไทยจึงไม่ได้มีอุปสรรคต่อความเข้าใจมากนัก รวมถึงมีชาวลาววัฒนธรรมประเพณีส่วนใหญ่คล้ายคลึงกับไทยจนทำให้เกิดคำพูดที่ว่า “ลาวกับไทยก็คือนั่น เป็นเหมือนบ้านพี่เมืองน้อง” นอกจากนี้แล้วนักภาษาศาสตร์ Fuang Kuei Li (1977) ได้จัดกลุ่มภาษาลาวให้อยู่ในตระกูลภาษาไต-กะได (Tai-Kadai Family) ในกลุ่มภาษาไท-ไตตะวันตกเฉียงใต้ และมีความใกล้ชิดกับภาษาอีสาน ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มย่อย (Subgroup) เดียวกันโดยพิจารณาจากคำศัพท์และเสียงวรรณยุกต์

นับตั้งแต่ยุคอาณานิคมเป็นต้นมาสังคมประเทศต่างๆ ในเอเชียอาคเนย์พบกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมจากยุโรป การเข้ามาของเทคโนโลยี วัตถุสิ่งของ และผู้คนแปลกหน้า ปรากฏการณ์นี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทั้งทางด้านความคิด และพฤติกรรม ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงทางการแต่งกาย การสวมเสื้อผ้าแบบชาวยุโรป การส่งบุตรหลานไปเรียนต่างประเทศ การถ่ายภาพ การแพทย์สมัยใหม่ การทำแผนที่ เป็นต้น

การเข้ามาของวิทยาการสมัยใหม่ ความคิด วัฒนธรรมจากยุโรป และชาติอื่นนับตั้งแต่ยุคอาณานิคม สังคมลาวได้สร้างคำยืมขึ้นมาใช้เป็นแทนเหมือนกับการสร้างคำยืมในภาษาไทย แต่มีข้อสังเกตว่า หลายคำนั้นตรงกับภาษาไทย เช่น วันนะกำ พาสาสาด วิชาสาน และหลายคำนั้นใช้ไม่ตรงกับภาษาไทย เช่น Matrilineal Descent ภาษาลาวใช้ว่า มาตาทิลาด ส่วนไทยใช้มาตุพงศ์

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่กำลังก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เสาหลักหนึ่งที่สำคัญคือเสาหลักด้านเศรษฐกิจ การลงทุน การทำธุรกิจ ประเทศไทยและลาวจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ดังนั้นคำศัพท์ธุรกิจภาษาลาวและไทยจึงมีความน่าสนใจในหลายมิติ ทั้งแง่ของการสะท้อนความคิด สังคมวัฒนธรรมจากการเลือกใช้คำเพื่อมาประกอบเป็นคำศัพท์ รวมถึงการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมทางภาษาลาวและภาษาไทยซึ่งมีความใกล้ชิดทางภาษาและสังคม เกิดการหยิบยืมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและภาษากันมาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบระบบการสร้างคำศัพท์ธุรกิจไทย-ลาว รวมถึงการเปรียบเทียบการเลือกใช้คำที่สะท้อนมิติทางสังคมวัฒนธรรมของไทยและลาว โดยผ่านวัฒนธรรมการสร้างศัพท์ธุรกิจ

การวิจัยเปรียบเทียบคำศัพท์ธุรกิจไทย-ลาว นอกจากจะเป็นภาพสะท้อนสังคมวัฒนธรรมของผู้คนสองฝั่งลำน้ำโขง บ้านพี่เมืองน้อง และทำให้เราเข้าใจสังคมวัฒนธรรมลาวได้ดียิ่งขึ้นแล้ว ยังสร้างความรู้ความเข้าใจประเทศลาว ซึ่งจำเป็นและตอบสนองต่อพลวัตการขยายตัวและพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน ที่กำลังขยายตัวไปสู่ประชาคมอาเซียนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ในปี 2558 อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างศัพท์ธุรกิจของภาษาไทยและภาษาลาว

วิธีการดำเนินการวิจัย

การเก็บข้อมูลศึกษาศัพท์ธุรกิจภาษาลาวจากปะมวนคำสับกานเงินกานทะนาคาน และกานลงทินซึ่งได้รับอนุญาตการพิมพ์จากกะวงกะหล่งข้าวและวัดทะนนะท่า รวมถึงการรับรองจากทะนาคานแห่งประเทศไทย เปรียบเทียบกับคำอธิบายประมวลศัพท์ธุรกิจที่ใช้ทั่วไปในภาษาอังกฤษ ของ ม.ร.ว. สฤทธิคุณ กิตติกรสำหรับ หนังสือปะมวนคำสับกานเงินกานทะนาคาน และกานลงทินมีจำนวน 152 หน้า แบ่งศัพท์ออกเป็น

หมวดตามอักษรภาษาอังกฤษ A – Z จำนวน 817 คำ ปะมวนคำสับกานเงินกานทะนาคาน และกานลงทั้น เป็นหนังสือรวบรวมคำศัพท์การเงิน กานธนาการและการลงทุน โดยท่านถาวอน สุพันทอง (ຖາວອນ ສຸພັນທອງ) ในปีพ.ศ. 2540 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่มีอาชีพการธนาการ การเงินและการลงทุน รวมไปถึงนักศึกษา ซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้รับการตรวจทานจากนักวิชาการของธนาการแห่ง สปป ลาว รวมถึงได้รับการอนุญาตให้จัดพิมพ์จำหน่ายจากกรมวรรณคดีและวัฒนธรรมมหาชน กระทรวงแถลงข่าว และวัฒนธรรม

หนังสือคำอธิบายประมวลศัพท์ธุรกิจที่ใช้ทั่วไปในภาษาอังกฤษ โดย ม.ร.ว.สฤษดิคุณ กิตติยากร ฉบับพิมพ์ที่ 2 ปีพ.ศ. 2551 โดยสำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 520 หน้า แบ่งศัพท์ออกเป็นหมวดตามอักษรภาษาอังกฤษ A – Z พบคำศัพท์จำนวน 4,097 คำ โดยม.ร.ว.สฤษดิคุณ กิตติยากร ได้รวบรวมคำหรือวลีที่เกี่ยวข้องกับมาตรการต่างๆ ที่ภาครัฐกำหนดขึ้น

เนื่องจากศัพท์ธุรกิจภาษาไทยและลาวนั้นต่างแบ่งคำศัพท์ออกเป็นหมวดตามภาษาอังกฤษ ดังนั้นวิธีการเก็บข้อมูลจึงใช้ภาษาอังกฤษเป็นแกนกลาง โดยคัดเลือกคำที่มีรูปภาษาอังกฤษตรงกัน และมีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกัน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสร้างคำยืม พบจำนวนทั้งสิ้น 313 คำ

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยและลาว

ภาษาไทยและภาษาลาวต่างจัดอยู่ในภาษาตระกูลไท -กะได ซึ่งเป็นภาษาคำโดด คำในภาษาส่วนใหญ่ มักเป็นคำพยางค์เดียว หรือคำประสมจากคำพยางค์เดียว ที่สำคัญภาษาในตระกูลนี้เป็นภาษาวรรณยุกต์ กล่าวคือเสียงวรรณยุกต์ทำให้ความหมายของคำแต่ละคำมีความแตกต่างกัน (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548: 38, กาญจนา นาคสกุล และคณะ, 2554: 10 - 11, และ สัมมเวสฺสว ไซยะວົງ, 2005: 32) เนื่องจากภาษาไทยกับภาษาลาวนั้นมีความใกล้เคียงกันมาก จึงทำให้เกิดการสัมผัสภาษา¹เกิดขึ้น ซึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทยและลาวนั้นมีความใกล้เคียงกันทั้งทางด้านเสียง คำและความหมาย รวมไปถึงโครงสร้างประโยคอีกด้วย

2. การยืมคำ

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อสารในสังคม ซึ่งภาษานั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ทั้งนี้เมื่อคนในสังคมนั้นมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมอื่น ทำให้เกิดการสัมผัสภาษา แลกเปลี่ยนความคิด เทคโนโลยี ความรู้ต่างๆ รวมไปถึงภาษาของสังคมอื่นเข้ามาอีกด้วย ดังนั้นเมื่อสิ่งใดที่ไม่เคยมีในสังคมนั้นมาก่อน ต้องถูกเรียกเพื่อใช้สื่อสารในสังคมนั้นๆ คนในสังคมจึงจำเป็นต้องหา “คำ” มาเรียกชุดความคิดใหม่ เป็นการให้คำนิยาม และการสร้างคำใหม่ในสังคม กระบวนการทางภาษาเช่นนี้เรียกว่า “คำยืม” วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2526: 128 – 129.) ได้กล่าวถึงคำยืมไว้ว่า

การยืมอันเนื่องมาจากวัฒนธรรมในแง่ของภาษา หมายถึงว่า เมื่อชน 2 กลุ่มซึ่งต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกัน มีการติดต่อกัน กลุ่มวัฒนธรรมหรือความเป็นอยู่ที่ก้าวหน้าน้อยกว่าหรือเจริญน้อยกว่า มักจะรับเอาลักษณะความเป็นอยู่ หรือวัฒนธรรมบางอย่างจากกลุ่มที่เจริญมากกว่าไป และเมื่อยืมลักษณะทางวัฒนธรรมก็ผูกพันไปถึงภาษา ซึ่งหมายถึงคำที่ใช้เรียกความคิด หรือสิ่งที่รับเข้ามาใหม่

กระบวนการยืมภาษาหรือคำยิมนั้น เริ่มต้นจากเมื่อสังคมต่างๆ รับเอาชุดความคิด หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาแล้ว ผู้คนในสังคมจะสรรหาคำมาเรียกสิ่งเหล่านั้น โดยแต่ละสังคมจะเลือกใช้คำที่แตกต่างกัน บางครั้งใช้การออกเสียงให้เหมือนกับคำเดิมนั้นหรือ การทับศัพท์ เช่น ฟุตบอล (อังกฤษ) คอมพิวเตอร์

¹ การสัมผัสภาษาหมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพูดและใช้หลายภาษาได้ สามารถใช้ภาษาเหล่านั้นสลับกันไปมาได้ การสัมผัสภาษาจะทำให้เกิดการยืมคำระหว่างภาษาได้ง่ายมากขึ้น (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548: 92)

(อังกฤษ) แก้ว (จีน) ตู (จีน) เป็นต้น หรืออาจจะใช้การเพิ่มความหมายให้กับคำเดิมที่มีใช้อยู่แล้ว เช่น รัฐ สาธารณะ ชาติ เป็นต้น หรืออาจจะใช้วิธีการสร้างคำใหม่ด้วยการประสมคำที่มีแต่เดิมในภาษาอยู่แล้ว เช่น วัฒนธรรม วิสัยทัศน์ แพทยศาสตร์ เป็นต้น

2.1 ประเภทของการยืมภาษา

2.1.1. การยืมทับศัพท์ (Loan word) เป็นการยืมคำทั้งรูป ความหมายและเสียง การทับศัพท์เป็นการยืมที่พบมากที่สุดและเชื่อว่าเป็นการยืมที่มีมานานกว่าการยืมแบบอื่น ในกระบวนการยืมคำ ซึ่งยืมลักษณะนี้บางภาษาจะปรับเสียงให้เข้ากับภาษาของตนเองอีกด้วย (สํมคฺสงฺ ไลอะวํ 2005:53) ยกตัวอย่าง เช่น กิโลเมตร ไมโครโฟน คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2.1.2. การยืมแปล (Calquing) เป็นการยืมคำโดยการรักษาความหมายของคำนั้นไว้ โดยการแปลคำยืมนั้นอย่างตรงตัวคำต่อคำ (สํมคฺสงฺ ไลอะวํ 2005:55) ซึ่งในคำยืมส่วนใหญ่มักจะเป็นคำประสม เช่น Dead line – เส้นตาย, honey moon – น้ำผึ้งพระจันทร์, black market – ตลาดมืด เป็นต้น

2.1.3. การยืมความหมาย (Semantic Borrowing) เป็นการยืมคำเฉพาะความคิดของคำหรือความหมายของคำไม่ได้ยืมรูปหรือเสียงมาด้วย ซึ่งในแต่ละภาษาจะมีการหาเลือกคำมาสร้างเพื่อใช้แทนความคิดของคำที่ยืมมานั้น เพื่อให้ได้ความหมายเหมือนกัน (สํมคฺสงฺ ไลอะวํ 2005:56) คำส่วนใหญ่มักจะเป็นคำมูล เช่น Electric – ไฟฟ้า, Thesis – วิทยานิพนธ์, Map – แผนที่ เป็นต้น

2.2 คำยืมในภาษาลาว

การยืมคำศัพท์จากภาษาอังกฤษในภาษาลาวนั้น สมแสง ไชยะวง (สํมคฺสงฺ ไลอะวํ, 2005: 159 - 160) ได้ให้ความเห็นว่า สังคมลาวได้ยืมคำศัพท์จากภาษาอังกฤษเข้าหลังช่วงสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง ซึ่งก่อนหน้านี้ภาษาลาวส่วนใหญ่จะพบคำยืมจากภาษาฝรั่งเศส คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้มักเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี การค้า และวิทยาศาสตร์ เนื่องมาจากการขยายตัวของระบบทุนนิยม และการค้าการลงทุนต่างๆ ซึ่งหลายประเทศนั้นใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร

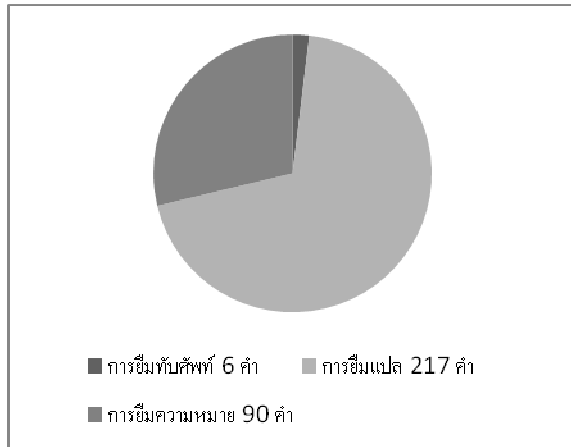
การขยายตัวการค้าและการลงทุนที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาในประเทศลาว ภายหลังลาวเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองในปี 1975 นั้น แม้ว่าช่วงแรกจะมีการหยุดเรียนภาษาต่างประเทศไปแล้วนั้น ต่อมาปี 1978 ได้กลับมาเปิดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอีกที่วิทยาลัยสร้างครูเวียงจันทน์ โดยเปิดการเรียนการสอนวิชาภาษา รัสเซีย สเปน ฝรั่งเศส และอังกฤษ ซึ่งการเรียนภาษาเหล่านี้อยู่ในวงจำกัด จนกระทั่งปี 1989 ลาวได้มีนโยบายเปิดประเทศ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับการค้าและการลงทุนที่ขยายตัวมากขึ้นในสังคมลาว โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับการค้า การตลาด คำศัพท์เทคนิคต่างๆที่เกี่ยวข้องกับความรู้เหล่านี้ได้ถูกนำมาใช้ในภาษาลาว (สํมคฺสงฺ ไลอะวํ, 2005: 160)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

4. ผลการศึกษาเปรียบเทียบคำศัพท์ธุรกิจไทย-ลาว

จากการวิจัยเปรียบเทียบคำศัพท์ธุรกิจไทย-ลาว จำนวน 313 คำ ที่มีที่มาจากคำภาษาอังกฤษคำเดียวกัน และความหมายเหมือนกัน สามารถจำแนกข้อมูลได้เป็นสามกลุ่มข้อมูลตามการยืมคำดังต่อไปนี้

- ก) การยืมทับศัพท์พบจำนวน 6 คำ
- ข) การยืมแปลพบจำนวน 217 คำ
- ค) การยืมความหมายพบจำนวน 90 คำ

รูปที่ 3: แผนภูมิการยืมศัพท์ธุรกิจไทย-ลาว จากภาษาอังกฤษจำนวน 313 คำ

4.1 การยืมทับศัพท์

การยืมทับศัพท์ เป็นการยืมทั้งเสียงและความหมายมาใช้ในภาษา จากการวิจัยพบคำยืมทับศัพท์จำนวน 6 คำ ดังนี้ สามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 3 กลุ่มคือ

4.1.1 การยืมทับศัพท์แบบภาษาไทยและลาวใช้คำเดียวกัน พบ 2 คำดังนี้

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมายภาษาไทย-ลาว
Check (Cheque)	ແຈັກ	เช็ค	ตราสารซึ่งผู้สั่งจ่ายคือบุคคลหรือธุรกิจหนึ่ง เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันในธนาคารนั้น สั่งให้ธนาคารจ่ายแก่บุคคลที่สามารถหรือผู้ถือ
Trustee	ທຣັດຕີ	ทรัสต์	ผู้ทำหน้าที่พิทักษ์ทรัพย์สินหรือบริหารกองทุนตามที่ได้รับมอบหมาย

คำศัพท์ทั้งสองคำนี้ในภาษาไทยและลาว ใช้คำทับศัพท์คำเดียวกันและความหมายเหมือนกัน มีข้อแตกต่างกันในเรื่องอักขรวิธีและเสียง เช่นในคำว่า Check² (Cheque) ในภาษาลาวออกเสียงว่า แฉ็ก ส่วนภาษาไทยใช้ เช็ค

4.1.2 การยืมทับศัพท์แบบภาษาหนึ่งทับศัพท์ ส่วนอีกภาษาใช้การยืมแปล พบ 2 คำ

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมายภาษาไทย-ลาว
Bear	ຕົກຕົວ	แบร์	นักลงทุนคำหุ้นซึ่งขายหุ้นเพราะเชื่อว่าตลาดหุ้นจะตก
Trust	ທຣັດສ	บริษัทเงินทุน	กลุ่มธุรกิจซึ่งร่วมตัวกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า การยืมคำในภาษาไทยและลาวมีความแตกต่างกันจากแบบแรก โดยภาษาใดภาษาหนึ่งเลือกที่จะใช้การยืมทับศัพท์ ในขณะที่อีกภาษาหนึ่งเลือกใช้คำยืมแบบแปลความหมายแทน

² ยึดคำตามต้นฉบับภาษาไทยและลาว ซึ่งปกติทั่วไปมักนิยมเขียนว่า Cheque ตามแบบอังกฤษมากกว่า

4.1.3 การยืมทับศัพท์แบบผสม เป็นการยืมโดยการยืมทับศัพท์และแปลศัพท์คำศัพท์ด้วยพบ

2 คำดังนี้

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมายภาษาไทย-ลาว
Bonus	ບັ້ນລາວວັນ	เงินโบนัส	เงินพิเศษที่จ่ายให้แก่พนักงาน เป็นรางวัลนอกเหนือจากเงินเดือน
Credit card	ບັດສິນເຂົ້າ/ບັດ ຄະເຣດ	บัตรเครดิต	การให้สินเชื่อแก่ผู้บริโภคชนิดหนึ่ง โดยผู้ซื้อสินค้าหรือบริการสามารถใช้บัตรซึ่งออกให้โดยสถาบันการเงินหนึ่งซื้อสินค้าโดยไม่จ่ายเงินทันทีกับผู้ขาย โดยสถานการเงินนั้นจะเป็นผู้เรียกเก็บเงินภายหลังกับผู้ซื้อ

จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าภาษาไทยและภาษาลาว มีข้อแตกต่างกันเล็กน้อย ในคำว่า Bonus ทั้งสองภาษาเลือกที่เพิ่มคำว่า เงินเพื่อให้ความหมายของคำชัดเจนมากขึ้น ส่วนคำว่า credit card นั้นภาษาลาวได้ใช้ทั้งการแปลและการทับศัพท์ด้วย

4.2 การยืมแปล

การยืมแปลเป็นการยืมที่พบจำนวนมากที่สุดถึง 217 คำ การยืมแปลโดยส่วนใหญ่คำในภาษาอังกฤษมักเป็นคำประสม สามารถจำแนกกลุ่มย่อยออกได้เป็นสามกลุ่มตามการสร้างความหมายดังนี้

4.2.1 การยืมแปลแบบภาษาไทยและลาวใช้คำเดียวกัน พบจำนวน 62 คำ ตัวอย่างเช่น

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมายภาษาไทย-ลาว
Main Board	ກະດານຫລັກ	กระดานหลัก	ส่วนของตลาดหลักทรัพย์สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนแล้ว
Clearing House	ສ່ວນກັກບັນຊີ	สำนักหักบัญชี	หน่วยงานกลางที่จัดตั้งขึ้นโดยธนาคารต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเช็คและหักบัญชีธนาคารที่เป็นสมาชิกในแต่ละวัน วิธีการนี้ทำให้เกิดประสิทธิภาพและเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดสำหรับสมาชิก

คำในกลุ่มนี้ทั้งภาษาไทยและลาวต่างก็ใช้คำเดียวกัน สันนิษฐานได้ว่าภาษาไทยยืมแปลก่อนส่วนอีกภาษาลาวได้ยืมมาใช้อีกทีในภาษาของตน จึงทำให้คำยืมแปลตรงกัน

4.2.2 การยืมแปลแบบภาษาไทยและลาวใช้คำคล้ายคลึงกัน พบจำนวน 140 คำ

คำกลุ่มนี้พบเป็นจำนวนมากที่สุด คำกลุ่มนี้สันนิษฐานว่าภาษาไทยยืมแปลก่อนแล้วภาษาลาวจึงยืมภาษาไทยอีกทอดหนึ่ง แต่มีการปรับเปลี่ยนคำบางคำในคำประสมให้เหมาะสมกับภาษาลาว โครงสร้างคำส่วนใหญ่ใช้คำเดียวกัน มีเพียงคำในตำแหน่งเดียวกันที่ภาษาไทยและลาวเลือกใช้ไม่ตรงกันเท่านั้นตัวอย่างเช่น

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมายภาษาไทย-ลาว
Mutual fund	ກອງທຶນຮ່ວມໝູ່	กองทุนรวม	กองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์โดยระดมเงินจากประชาชนทั่วไป
Treasury bill	ບົນເງິນລ້າວ	ตั๋วเงินคลัง	ตั๋วเงินที่ออกโดยธนาคารชาติ โดยการอนุมัติของกระทรวงการคลัง เป็นตั๋วเงินระยะสั้นไม่มีอัตราดอกเบี้ย

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าภาษาไทยและลาวเลือกใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกันในบางตำแหน่งของคำเท่านั้น ซึ่งคำในภาษาทั้งสองมีความหมายใกล้เคียงกัน เช่น Mutual fund ภาษาลาวใช้ ກອງທຶນຮ່ວມໝູ່ (กองทุนรวมหมู่) ภาษาไทยใช้ กองทุนรวม ซึ่งคำว่า รวมกับรวมหมู่มีความหมายใกล้เคียงกัน ในกรณีคำว่า Treasury bill มีความคล้ายคลึงกับการเลือกใช้คำในกลุ่มแรกที่ใช้คำแตกต่างกันกล่าวคือคือการเลือกใช้คำทับศัพท์ที่แตกต่างกัน ในกรณีนี้พบว่าไทยนิยมใช้คำว่าตั๋ว เช่น Bank draft - ตั๋วแลกเงินของธนาคาร ส่วนลาวจะใช้ ໃບເລກເງິນລາວ ສັນນິษฐานว่าที่ลาวไม่ใช้คำว่าตัวนั้น เพราะในภาษาลาวตัวแปลว่า โทก หลอกลวง

4.2.3 การยืมแปลแบบภาษาไทยและลาวใช้คำแตกต่างกัน พบจำนวน 15 คำ ตัวอย่างเช่น

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมายภาษาไทย-ลาว
At sight	ເວລາເຫັນ	ทันทีที่ได้รับ	ข้อความบนตั๋วแลกเงิน ซึ่งผู้รับต้องจ่ายให้ทันทีที่ได้รับจากผู้นำมาขึ้นเงิน
Money order	ໃບເລກເງິນທະນາຄານ	ธนณัติ	เอกสารการจ่ายเงินโดยผู้ซื้อส่งให้ผู้รับที่อยู่อีกแห่งหนึ่ง โดยผู้ซื้อต้องนำเงินสดไปซื้อที่ธนาคาร หรือที่ทำการไปรษณีย์

คำยืมในกลุ่มที่แตกต่างกันนี้มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับการยืมแปลแบบอื่น เป็นไปได้ว่าคำศัพท์ธุรกิจส่วนใหญ่ในภาษาลาวยืมจากภาษาไทย แต่ในตัวอย่างข้างต้นภาษาไทยและลาวแปลเลือกใช้คำที่ต่างกัน ในคำว่า At sight ภาษาไทยใช้ ทันทีที่ได้รับ ส่วนภาษาลาวใช้ เวลาเห็น (ເວລາເຫັນ) โดยเฉพาะภาษาไทยที่นิยมสร้างคำโดยใช้คำบาลีสันสกฤตมาประกอบเป็นคำ ดังคำว่า Money order ภาษาไทยใช้ ธนณัติ มาจาก ธน + อาณัติ (เงิน + คำสั่ง)

4.3 การยืมความหมาย

คำในกลุ่มนี้เป็นคำศัพท์ธุรกิจที่ภาษาไทยและลาวต่างก็ใช้การยืมความหมาย โดยภาษาผู้รับสร้างคำลอกเลียนแบบคำในภาษาผู้ให้ โดยนำคำที่มีความหมายเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับคำในภาษาของตนมาประกอบคำ วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2526: 133) ให้ความเห็นว่าเป็นการยืมคำโดยการสร้างคำใหม่ หรือใช้คำเดิมในภาษาที่มีอยู่แล้วมาเพิ่มความหมายซึ่งคำประเภทนี้มักเป็นศัพท์ทางวิชาการที่สร้างขึ้นมาแทนการทับศัพท์ จากการเก็บข้อมูลพบการยืมความหมายจำนวน 90 คำ แบ่งออกเป็นสามกลุ่มดังนี้

4.3.1 การยืมความหมายแบบภาษาไทยและลาวใช้คำเดียวกัน พบจำนวน 26 คำ

ตัวอย่างเช่น

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมาย
Bond	ພັນທະບັດ	พันธบัตร	ตราสารแสดงหลักฐานการเป็นหนี้หรือสัญญาใช้เงินจำนวนหนึ่งแก่ผู้ถือ คือตราสารออกโดยผู้กู้เงินให้แก่ผู้กู้โดยกำหนดอัตราดอกเบี้ยและเวลาจ่ายเงิน
Share	ຮຸ້ນ	หุ้น	หน่วยซึ่งประกอบเป็นทุนเรือนหุ้นของบริษัท ผู้ถือเป็นเจ้าของส่วนหนึ่งของบริษัทและมีส่วนในผลกำไรและการจัดการ ประเภทหุ้นที่สำคัญคือหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ หุ้นมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์

ลักษณะเด่นของการสร้างคำยืมแบบแปลความหมายนี้คือ การสร้างคำใหม่ที่นิยมใช้คำบาลี-สันสกฤตในตัวอย่างข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่า คำว่า Bond ใช้คำบาลี-สันสกฤตมาประกอบเป็นคำว่า พันธบัตร ส่วนลาวใช้ພັນທະບັດ ส่วนคำว่า share นั้น ภาษาไทยและลาวเลือกใช้คำว่า หุ้น หรือ ຮຸ້ນ แทน ซึ่งคำนี้เป็นคำยืมทับศัพท์มาจากภาษาจีนแต่จี๊ว่าหุ้ง (分) แปลว่า หุ้น หรือส่วน

4.3.2 การยืมความหมายแบบภาษาไทยและลาวใช้คำคล้ายคลึงกัน พบจำนวน 40 คำ

ตัวอย่างเช่น

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมาย
Acceptance	ການຮັບຮອງໃບສັ່ງຈ່າຍ	การรับรองตัวเงิน	การรับรองตัวเงินโดยผู้จ่ายเงินประทับหรือเขียนคำว่า รับรองแล้วหรือ accepted ลงบนตัวเงิน
Delist	ການຍົກເລີກຫຼັກຖານ	การเพิกถอนหลักทรัพย์	การเพิกถอนหลักทรัพย์ที่ขาดคุณสมบัติจากทะเบียนตลาดหลักทรัพย์

ตัวอย่างที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่าข้อมูลกลุ่มนี้ลักษณะการสร้างคำประสมในภาษาไทยและลาวมีลักษณะคล้ายกันมากแตกต่างที่การใช้คำบางคำในตำแหน่งเดียวกันซึ่งมีลักษณะเหมือนคำยืมแปลข้างต้นเพียงแต่ต่างกับคำยืมแปลในรูปแบบการแปลกับการยืมความหมายเท่านั้น ในตัวอย่างเช่น Acceptance ภาษาลาวและไทยแตกต่างกันตรงคำว่า ໃບສັ່ງຈ່າຍ (ใบสั่งจ่าย) กับตัวเงิน หรือคำว่า Delist ที่แตกต่างกันในคำว่า ຍົກເລີກ (ยกเลิก) กับ เพิกถอน และเป็นที่น่าสนใจว่าภาษาไทยนิยมใช้คำว่าตัว ซึ่งเป็นคำยืมทับศัพท์ภาษาจีน และภาษาไทยใช้คำนี้หลากหลายและกว้างมากเหมือนตัวอย่างคำว่า Treasury bill ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นภาษาไทยใช้คำว่าตัวแปลว่า bill เช่นกัน

4.3.1 การยืมความหมายแบบภาษาไทยและลาวใช้คำแตกต่างกัน พบจำนวน 24 คำ

ตัวอย่างเช่น

ภาษาอังกฤษ	ภาษาลาว	ภาษาไทย	ความหมายภาษาไทย-ลาว
reorganization	ການປັບປຸງ, ງທຸລະກິດ	การปรับโครงสร้างองค์กร	การปรับปรุงโครงสร้างกิจการ รวมถึงโครงสร้างทางด้าน การเงินด้วยซึ่งมีผลต่อสิทธิ์และ อำนาจการควบคุมกิจการผู้ถือหุ้น
Spread	ຜິດໂດງ	ช่วงราคา	ผลต่างระหว่างราคาทุนกับราคาขาย

จากข้อมูลที่ยกตัวอย่างข้างต้นพบภาษาไทยและลาวเลือก ใช้คำที่แตกต่างและให้ความหมายที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน การใช้คำเพื่อมาประกอบเป็นคำศัพท์ธุรกิจของไทยและลาว เช่นในคำว่า reorganization ที่ภาษาลาวใช้ ການປັບປຸງ, ງທຸລະກິດ ส่วนไทยใช้ การปรับโครงสร้างองค์กร ส่วนคำว่า Spread ที่ภาษาลาวใช้ ຜິດໂດງ (ผิดเตียง) ภาษาไทยใช้ช่วงราคา ซึ่งในภาษาลาวนั้นคำว่าผิดเตียงหมายถึงส่วนต่าง จากตัวอย่าง คำทั้งสองนี้แสดงให้เห็นว่าภาษาไทยและลาวเลือกใช้คลังคำที่มีอยู่ในสังคมอยู่แล้วมาประสมแล้วเพิ่มความหมายใหม่ลงไปโดยเห็นว่าคำเหล่านี้สามารถใช้อธิบายความหมายสื่อให้คนในสังคมเข้าใจได้ดีกว่า

สรุป

สังคมไทยและลาวมีความใกล้ชิดทางวัฒนธรรมและภาษา ดังจะเห็นได้จากการยืมคำศัพท์ธุรกิจสามแบบคือ 1) คำทับศัพท์ 2) คำยืมแปล และ 3) คำยืมความหมาย จากการวิจัยศัพท์ธุรกิจภาษาไทยและลาว จำนวน 313 คำ พบคำยืมทับศัพท์ 6 คำ คำยืมแปล 217 คำ และคำยืมความหมาย 90 คำ คำยืมทับศัพท์มีจำนวนน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่าภาษาไทยและลาวนิยมสร้างคำใหม่เพื่อใช้แทนคำยืมจากภาษาต่างประเทศ คำยืมแปลจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นคำประสมพบจำนวนมากที่สุด เมื่อภาษาไทยและลาวยืมคำมาใช้และสร้างคำใหม่ด้วยการประสมคำ ส่วนคำยืมความหมายจากคำศัพท์ธุรกิจภาษาอังกฤษเป็นคำมูล ภาษาไทยและลาวใช้การเพิ่มความหมายใหม่เข้าไปในคำเดิมที่มีอยู่แล้วพบคำเดียวคือคำว่า หุ่น ที่เป็นคำยืมภาษาจีน และการประสมคำ

เมื่อเปรียบเทียบคำศัพท์ธุรกิจภาษาไทยและลาวที่ใช้คำคล้ายกันหรือใกล้เคียงกันมีจำนวนมากที่สุดคือ 180 คำ ใช้คำเดียวกันจำนวน 91 คำ และใช้คำต่างกัน 42 คำ คำศัพท์ธุรกิจภาษาไทยและลาวที่ใช้คำคล้ายกันและคำเดียวกันนี้สันนิษฐานได้ว่า คำศัพท์ธุรกิจภาษาลาวยืมคำจากภาษาไทย โดยภาษาลาวได้ปรับคำบางคำในกลุ่มคำออกแล้วใช้คำศัพท์ภาษาลาวเข้าไปแทนที่ที่เหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่นคำว่า ตัว ภาษาไทยยืมจากภาษาจีน เนื่องจากคำว่า "ตัว" ในภาษาลาวแปลว่าโกหก ดังนั้นในคำยืมภาษาไทยที่มีคำว่า ตัว ภาษาลาวจะใช้คำอื่นแทนว่า ບຶ້ນ (ปี) หรือ ບຶ້ນ (บิล) เป็นต้น ส่วนคำศัพท์ธุรกิจภาษาไทยและลาวที่ใช้คำแตกต่างกันเกิดจากภาษาไทยและลาวต่างเลือกใช้คำที่สื่อความหมายที่ดีที่สุดเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมของตนเอง

น่าสังเกตว่าจำนวนคำศัพท์ธุรกิจภาษาไทยพบจำนวน 4,097 คำนั้น แสดงให้เห็นว่าสังคมไทยนั้นมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ธุรกิจการลงทุนมากจนลาวจึงทำให้คำศัพท์ที่ใช้สื่อสารทางธุรกิจมีจำนวนมากว่า ในขณะที่ลาวพบจำนวนคำศัพท์ธุรกิจเพียง 817 คำ และใช้ตรงกันเพียง 313 คำ แสดงให้เห็นว่าสังคมลาวเพิ่งเริ่มขยายตัวทางเศรษฐกิจ และได้หยิบยืมคำจากภาษาไทยมาเพิ่มพูนวงคำศัพท์ธุรกิจในสังคมลาว ส่วนเอกสารภาษาลาวสำหรับการทำวิจัยคำศัพท์ค่อนข้างหายากและมีจำนวนน้อย รวมถึงคำศัพท์ธุรกิจที่ภาษาไทยและลาวใช้ในความหมายไม่ตรงกันเลยอีกจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นว่า สังคมไทยควรศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ธุรกิจ

ภาษาไทยและลาวมากขึ้นเพื่อใช้สื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสม และควรแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ธุรกิจร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยและลาวกำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา นาคสกุล และคณะ. (2554). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1: ระบบเสียง อักษรไทย การอ่านคำและการเขียนสะกดคำ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ประคอง นิมนานเหมินท์ และคณะ. (2552). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 4: วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- วีไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2526). *ภาษาศาสตร์เชิงภาษาประวัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์.
- สฤณีคุณ กิตติกร,ม.ร.ว. (2551). *คำอธิบายประมวลคำศัพท์ธุรกิจที่ใช้ทั่วไปในภาษาอังกฤษ ฉบับพิมพ์ที่ 2*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). *ภาษาในสังคมไทย ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง การพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Li, Fang Kuei. (1977). *Handbook of Comparative Tai*. Honolulu, Hawaii: University of Hawaii Press.
- Thurgood, Graham. (1988). "Notes on the reconstruction of Proto-Kam-Sui." *Comparative Kadai :Lingusitic studies beyond Tai*. Edited by Jerold A. Edmondson and David B. solnit.Texas: The Summer Institute of Linguistic and University of Texas at Arlington.
- ສົມແສງ ໄຊຍະວົງ. (2005). *ສຶກສາການຍືມຄຳໃນພາສາລາວ ວົງຈັນ ໂຮງພິມມະນາຕຸລາດ*.
- ຖາວອນ ສຸພັນທອງ. (1997). *ປະມວນຄຳສັບການຕັ້ງນາມທະນາຄານ ແລະການລົງທຶນ ວົງຈັນ ບາກບາສັກການພິມ*.

In-house Textbook Evaluation

การประเมินผลหนังสือประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อภิสร่า ศรีตุลานนท์
Apisara Sritulanon

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management
E-mail: apisarasri@pim.ac.th

ABSTRACT

In order to raise the standard of in-house textbooks, this study aimed to evaluate whether an in-house textbook “*English for Work*” met the criteria of the American Council on the Teaching of Foreign Languages (ACTFL) standards. The subjects consisted of the first-year students who enrolled in English for Communication course II in the second semester and co-teachers teaching using this text. The instrument is the ACTFL standard textbook evaluation form which was translated into Thai for the students. Percentage, mean and standard deviation, were employed to analyze the data in terms of strengths and weaknesses of the textbook. The result of the study shows that both teachers and students perceived that the textbook provides lesson and activities complying with the universal characteristics of EFL textbooks based on the American Council on the Teaching of Foreign Languages (ACTFL) standards, but it needs some technological support.

Keywords: In-house textbook, textbook evaluation

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินหนังสือ English for Work ซึ่งเป็นหนังสือประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานของหนังสือประกอบการเรียนรายวิชาภายในสถาบันฯ โดยประเมินเปรียบเทียบกับลักษณะทั่วไปที่กำหนดไว้ในแบบประเมินของ American Council on the Teaching of Foreign Languages (ACTFL) ผู้ประเมินแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 และอาจารย์ผู้ร่วมสอนรายวิชาดังกล่าว ผู้วิจัยใช้แบบประเมินหนังสือของ ACTFL เป็นเครื่องมือในการประเมินหนังสือ และได้แปลเป็นภาษาไทยสำหรับนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในแง่จุดอ่อนและจุดแข็งของหนังสือ ได้แก่ ค่าเปอร์เซ็นต์ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจากการประเมินพบว่านอกจากเรื่องจุดอ่อนของสื่อด้านเทคโนโลยีแล้ว บทเรียนและกิจกรรมในหนังสือนี้เป็นไปตามเกณฑ์ของ American Council on the Teaching of Foreign Languages (ACTFL)

คำสำคัญ: หนังสือประกอบการเรียนรายวิชาภายในสถาบันฯ การประเมินหนังสือ

1. Introduction

Panyapiwat Institute of Management is a corporate university focusing on work-based learning to form competent graduates in the workplace setting in terms of both knowledge and communication skills. Moreover, as a corporate university, the university is directly concerned about the ASEAN Economic Community (AEC) in 2015. For this reason, the university's English curricula are geared towards the students' communicative competence. To prepare students to achieve this purpose, basic English courses have been developed for in-house teaching to suit the students' future career paths.

Once the English curricula have been developed, textbooks relating to the above mentioned purpose have also been considered. Textbook writing also serves as teaching development from which the instructors can gain insights into their professional growth from textbook writing. Four text books have been designed and developed by the instructors under advisors from the Tertiary Education Committee.

Theories of language learning and teaching have been applied in material design and development, the reliability of those textbooks is mainly targeted. To meet textbook standards, a textbook evaluation will be conducted.

2. Review literature

2.1 The impact of the Communicative Language Teaching (CLT)

After the revolution of communicative language teaching, it impacts on the framework components: context and setting.

In terms of contextual factors, the prior objective of language learners is to use language appropriately, in real life communication, more than grammar competence. For this reason, the setting should simultaneously provide various aspects of language and opportunities for language learners to practice in meaningful situations. Also materials and methods used in the classroom should support a real life communication which interweaves language forms and functions. (McDonough J. and Shaw C., 2003)

It should be noted that the syllabus specification carried out within the Council of Europe also focus on both notions and functions as Van Ek (1977) cited in McDonough J. and Shaw C. (2003).

The changes in syllabus, therefore, lead to a new concept of classroom implications and materials designs. (McDonough J. and Shaw C., 2003)

2.2 Commercial textbook

As mentioned above, material writers and publishers try to develop commercial textbooks for the purpose of a multi-syllabus approach, which provides learners an opportunity to practice four skills, with authentic or semi-authentic materials, as well as vocabulary learning and pronunciation. Grammar lessons aim at important grammar points. The commercial textbooks also claim that aspects of different learning styles and teaching

situation are under consideration. Moreover, they challenge the notion that the contents encourage learners to develop fluency, accuracy and also confidence (McDonough and Shaw, 2003).

Another point of view, *‘textbooks for foreign language learning are often part of a graded series covering multiple skills (listening, reading, writing, speaking, and grammar) or deal with a single skill (e.g. reading)’* (Richards and Schmidt, 2002, p.550).

Then, sometimes commercial textbooks are too generalized and irresponsible to target users of their needs and wants (Tomlinson and Masuhara, 2004).

2.3 In-house textbook development

Nowadays, most teachers rely on commercial textbooks and think that they are not able to develop their own teaching materials even though they are able to prepare supplementary materials directly to suit their students’ needs. Teachers, therefore, are encouraged to develop their own in-house textbooks to meet their learners’ needs as Bahumaid (2008) cited in Tomlinson and Masuhara (2010). For this reason, Hutchinson and Water (1987) cited in Tomlinson and Masuhara (2010), encouragingly state that ‘if you can teach you can write materials’ (p.137). Once these teachers have tried writing teaching materials, they will gain experience and benefits of personal and professional development (Tomlinson and Masuhara, 2004).

2.4 Background and ideology of in-house textbook development

As aforementioned, Panyapiwat Institute of Management is a corporate university focusing on work-based learning to form competent graduates in the workplace setting in terms of knowledge and communication skills. In addition, as a corporate university, we are directly concerned with the ASEAN Economic Community (AEC) in 2015. For this reason, English curricula are aimed at students’ communicative competence.

In order to serve the objectives at the corporate level, the English Group under the General Education Department, the Faculty of Liberal Arts, was assigned to develop in-house materials for Basic English courses as follows:

- GE1002 – English for Communication I: English in Daily Life
- GE1003 – English for Communication II: English for Work
- GE1004 – English for Communication III: English in Business Services
- GE1005 – English for Communication IV: English Speaking Skill Development

These four textbooks have been designed and developed by the instructors under advisors’ supervision for in-house use.

This study focused on the textbook, *“English for Work”*, which served as the main material in English for Communication Course II. The Ideology of textbook development is based on learner-centered, social reconstruction, cultural pluralism, situational, functional-notional, skill-based, topic-based and task-based syllabus. The textbook consists of six units: Unit 1 Introducing, Unit 2 Telephoning, Unit 3 Emailing, Unit 4 Meeting, Unit 5 Business Trip

and Unit 6 Party Arrangement. For the purposes of this textbook, each unit was composed of lessons and activities scaffolding language skills and cultural knowledge. The concepts of unit activities are Individual as well as pair and group work. Finally, and perhaps most importantly, students are expected to apply classroom knowledge to their work during their internship.

2.5 Textbook evaluation

Tomlinson B. and Masuhara H. (2004) identified three types of evaluation as follows: 1) Pre-use evaluation which is a process that occurs prior to using materials by “*making predictions about the potential value of materials for their users. Often it is impressionistic, subjective and unreliable*”; 2) Whilst-use evaluation, which is a process that occurs during the use of materials. It can be “*more objective and reliable more than pre-use evaluation*”; 3) Post-use evaluation which is a process that occurs after using materials. It is “*most valuable type of evaluation as it can measure the actual effects of the materials on the users.*”

This study focuses on “post-use evaluation” because “*it can measure such short term effects as motivation, impact, achievability and instant learning and such long term effects as durable learning and application,*” (Tomlinson and Masuhara, 2004, p.5).

3. Objectives of the study

This study aimed to examine students’ and instructors’ opinions towards an in-house material: *English for Work* textbook.

4. Research question

Does “*English for Work*” textbook comply with the American Council on the Teaching of Foreign Languages (ACTFL), standard universal characteristics of EFL textbooks?

5. Methods

Subjects

The subjects in this study consist of two groups. The first group was the 510 first-year students who enrolled in GE1003 English for Communication II course in the second semester in 2012 and have already passed the prerequisite: GE1002 English for Communication I course. Most of the students are in the 18-22 age range. In this study, it is assumed that ages and genders do not affect the student perception. The second group was eight Thai instructors who taught GE1003 English for Communication II using the evaluated textbook, *English for Work*, as a classroom textbook.

Materials

The textbook, *English for Work*, has been developed and employed as the main teaching material in this study.

Instruments

In order to answer the research question whether the textbook complies with universal characteristics of EFL textbooks based on the American Council on the Teaching of Foreign Languages (ACTFL) standards, the ACTFL standard textbook evaluation form was selected and employed to evaluate five aspects of the ideology of language teaching called the five C's as well as the seven curricular elements. This form was translated to Thai for students and cut off the last three questions in the "Other Features" part concerning teachers only. Therefore, eight co-teachers completed the original ACTFL form to evaluate the textbook while students completed the translated ACTFL form.

6. Data Collection and Analysis

At the end of the course, the ACTFL standard textbook evaluation forms were administered: English version to eight co-teachers and Thai version to all students. All teachers completed the evaluation forms whereas 259 students completed the Thai version evaluation form. The response rates of students is greater than an acceptable representative sample which is 219 out of a total population of 510 students based on the Krejcie and Morgan sample size formula.

Descriptive statistics, that is percentage, mean and standard deviation, were employed to analyze the data in terms of strengths and weaknesses of the textbook.

7. Results and Discussion

The ACTFL standard textbook evaluation forms of teachers' and students were analyzed to examine whether this in-house textbook complies with universal characteristics of EFL textbooks. This evaluation form consists of three sections. The first section is the concept of five organizing principles (5 C's). In looking at the 5 C's, five distinct dimensions, that is communication, cultures, connections, comparisons and communities are major considerations. The aspect of communication is mainly considered. Therefore, the scores of this dimension are 20 whereas another four C's scores are 10 each. The second section is seven curricular elements namely language systems, communication strategies, cultural knowledge, learning strategies, content from other subject areas, critical thinking skills and technology, are additions to the 5 C's elements. The 7-section scores are 5 each. The last section is other features which are carried out on a modest scale. For this reason, the subsection scores are 5. The results will be expressed as percentages which are defined in Table 2.

Table 2: The criteria of evaluation

Percentage of textbook evaluation	Meaning
0-49	Strongly disagree
50-59	Disagree
60-69	Fair
70-79	Agree
80-100	Strongly agree

According to Table 2, it can be assumed that if the percentage of dimensions is less than 60, it implies that lessons and activities relating to those aspects must be supplemented for the textbook.

The results of teachers' and students' textbook evaluation based on 5 C's are illustrated as follows:

Table 3: Results of teachers' and students' textbook evaluation based on 5 C's

EVALUATING ACCORDING TO THE 5 C'S	Teachers'			Students'		
	Mean	S.D.	percentage	Mean	S.D.	percentage
Communication (Section total: 20 points)	16.81	1.41	84.05	16.61	2.91	83.05
1. Are students introduced to essential vocabulary and grammatical structures? (4 pts)	3.62	0.52	90.50	3.40	0.69	85.00
2. Do the activities move from controlled to transitional to communicative? Is there a balance between listening, speaking, reading, and writing? (4 pts)	3.25	0.71	81.25	3.35	0.72	83.75
3. Are there a variety of meaningful activities that provide opportunities for individual, paired, cooperative learning, and information gap activities? (4 pts)	3.50	0.53	87.50	3.30	0.73	82.25
4. Are the activities set in an age-appropriate context and are they level-appropriate? (4 pts)	3.12	0.64	78.00	3.29	0.78	82.25
5. Is there a spiraling presentation of concepts that builds in a perpetual review of vocabulary and grammar concepts? (4 pts)	3.31	0.46	82.75	3.26	0.84	81.50
Cultures (Section total: 10 points)	9.06	1.37	90.60	8.43	1.71	84.50
1. Are there wide varieties of authentic, up-to-date visual images of the target culture? (2 pts)	1.88	0.35	94.00	1.70	0.47	85.00
2. Is the cultural information age-appropriate to stimulate interest? (2 pts)	2.00	0.00	100.00	1.73	0.45	86.50
3. Is a broad range and diverse representation of countries presented? (2 pts)	1.81	0.37	90.50	1.69	0.48	84.50
4. Does the teaching of the target culture incorporate the learners exploring their own culture? (2 pts)	1.50	0.76	75.00	1.70	0.47	85.00
5. Are both "Little c" and "Big C" culture represented? (2 pts)	1.87	0.35	93.50	1.61	0.51	80.50
Connections (Section total: 10 points)	7.50	1.41	75.00	7.32	2.02	73.20
1. Are the students afforded opportunities to utilize the target language in conjunction with other subject areas such as math and science? (5 pts)	3.25	0.89	65.00	3.61	1.11	72.20
2. Are there themes that encourage cross-disciplinary projects? (5 pts)	4.25	0.71	85.00	3.71	1.06	74.20

EVALUATING ACCORDING TO THE 5 C'S	Teachers'			Students'		
	Mean	S.D.	percentage	Mean	S.D.	percentage
Comparisons (Section total: 10 points)	7.75	1.49	77.50	7.82	1.71	78.20
1. Are students asked to look at their own native language and compare it linguistically to the target language? (5 pts)	3.62	0.92	72.40	3.92	0.92	78.40
2. Are students asked to compare their own culture and make comparisons with the target culture to discover similar and different cultural concepts and patterns? (5 pts)	4.12	0.83	82.40	3.90	0.96	78.00
Communities (Section total: 10 points)	9.19	0.92	91.90	7.81	1.81	78.10
1. Are students provided with role models or individuals who use foreign languages in their lives for personal interest and enjoyment? (5 pts)	4.44	0.82	88.80	3.83	1.01	76.60
2. Are students given examples of ways they can use their foreign language in the future beyond the school experience? (5 pts)	4.75	0.71	95.00	3.98	1.00	79.60
Subtotal (1)	50.31	5.02	83.85	48.01	7.96	80.02

As shown in Table 3, both the students and the teachers express very high satisfaction with the text (80.50% and 83.85% respectively). The percentage of communities and cultural dimensions is the highest (91.90 and 90.60 respectively), which is the top two of the 5 C's in teachers' view, whereas the students perceived that this textbook provides cultural knowledge and communicative circumstances the most (84.50% and 83.05% respectively).

In the teachers' opinions, it seems that they stressed the importance of knowledge application. In class, students were taught and practiced through textbook lessons and activities which teachers expected they could apply to their language knowledge and abilities in the future, both for their careers and personal interests.

Unlike the teachers, the majority of students' reckon that they were provided varieties of authentic, up-to-date visual images which are suitable for their age and can stimulate their interest. In addition, they were given opportunities to explore both their own culture and others' such as customs, clothing, food as well as music and arts.

Interestingly, most students ranked the communication aspect second, while the teachers ranked it third. According to the details of communication section, it could be implied that the textbook provided essential vocabulary and grammatical structures and various meaningful activities namely individual, pair work, group work and information gap as well. Those activities are age-appropriate and moving from controlled to communicative approach. Moreover, vocabulary and grammar are presented repeatedly. In addition, it should be noted that the section of communication is considered important by a proportion of 20 out of 100. It could be assumed that both teachers and students perceived that the textbook is supportive in achieving the expected communicative purpose.

One of the most interesting findings is that the aspect of connections shows good satisfaction by both teachers and students (75.00% and 73.20% respectively). It could be interpreted that this textbook is relevant to other subject areas.

The aforementioned discussion leads to the conclusion that the means scores of teachers' and students' evaluation of 5 C's are very high (50.31 and 48.01 out of 60 respectively). However, the standard deviation of teachers' evaluation compared to the students' in each dimension indicates that teachers' perception is less spread out than students'.

The following section is the results of teachers' and students' textbook evaluation based on the seven curricular components.

Table 4: Results of teachers' and students' textbook evaluation based on the seven curricular components

EVALUATING ACCORDING TO 7 CURRICULAR COMPONENTS	Teachers'			Students'		
	Mean	S.D.	percentage	Mean	S.D.	percentage
Language Systems (Section total: 5 points)	4.44	0.73	88.80	4.80	0.64	96.00
1. Is the vocabulary functional, thematic authentic, and practical? (1 pt)	0.94	0.18	94.00	0.98	0.13	98.00
2. Is the number of vocabulary words manageable? (1 pt)	1.00	0.00	100.00	0.97	0.17	97.00
3. Is grammar presented in a logical way? (1 pt)	0.88	0.23	88.00	0.96	0.20	96.00
4. Is there sufficient oral and written practice of the grammar concepts that lead from controlled to meaningful to communicative use of the language? (1 pt)	0.81	0.37	81.00	0.97	0.17	97.00
5. Is the grammar presented clearly and easy to understand? (1pt)	0.81	0.37	81.00	0.93	0.25	93.00
Communication Strategies (Section total: 5 points)	4.38	0.74	87.60	4.03	0.88	80.60
1. Are listening, speaking, reading, writing, and cultural strategies (such as circumlocution, making and verifying hypotheses, making inferences, and predicting) presented and practiced?	4.38	0.74	87.60	4.03	0.88	80.60
Cultural Knowledge (Section total: 5 points)	4.88	0.35	97.60	4.25	0.91	85.00
1. Is the cultural content accurate and current? (3 pts)	2.88	0.35	96.00	2.51	0.58	83.67
2. Are the cultural notes/reading interesting, significant, and appropriate for the age level? (2 pts)	2.00	0.00	100.00	1.74	0.46	87.00
Learning Strategies (Section total: 5 points)	4.87	0.35	97.40	4.46	0.82	89.20
1. Does the text provide the learners with strategies at point of use to help them be successful listeners, speakers, readers, and writers of the language? (1 pt)	1.00	0.00	100.00	0.98	0.14	98.00
2. Are pair and cooperative learning activities plentiful and meaningful? (2 pts)	1.87	0.35	93.50	1.75	0.45	87.50
3. Are the multiple intelligence (such as visual, musical, and kinesthetic) utilized so as to support the variety of learner types in the classroom? (2 pts)	2.00	0.00	100.00	1.74	0.46	87.00
Content from Other Subject Areas (Section total: 5 points)	4.50	0.53	90.00	3.98	0.92	79.60
1. Are there activities/projects in every chapter/unit that engage the students in meaningful activities that cross other disciplines where the students can use their emerging language skills and see the connection with other disciplines? (5 pts)	4.50	0.53	90.00	3.98	0.92	79.60
Critical Thinking Skills (Section total: 5 points)	3.87	1.25	77.40	4.15	0.97	83.00
1. Are students asked to do more than rote memorization and recall? (2 pts)	1.75	0.71	87.50	2.45	0.63	81.67
2. Are the students asked to utilize the higher order thinking skills of analysis, synthesis, and evaluation in every chapter and are expectations reasonable? (2 pts)	2.12	0.64	70.67	1.70	0.48	85.00

EVALUATING ACCORDING TO 7 CURRICULAR COMPONENTS	Teachers'			Students'		
	Mean	S.D.	percentage	Mean	S.D.	percentage
Technology (Section total: 5 points)	1.00	0.00	20.00	0.95	0.21	19.00
1. Does the textbook have listening activities in the student's edition? (1 pt)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2. Does the textbook have a video that is integrated with the text? (1 pt)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
3. Does the textbook have a CD-ROM that provides meaningful and interactive practice? (1 pt)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
4. Does the textbook have a website? (1 pt)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
5. Does the textbook suggest engaging, worthwhile Internet activities? (1 pt)	1.00	0.00	100.00	0.95	0.21	95.00
Subtotal (2) (Subtract item 1-4)	27.94	3.95	79.83	26.62	5.35	76.05

According to the figures in Table 4, the evaluation results are broken down by seven components as previously mentioned. From the teacher's evaluation, it is apparent that cultural knowledge represents the highest percentage (97.60) which is followed by the learning strategies (97.40). The students, on the other hand, perceived that the dimension of language systems most (96.00%) with low standard deviation and its mean is close to 5.00. Interestingly, students also evaluated the aspect of learning strategies in the second rank (89.20%). It could be implied that the textbook covers a wide of vocabulary. At the same time, the grammar is presented clearly and easy to understand in a logical way. In addition, cultural knowledge is accurately presented and currently appropriate to the students' ages. Moreover, textbook activities, for example, pair and group work provides learning strategies for students to be skillful in language skills: listening, speaking, reading and writing. In terms of technology, this textbook does not provide item 1 up to item 4. It only suggests engaging in worthwhile Internet activities. Therefore, the evaluation percentage of technology is 19.00. It is interpreted that the textbook fails in the technology support part and needs improvement.

Consequently, it could be concluded that the percentage of the seven curricular components is 79.83. The mean scores of teachers' evaluation and students' are about the same (27.94 and 26.62 respectively). The standard deviation of teachers' evaluation compared to the students' in subtotal scores indicates that teachers' perception is less spread out than students'.

The results of teachers' teachers' and students' textbook evaluation according to other features will be presented in Table 5.

Table 5: Results of teachers' and students' textbook evaluation according to other features

OTHER FEATURES (Section total: 5 points)	Teachers'			Students'		
	Mean	S.D.	percentage	Mean	S.D.	percentage
1. Is the general appearance of the text and accompanying ancillaries attractive and inviting? (1pt)	1.00	0.00	100.00	.97	.15	97.00
2. Are the chapters/units well organized and offer easy progression? (1 pt)	1.00	0.00	100.00	.98	.13	98.00
3. Is the teacher's edition well organized with practical teaching suggestions at the point of need	0.94	0.18	94.00			
4. Is the program easily adaptable to fit different teaching situation or schedule configurations	1.00	0.00	100.00			
5. Does the testing program assess all four skills plus culture? Does it offer native speaker exams, scantron, multiple forms of exams, and portfolio	0.81	0.37	81.00			
total	4.75	0.46	95.00	1.96	.25	98.00

According to Table 5, it is clearly seen that items 3, 4 and 5 concerning teachers only were deleted in the students' evaluation form. Teachers' mean scores are 4.75 out of 5. It could be assumed that the textbook appearance is inviting and easy to follow. For the teachers' edition, the textbook is also easy to follow. The teachers reckoned that the textbook is easily adaptable to different situations and teaching times. The activities also assess student language skills as well as the culture.

Overall, notwithstanding some technology support, teachers and students perceived that the textbook provides lesson and activities complying with the American Council on the Teaching of Foreign Languages (ACTFL) standards.

10. Recommendation

In-depth interviews with both teachers' and students' to explore their perception as well as content analysis are recommended in order to diversify textbook contents and activities.

References

- Ansary, H. and Babaii, E. (2002). Universal Characteristics of EFL/ESL Textbooks: A Step towards Systematic Textbook Evaluation. *The Internet TESL Journal*, Vol. 8, No. 2, February, 2002. Retrieved 30 August 2011 from <http://iteslj.org/Articles/Ansary-Textbooks/>.
- Bahumaid, S. A. (2008). TEFL materials evaluation: A teacher's perspective. Cited in Tomlinson, B. and Masuhar H. (2010). *Research for Materials Development in Language Learning: Evidence for Best Practice*. Chennai: Replika Press Pvt. Ltd.
- Celec-Murcia, M. (n.d.). *Rethinking the Role of Communicative Competence in Language Teaching*. Retrieved 13 October 2011 from <http://elechina.super-red.es/celce-murcia.pdf>.

- Ellis, R. (2008). *Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Houghton Mifflin Harcourt Publish Company (n.d.) *Textbook Evaluation Instrument Based on the ACTFL Standards*. Retrieved 5 September 2011 from <http://www.classzone.com/enesp/ profdev/pdf/evalchrt.pdf>.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. University of Southern California. Internet edition July 2009 retrieved date 20 April 2011 from sdrashen.com/Principles_and_Practice/Principles_and_Practice.pdf
- McDonough, J. and Shaw, C. (2003). *Materials and Methods in ELT*, 2nd Edition. Victoria: Blackwell Publishing.
- Richards, J. (2001). *Curriculum development in language teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Richards, J. and Schmidt, R. (2002). *Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics*, (3rd Ed.). Essex: Pearson Education Limited.
- Richards, J. (2005). *Communicative Language Teaching Today*. Singapore: SEAMEO Regional Language Center.
- Richards, J. (n.d.). *The Role of Textbook in a Language Program*. Retrieved 9 September 2011 from <http://www.professorjackrichards.com/pdfs/role-of-textbooks.pdf>
- Textbook Evaluation Instrument Based on the ACTFL Standards. (n.d.) Retrieved 5 September 2011 from <http://documentssearch.org/pdf/actfl-textbook-evaluation-form.html>.
- Tok, H. (2010). TEFL Textbook Evaluation: From Teachers' Perspectives. *Educational Research and Review* Vol. 5 (9), September 2010. Retrieved 5 September 2011 from <http://www.academicjournals.org/err/PDF/Pdf%202010/Sep/Hidayet.pdf>.
- Tomlinson, B. and Masuhara H. (2004). *Developing Language Course Materials*. Singapore: SEAMEO Regional Language Center.
- Tomlinson, B. and Masuhara H. (2010). *Research for Materials Development in Language Learning: Evidence for Best Practice*. Chennai: Replika Press Pvt. Ltd.
- Van Ek, J.A. (1977). The Threshold Level of Modern Language Learning in Schools. In McDonough, J. and Shaw, C. (2003). *Materials and Methods in ELT*, (2nd Ed.). Victoria: Blackwell Publishing.

The impact of task-based instruction on learner motivation in English classroom

ผลกระทบของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติต่อแรงจูงใจในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

นันทนา วิจิตรวาริช
Nantana Wichitwarit

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management
E-mail: nantanawic@pim.ac.th

ABSTRACT

The purpose of this study was to examine whether task-based instruction promotes students' learning motivation of undergraduate learners at Panyapiwat Institute of Management. Participants were 36 first-year students who studied English as a compulsory subject. The instruments used for collecting data were lesson plans, instructional materials, interview and teacher's journal. Data analysis employed techniques of colored-coding. Major findings revealed that task-based instruction could enhance learner motivation as it for reasons of promoting their confidence; real world relevance; enjoyable activities and interesting materials. In addition, the results suggested that the compatibility with the level of difficulty of the content and level of proficiency could lead to major improvements in the aspects of fluency, pronunciation, listening *comprehension and communicating for meaning skills*.

Keywords: task-based instruction, motivation

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ เพื่อศึกษาว่าการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาปีที่ 1 จำนวน 36 คนในชั้นเรียนปกติ เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แผนการสอน สื่อการสอน การสัมภาษณ์ และบันทึกหลังสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการใส่รหัสระบายสี ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนในชั้นเรียนจากการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ในด้านการทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้นอกชั้นเรียน กิจกรรมที่สนุกสนาน และสื่อการสอนน่าสนใจ มีระดับความยากง่ายของเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการพูด การออกเสียง ความเข้าใจในการฟัง รวมทั้งทักษะการสื่อความหมาย

คำสำคัญ: การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ, แรงจูงใจ

1. Introduction

Panyapiwat Institute of Management (PIM) is supported by CP All and is a pioneer of corporate educational institutes in Thailand. All curricula emphasize work-based learning. At the end of each semester, PIM students work as interns with cooperating partners in accordance with their major study field. The majority of students major in Retail Business Management and intern in 7-Eleven stores, where they are expected to be able to communicate in English with foreign customers. However, I have experienced from teaching students here that their lacking of motivation in learning English is problematic. That could preclude them from acquiring language skill. As thus, task-based instruction was used in this study to examine if it could enhance student motivation in learning English.

1.2 Objective of the study

1. To explore whether task-based instruction promotes student motivation; and
2. To investigate student perceptions on task-based instruction.

1.3 Research questions

1. How does task-based instruction enhance student motivation?
2. How do students perceive task-based instruction?

2. The review of literature

2.1 Theoretical background

For many decades English as a second language acquisition researchers and language teachers have been seeking an answer for this question. As a result of the failure of traditional instructional environments, grammar translation and audiolingual methods, in promoting fluency and accuracy of second language learners communicative language teaching (CLT) has been developed and widely adopted (Lightbown and Spada, 1999). The former methods view language as a set of linguistic systems and focus on the correctness of language use. The teacher's goal is to examine the learners' vocabulary and grammatical rules of the target language. In contrast, CLT is the teaching of English in more natural settings. CLT classroom emphasizes interactions, conversations and language use that the learners are likely to encounter in real life. The ultimate goal of CLT is to develop the language competence of the learners thus enabling them to use the language in real communication (Hall, 2011; Lightbown and Spada, 1999; Ellis, 1997). CLT is a broad approach of the language curriculum while task-based language teaching represents a realization of CLT philosophy at the levels of syllabus design and methodology (Nunan, 2004).

2.2 Task-based instruction

Ellis (2003) describes task as a useful device for planning a communicative curriculum. Ellis defines task as "a workplan that required learners to process language pragmatically in order to achieve an outcome that can be evaluated in terms of whether the

correct or appropriate propositional content has been conveyed” (Ellis, 2003, p. 16). Skehan (cited in Widdowson, 2003, p. 124) describes that a task or an activity must meet the following criteria: focus on meaning initially; set up a goal to work towards; evaluate the outcome; and relate to real-world. ‘Strong’ interpretation of task-based language teaching involves communicative tasks rather than form (grammar) focused drills in which the view of language is acquired through communication (Ellis, 2003). However, Ellis (2003) also stated that task-based teaching is not only the accomplishing of a strong version of CLT. Nevertheless, Nunan (2004) has embraced a ‘weak’ interpretation of task-based language teaching. He defines a pedagogical task as a piece of classroom work that aims for learners to deploy their grammatical knowledge to express the meaning. He argues that form (grammar) should be focused as it is highly interrelated to meaning. He states that form focused could be done initially as ‘pre-communicative stage’ to enable the learners to use the target language to communicate for meaning on the grounds that it is unrealistic to ask learners to deploy language that has not been explicitly or implicitly introduced. Nevertheless, Willis and Willis (2007) argue that focusing on form and meaning at the same time are difficult for learners. Their communication is unlikely to be ‘real’ as they are thinking about ‘form’. In this case, it would be a practice rather than communicative task. However, Long (1991) and Ellis (2001) point out that focus on meaning entirely is insufficient for language learners to achieve high levels of grammatical competence. Learners need to attend to form during communication interaction for the benefit of target language comprehension and production.

I define task-based instruction as classroom activities which provide rich support to enable learners to apply grammatical knowledge in communicative task.

2.3 Advantages of task-based instruction

There are several advantages of task-based instruction. Firstly, it provides a learner-centered teaching environment and lets learners to practice language under the same conditions that they would apply in real-life context. Secondly, learners have rich opportunities to practice the language relevant to the real world. Thirdly, with support of the teacher as a ‘facilitator’, task promotes interactive or active classroom and collaborative learning as learners have to work with their peers to accomplish the assigned task (Ellis, 2003). Finally, the most important benefit is that task-based instruction could promote learning motivation. Lightbown and Spada (1999) suggest that classroom settings in which learners find they enjoy learning is where the content is interesting and relevant to their age and level of ability and the atmosphere is supportive. This can increase levels of motivation. In a task-based classroom learners are encouraged to participate in task activities. They are active learners rather than passive ones. According to Lightbown and Spada (1999), motivated learners are ‘active’ learners who actively participate in class, show great interest in the subject-matter, and put an effort on study. The findings from a great deal of studies

reveal that positive attitudes and motivation are related to success in second language learning.

2.4 Relevant studies

The findings of many studies in the Thai context on the effect of task-based learning and teaching implementation reveal positive results (Arumporn, L. 2004; Yuyong, B. 2008; Ruemjai, P. 2009; and Sae-ong, U. 2011). Arumporn (2004) and Yooyong (2008) conducted similar experimental studies investigating the use of task-based learning to develop English speaking ability of secondary school students. Arumporn's participants were 40 Matthayomsuksa 4 students in Pranakornsriyutthaya. The instruments used for collecting data were lesson plans, pre-post speaking test, observation, and student self-assessment. The findings indicate that students speaking ability improved when comparing pre-test and post-test. Yooyong (2008) conducted the study among 20 Matthayomsuksa 2 students in Udon Thani using the same instruments. The findings also revealed the improvement of student speaking ability after the experiment. In addition, student attitude towards language learning was significant improved. Likewise, Ruamjai P. (2009) conducted a study to investigate student speaking ability for tourism communication through task-based learning and real-life situation practice among 10 secondary school (Matthayomsuksa 3) students in Phangnga using lesson plans, pre-post speaking ability tests, a rubric-scoring form on student learning behavior and questionnaire as research tools. The results of the study indicate that student speaking ability improved when comparing pre-test and post-test; and similarly, student attitude on language learning was notable improved. Similarly, Sae-ong, U. (2011) did a study to investigate the effectiveness of task-based learning among 40 Matthayomsuksa 4 learners in Nakornpathom. The research tools used for collecting data were seven lesson plans, pre-post speaking tests, observation, learner self-assessment and group work assessment. The results of this study indicated that the English speaking ability of learners through task-based learning after the experiment was significantly higher at the .05 level. The learners gave positive comments reflecting on their satisfaction with task-based instruction. Similarly, Pongsawong G. (2011) did a task-based study to investigate student speaking abilities, and student behavior and perception on task-based activities among 40 primary school (Prathom 5) students. The results has also suggested the effectiveness of task-based learning in terms of encouraging students to speak and study the language, giving opportunities to practice and supporting the students' self-confidence. Student speaking ability performance after the completion of the study was significant higher. Students performed all tasks actively. Also, they had positive perception of the task for reasons that it was interesting, fun and relevant to real world language skill.

3. Research design

3.1 Research instruments

3.1.1 Lesson plan

Six units of task-based instruction namely, greetings at work, answering a phone call, arranging an appointment, describing a process, giving directions and ordering food were included in the course syllabus. Each lesson plan followed task design adopting six-step procedure of Nunan's task framework (Nunan, 2004). They are 1) schema building; 2) controlled practice; 3) authentic listening practice; 4) focusing on linguistic elements; 5) providing free practice; and 6) introducing the pedagogical task.

Step 1: Schema building is to draw on the learners' background knowledge. Step 2: Controlled practice is to provide learners with controlled practice in using the target language vocabulary, structures and functions. Step 3: Authentic listening practice provides learners with intensive listening practice. Step 4: Focusing on linguistic elements is to let learners practice using one or more linguistic elements. Step 5: Providing freer practice is a stage where learners are required to use the target language to complete task in pair work or group work. Step 6: Introducing the pedagogical task as the final step where the teacher provides learners with feedback.

3.1.2 Teaching materials

The instructional materials consisted of: 1) worksheets, 2) video clips, 3) audio programs, 4) task-sheets, and 5) image cards. All materials were recreated, except for YouTube clips and commercial audio programs.

3.1.3 Interview

Semi-structured face-to-face interviews were conducted after course completion. The aim was to explore students' perception about task-based instruction. Fourteen students participated in an individual interview.

3.1.4 Teacher's journal

Teacher's journal was used to record the teacher reflections on the effect of task-based instruction on student motivation. The reflection mainly included the success or failure in each task-based unit; the students' performance of tasks; and what could be done to further develop the task-based lesson.

3.2 The participants

The participants were 36 undergraduate (first year) students of Panyapiwat Institute of Management students, 13 females and 13 males. Their mean length of exposure to the English language in a classroom setting was 14.5 years. They were studying English for Work, the second compulsory English course. The course was content-based and students use an in-house textbook as a basis for classroom work. The English language classes were 6 hours per week (1.5 hours for native teacher, 1.5 hours for language lab and 1.5 hours, 2 sessions

for Thai teacher or the researcher of this study), during 12 weeks at the time the tasks were carried out.

3.3 Procedures for data collection

The task-based instruction was implemented with a total of 6 sessions in 6 weeks from the third week to the eighth week. Teacher's journal was written after each session. At the end of the course, the interview was carried out.

3.4 Data analysis

The techniques of colored coding were employed for data gained from the interview and the teacher's journal. The data was analyzed to accomplish the two objectives of this study. The first objective was to explore whether task-based instruction enhances student motivation. The second objective was to examine student perception on task-based instruction.

4. Findings

In response to the two research questions, which asked how task-based instruction enhances student motivation, and how students perceived task-based instruction, data analysis from the interview and the teacher's journal revealed both learners and teacher impressions centered on two aspects. They were 1) increased motivation, and 2) enhanced English skills.

4.1 Increased motivation

Tables 1, 2, 3 and 4 present the perceptions of learners and teacher that task-based instruction could improve learner motivation in aspects of 1) promoting confidence, 2) real world relevance, 3) enjoyable activities, and 4) interesting materials.

Table 1	Promoting confidence	
	Interview	Teacher's journal
+	✓ adequate time to practice ✓ frequent practice aided retention and listening comprehension ✓ more confident	✓ actively practiced ✓ concentrated on listening practice and doing tasks
-	✓ needed more time to practice new language ✓ subjected to peer cooperation	✓ required more time to deal with meaning and pronunciation ✓ subjected to peer participation and level of proficiency

As shown in Table 1, learners and teacher believed that task-based learning and teaching enhanced learner confidence in applying the language outside class. The students behaved as 'active learners' enthusiastically practicing the target language in task cycle. Learners

commented that repetitive practice of listening and speaking promoted their confidence and improved listening comprehension and retention. For example, one learner commented that:

“I like this learning style as we did a real practice that made me better in remembering what I had learned and in understanding the native’s speech. I had more confidence to talk to native speakers”.

Likewise, another learner stated that:

“I practiced speaking a lot, repeatedly practiced many rounds in task activities. I felt more confident when having conversation with foreign customers in my part-time job at 7-Eleven. I did not dare to speak to them before”.

However, learners required more explicit teaching on new form or expression, and more time for practicing. Many participants expressed that, *“There should be more time to practice speaking as the language use in the lesson was unfamiliar.”* Practice time in task cycle could be subjected to their peer’s language knowledge and participation.

Table 2	Real world relevance	
	Interview	Teacher’s journal
+	✓ practicing useful language applicable to real life ✓ involved and encouraged to use the target language	✓ Students valued task-based lesson as future needs.
-	✓ rather dry topic	✓ not immediate need

As reported in Table 2, learners valued task-based instruction on the grounds that it would be useful and relevant to their work. For example, one learner perceived that, *“I liked task-based learning and teaching activities as it provided real practice opportunity for the language that could be used in real life”.* Role-play and simulation involved and encouraged the participants to take part and use learned language to communicate for meaning. For instance, one participant stated *“Learning in simulation motivated students to speak and use the vocabulary and the language, so we could gain more knowledge and skills”.*

Nevertheless, one learner pointed out that the topic was rather dry and teacher commented that some function such as answering a phone call in business context was beyond the learners’ immediate needs.

Table 3	Enjoyable activities	
	Interview	Teacher's journal
+	✓ fun activities ✓ enjoying working among friends ✓ learning by doing	✓ more freedom ✓ active, interactive ✓ achievable ✓ improving self-esteem ✓ peer approval
-	✓ a wider variety of activities ✓ more exciting activities	✓ time management ✓ level of difficulty ✓ tiredness

As shown in Table 3, learners and teacher believed task-based instruction provided; more fun, was enjoyable, more freedom, was interactive and a cooperative learning environment. Participants were likely to be 'active' rather than 'passive' learners. Learning by doing and completing tasks improved learner self-esteem. As one learner mentioned, *"I liked that I had an opportunity to present my group work to the class"*. However, it was noticeable that learner enjoyment might be pall at times if the tasks took too long to complete, or due to difficult lessons and tiredness. Learners suggested a wider variety of activities, as well as more exciting activities.

Table 4	Interesting Materials	
	Interview	Teacher's journal
+	Worksheet ✓ precise, appropriate and comprehensible ✓ speaking support Colored images ✓ attractive and clear	✓ Task-sheet aided the task flow. ✓ Colored images boosted student interest. ✓ Video clips caught student attention.
-	✓ fast audio programs ✓ long and low resolution video clips ✓ many exercises ✓ complicated forms ✓ unbound handouts	✓ difficult to find virtue media to match to lower level ✓ level of difficulty - could be a burden to limited English background learners

As presented in Table 4, learners and teacher revealed that interesting materials increased the learner motivation and aided the task flow. Colored images incredibly boosted learner interest and they were very enthusiastic to participate in tasks. Video clips caught learner attention and could be played with the subtitles in the second playing. For example, one learner stated, *“Interesting task sheets and clips were essential for task completion. Task sheets helped me to continue speaking”*. However, some learners found the audio programs were rather fast; the video clips were long and in low resolution; there were too many exercises in some worksheets and some task sheets were complicated. The researcher found that it was quite difficult to find the audio and virtue media to match all levels especially limited English background learners. It was advisable that all media should be tested before hand to ensure they match the learners’ need and to aid task instructional flow.

4.2 Enhanced English skills

Table 5		English skills
		Interview
		Teacher’s journal
+	✓ became more fluent ✓ pronunciation and listening comprehension improved ✓ could apply learned skills outside class	✓ good learners improved better on fluency rather than accuracy ✓ showing communicating for meaning skills
-	✓ too difficult, not be able to apply the target language	✓ inaccuracy of language use

As presented in Table 5, learners reflected that their language skills improved including fluency, pronunciation, listening comprehension, and applying English outside class. Learners mentioned that they became more fluent that they could maintain conversation flow and could use more precise language. For example, one learner stated, *“I could use more specific language. No long pause when having conversation, I didn’t have to think much. I could catch the main idea and understand native teacher’s speech better”*. However, data analysis from the teacher’s journal indicated good learners gained more benefit in language skill from task-based instruction. They improved better on fluency rather than accuracy. They were able to communicate for meaning rather than able to use the exact ‘form’. Some learners were unlikely to be able to master the target language. For example, one learner stated,

“I had a problem with listening. Sometimes I could not understand. The language was rather difficult. I also had problems with vocabulary. I didn’t know the meaning of the language that I had to use to communicate.”

5. Discussions and conclusions

5.1 Discussions

The data analysis which emerged from interviews and the teacher's journal indicated that task-based instruction could increase learner motivation and enhance speaking and listening skills, as evidenced in their proficient performance. Task-based instruction motivated learners to learn as it for reasons of promoting confidence, real world relevance, enjoyable activities, and interesting materials. It was noticeable that the students gained more confidence in applying the language, needed in their part-time jobs, with foreign customers. This might be resulted from repetition of listening and speaking practices in task activities.

In terms of attitudes, the participants perceived task-based instruction useful and applicable to real world activities. Learner enjoyment was possibly from fun activities, a supportive learning environment and interesting instructional media. This is consistent with Lightbown and Spada (1999) that learner motivation increases if the content is interesting and relevant to their needs; and the atmosphere is supportive. Positive attitudes and motivation are related to success in second language learning.

In aspects of language skills, it was noticeable that good learners benefited more from task-based instruction than low proficiency ones as a result of incompatible levels of difficulty and proficiency. Good learners' language skills improved in aspects of fluency, pronunciation and listening comprehension. They could apply learned skills and had more confidence in using English with native speakers outside class. Nevertheless, they could communicate for meaning rather than deploy accurate form or grammatical knowledge. This was possibly because task-based instruction focuses on communicative skills rather than language skills. According to Hall (2011), way of teaching language has moved from teaching linguistic competence to communicative competence. Communicative meaning is primary in task-based language teaching (Ellis, 2003; Nunan, 2004; Willis and Willis, 2007)

5.2 Conclusions

The study evidently showed that learner motivation increased in task-based learning and teaching in four areas: 1) promoting their confidence; 2) relating to real world; 3) providing enjoyable activities; and 4) presenting interesting materials. The other conclusion dealt with language proficiency. Good learners improved their language skills in aspects of fluency, pronunciation and listening skills and could apply learned skills in communicating for meaning.

5.3 Recommendations for further studies

There were two limitations in this study. It was advisable that time management and level of difficulty were crucial. This should be carefully planned and considered during the task design and implementation. To extend the practice time in class, pre-tasks should be assigned or explicitly taught in advance to equip students with some linguistic elements of the target language. Another aspect emerging from this study was that students acquired

better listening and speaking skills. Further study should be conducted to explore how task-based instruction improves listening and speaking performance levels.

References

- Arumporn, L. (2004). *The use of task-based learning to develop English speaking ability of Mattayomsuksa IV students in Pranakornsriyutthaya. Thesis.* Srinakharinwirot University.
- Ellis, R. (1997). *SLA research and language pedagogy.* Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching.* Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (2009). Task-based language teaching: sorting out the misunderstanding in *International Journal of Applied linguistics.* Volume 19, Number 13.
- Gasorn Pongsawang. (2012). *Using task-based language learning activities to enhance speaking abilities of Prathomsuksa 5 students. Thesis.* Srinakharinwirot University.
- Hall, Graham. (2011). *Exploring English language teaching language in action.* Routledge.
- Lightbown, P. and Spada, N. (1999). *How Languages are Learned.* Oxford: Oxford University Press.
- Long, M. H. (1991). Focus on form: A design feature in language teaching methodology. In de Bot, K., Ginsberg, R. B., & Kramsch, C. (eds.), *Foreign language research in cross-cultural perspective* (pp. 39-52). Amsterdam: John Benjamins.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Ruamjai, P. (2009). *The development of English speaking ability for tourism communication of Mattayomsuksa III students in Phangna through task-based learning and real-life situation practice. Thesis.* Srinakharinwirot University.
- Sae-ong, U. (2010). *The use of task-based learning and group work incorporating to develop English ability of Mattayom Suksa 4 students.* Srinakharinwirot University.
- Uraiwan Sae-Ong. (2010) *The use of task-based learning and group work incorporating to develop English speaking ability of Mattayom Suksa 4 students.* Thesis. Srinakharinwirot University.
- Widdowson, H. G. (2003). *Defining Issues in English Language Teaching.* Oxford: Oxford University Press.
- Willis, D. and J. (2007). *Doing Task-Based Teaching.* Oxford: Oxford University Press.
- Yooyong, B. (2008). *The use of task-based learning to develop English speaking ability of Mattayomsuksa 2 students at Ban Markkaeng school in Udon Thani.* Thesis. Srinakharinwirot University.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย

Factors affecting to contraception behavior of women in Thailand

เบญจมาศ ยศเสนา
Benchamat Yotsena

นิสิตปริญญาเอก วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
College of Population Studies, Chulalongkorn University
E-mail: violet_079@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย และ 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย โดยตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ หญิงสมรสอายุ 15-59 ปี และมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปีในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล โดยการสุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ.2552 จึงได้ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 25,812 ราย โดยข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ คือ การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (Descriptive Statistics) การแจกแจงความถี่และอัตราร้อยละ ในกรณีที่ข้อมูลในระดับช่วงขึ้นไปจะเพิ่มการนำเสนอข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าต่ำสุด สูงสุด และการวิเคราะห์การแปรผันหลายทาง (Multivariate Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Probit ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบ probit เนื่องจากตัวแปรตามเป็นตัวแปร dummy พบว่าตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายโอกาสที่จะเกิดพฤติกรรมการคุมกำเนิด ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 12 ตัว โดยร่วมกันอธิบายโอกาสของพฤติกรรมการคุมกำเนิด คือ ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อายุ ศาสนา (อิสลาม) ระดับการศึกษาอื่น ๆ อาชีพ อายุของสามี จำนวนบุตรที่มี การมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี ความต้องการมีบุตรเพิ่ม ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา การได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม และการได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก

คำสำคัญ: การคุมกำเนิด

ABSTRACT

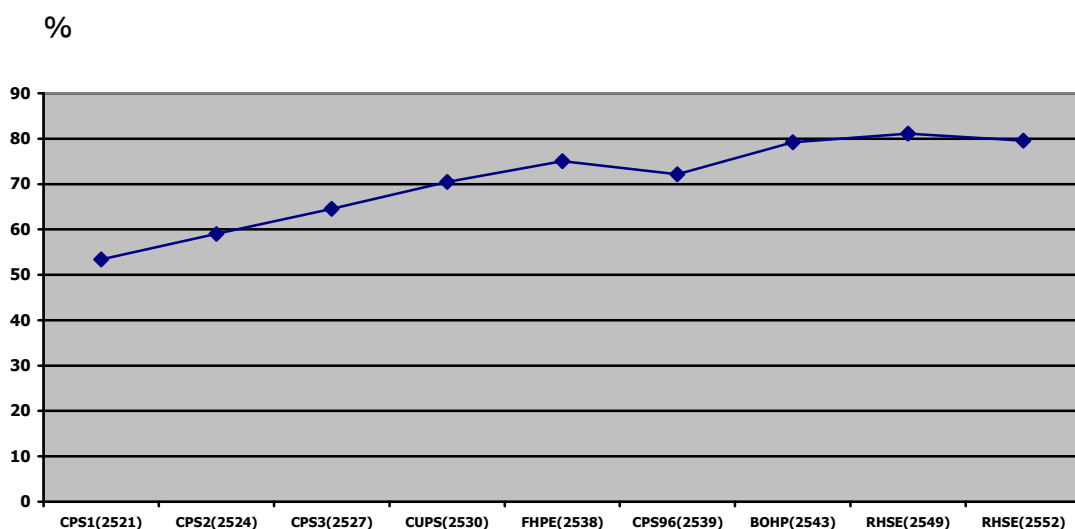
The purpose of this research were to study 1) factors affecting to behavior of Thai women toward using contraceptive and 2) the relation between behavior in self healthcare and contraception behavior of Thai women. The sample which was picked by random consisted of 25,812 Thai women answering questions of reproductive health survey 2009. All of them were 15 -59 years old, having marriage status with a child who was under 1 year old and also lived in or not lived in municipal area. Some data was analyzed using only descriptive statistics, frequency and percentage however some used all of those as well as mean, standard deviation, minimum and maximum values and multivariate probit analysis. A result showed that regression probit according to dummy variant had 12 independent

variables that could explain a change leading to contraception behavior significantly ($p < 0.05$). They included zones; northeast and south, age, religion (Islam), other education degree, occupation, age of husband, number of children, having a child under 1 year old, desiring to have more children, how long they live together as husband and wife, breast cancer check and cervical cancer check.

Keywords: Contraception

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงในเรื่องนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการสนับสนุนให้มีการเพิ่มประชากร มาเป็นการจำกัดการเพิ่มขึ้นของประชากรผ่านการควบคุมระบบเจริญพันธุ์ของไทย หรือการเปลี่ยนแปลงแบบแผนจากการมีลูกมากที่ได้รับการส่งเสริมในสมัยทศวรรษ 2480 มาเป็นการมีลูกน้อยนั้น สัมพันธ์กับบริบททางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการขยายตัวของวิถีการผลิตแบบทุนนิยม การขยายตัวของกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) และแบบแผนการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้คนอยากซื้อสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อความสะดวกสบาย ไม่ใช่แค่เพียงสิ่งที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตเท่านั้น รวมถึงการพัฒนาในด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ที่ส่งผลต่อทัศนคติของคนในสังคมปัจจุบันที่มองว่าการมีบุตรมากเป็นภาระทางเศรษฐกิจ มากกว่าจะเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยทำงานในครอบครัวเหมือนในอดีต ทำให้ความต้องการจำกัดขนาดครอบครัว และจำนวนบุตรเกิดขึ้นในเขตเมือง และขยายตัวออกไปในชนบทพร้อมกับการขยายตัวของทุนนิยมหรือระบบการผลิตเพื่อตลาด รวมทั้งระบบกลไกของราชการ เมื่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทางประชากรที่เกิดขึ้นส่งผลให้การคุมกำเนิดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ภาวะเจริญพันธุ์ของประเทศไทยลดลงอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน ดังที่แสดงในกราฟ

รูปที่ 1: อัตราคุมกำเนิดของสตรีสมรสอายุ 15-44 ปี ของประเทศไทย พ.ศ. 2544 - 2552

ที่มา: CPS1-3 การสำรวจภาวะคุมกำเนิดในประเทศไทย มหาวิทยาลัยมหิดล

CUPS การสำรวจตัวกำหนดและผลกระทบของแบบแผนการใช้วิธีคุมกำเนิด ในประเทศไทย มหาวิทยาลัยมหิดล

FHPE โครงการประเมินผลงานอนามัยครอบครัวในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7
กองวางแผนครอบครัวและประชากร กรมอนามัย

CPS96 การสำรวจภาวะคุมกำเนิดในประเทศไทย มหาวิทยาลัยมหิดล

BCHP โครงการประเมินผลงานส่งเสริมสุขภาพในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8
สำนักส่งเสริมสุขภาพกรมอนามัย

RHSE โครงการประเมินมาตรฐานอนามัยการเจริญพันธุ์สำหรับประชาชน กองอนามัยการเจริญ
พันธุ์ กรมอนามัย

อัตราคุมกำเนิด (Contraception Prevalence Rate) หมายถึง ร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์
(อายุ 15-44 ปี) ที่แต่งงานแล้ว และยังอยู่กินกับสามี ที่สตรีคนนั้นหรือสามีกำลังใช้วิธีคุมกำเนิดวิธีใดวิธีหนึ่งอยู่
ซึ่งพบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 อัตราคุมกำเนิดเพิ่มสูงขึ้น จนถึงปี พ.ศ. 2549 อัตราคุมกำเนิด เป็นร้อยละ 81.1

โดยในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของประเทศไทยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึง
สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางประชากรที่จะเกิดขึ้นในประเทศไทย ที่จะส่งผลต่อไปยังการเปลี่ยนแปลง
โครงสร้างทางประชากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ภาวะสังคมสูงวัย ย่อมส่งผลทั้งในภาคการเมืองในด้าน
การวางแผนนโยบายในการดูแลสุขภาพความเป็นอยู่ของประชากร ในขณะที่การลดลงของภาวะเจริญพันธุ์ได้
ส่งผลต่อด้านเศรษฐกิจภาคการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการแรงงานในภาคการผลิต ดังนั้นการลดลง
ของระดับภาวะเจริญพันธุ์ของประเทศไทยจึงเป็นสถานการณ์ทางประชากรที่ส่งผลกระทบต่อในทุก ๆ
ด้านอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นในการศึกษารังนี้ผู้ศึกษาจึงทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
การคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย และศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองที่กับ
พฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย

ในการศึกษารังนี้ผู้วิจัยได้มีการนำทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางประชากร (Demographic
Transition) และแนวคิดนโยบายการวางแผนครอบครัวของประเทศไทย และมีการทบทวนวรรณกรรมที่
เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
การคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองกับพฤติกรรม
การคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการรับบริการคุมกำเนิดของสตรีไทยมุสลิมในจังหวัดยะลา โดยลัดดา
แสงจันทร์ (2521) พบว่า การสนับสนุนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการรับบริการ
คุมกำเนิดของสตรีไทยมุสลิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษา
ค่านิยมเกี่ยวกับเพศบุตร อายุ อายุแรกสมรส ระยะเวลาการสมรส จำนวนบุตรที่มีชีวิต จำนวนบุตรที่ต้องการ
รายได้ของครอบครัว ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ลักษณะการให้บริการ การมุ่งอนาคต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
และเจตคติต่อการคุมกำเนิดไม่มีความสัมพันธ์กับการรับบริการคุมกำเนิดของสตรีไทยมุสลิม และปัจจัยที่มีผล
ในการจำแนกการรับบริการคุมกำเนิดของสตรีไทยมุสลิมในจังหวัดยะลาได้คือ จำแนกบุตรที่มีชีวิต อายุ ความรู้
เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ลักษณะการให้บริการคุมกำเนิด และจำนวนบุตรที่ต้องการ

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการคุมกำเนิดของสตรีชาวเขาเผ่าม้งและกะเหรี่ยงโดย วราพร วันไชย
ธนวงศ์ (2534) พบว่า ผลการศึกษา 1. พบว่าตัวแปรทางด้านประชากร ได้แก่ อายุภรรยา อายุสามี จำนวน
บุตรชาย จำนวนบุตรที่มีชีวิต จำนวนบุตรในอุดมคติ ความต้องการบุตรชาย และความต้องการบุตรหญิง มี
ความสัมพันธ์กับการใช้การคุมกำเนิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) ตัวแปรทางด้านสังคม ได้แก่ เผ่าถิ่นที่
อยู่อาศัย ความคิดเห็นในการให้การศึกษาแก่บุตรชาย และความคิดเห็นในการให้การศึกษาแก่บุตรหญิง
มีความสัมพันธ์กับการใช้การคุมกำเนิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) และตัวแปรทางด้านสุขภาพ ได้แก่

การได้รับการดูแลก่อนคลอด ประสบการณ์การคลอด ความรู้เรื่องวัคซีน และสถานะภาพการฉีดวัคซีนของลูก มีความสัมพันธ์กับการใช้การคุมกำเนิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<.01$) 2. เมื่อวิเคราะห์ด้วย Hiloglinear Model พบว่าอายุภรรยา แม่ สถานะภาพการฉีดวัคซีนของลูก มีผลปฏิสัมพันธ์กับ การใช้การคุมกำเนิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<.01$) ทำให้ทราบว่าเงื่อนไขบางอย่างจะไม่เป็นจริงเสมอไปในกลุ่มชาวเขา ดังนั้นการจะดำเนินงานวางแผนครอบครัวในชาวเขาให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีกลวิธีที่แตกต่างกันไปในแต่ละเผ่า แต่ละอายุ และแต่ละสถานการณ์

ในการศึกษาเรื่องเจตคติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด โดยรัตนจินต์ สุดแสงยม (2536) ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าในด้านเจตคติต่อขนาดครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าขนาดครอบครัวที่ตนเองมีในปัจจุบันนั้นพอดี ตนเองต้องการมีครอบครัวขนาดเล็กโดยมีเหตุผลเรื่องความสามารถในการเลี้ยงดู และคิดว่าจำนวนบุตรที่พึงประสงค์คือ 2 คน ทั้งนี้เจตคติในเรื่องขนาดครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรด้านจำนวนพี่น้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเจตคติต่อการสมรส พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าอายุแรกสมรสของเพศชายควรอยู่ระหว่าง 26-30 ปี และเพศหญิงอยู่ระหว่าง 21-25 ปี อายุสมรสที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ 26-30 ปี เหตุผลที่กำหนดการสมรสในช่วงอายุต่างๆ คือ ฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคงผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกคู่สมรสคือตนเอง และต้องการจะมีครอบครัวเดี่ยว โดยมีคู่สมรสเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูบุตรเอง เจตคติต่อการสมรสจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรด้านเพศและรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า คู่สมรสควรจะมีการวางแผนครอบครัวก่อนทำการสมรส ถ้ามีความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจควรมีบุตรทันทีหากยังไม่พร้อมก็ควรใช้วิธีการคุมกำเนิด ความคิดเห็นนี้จะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความรู้เรื่องวิธีการคุมกำเนิดแบบต่างๆ มากมายแต่เป็นความรู้ในระดับเคยได้ยินมากกว่าการรู้ถึงวิธีใช้ แหล่งข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างรับทราบความรู้ถึงวิธีการวางแผนครอบครัวและคุมกำเนิด คือ สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ต่างๆ และสถานที่ให้บริการด้านการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิดที่กลุ่มตัวอย่างรู้จัก คือ สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย

ในการศึกษาเรื่องเหตุผลที่ชาวชนบทจังหวัดน่านใช้การคุมกำเนิด : การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดย โยธิน แสงวดี(2531)ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลของการใช้คุมกำเนิดของประชากรในชนบทจังหวัดน่านนั้นมีเหตุผลเนื่องมาจากหลักการต่างๆ ดังนี้คือ ไม่ต้องการมีบุตรมากกว่า 2 คน ต้องการเว้นช่วงการมีบุตร ที่ดินทำกินมีน้อยและมีจำกัด เพื่อความสะดวกสบายในการทำงาน การเลี้ยงดูและการประกอบอาชีพ และด้วยเหตุผลอีกประการหนึ่งคือ เพราะภาวะเศรษฐกิจที่เป็นตัวกำหนดให้ครอบครัวประหยัดรายจ่ายสำหรับสถานที่รับบริการนั้น พบว่า ประชากรในชนบทส่วนใหญ่รับบริการที่สถานอนามัย สสข. บ้าน อสม. มอ.บ. หน่วย ตชด. และทหาร ตลอดจนส่วนราชการต่างๆ ที่นำวิธีคุมกำเนิดไปให้บริการแก่ประชาชนซึ่งเพิ่มความสะดวกในการรับบริการอย่างมาก สำหรับเหตุผลในการเลือกใช้วิธีคุมกำเนิดที่แตกต่างกันนั้น ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าขึ้นอยู่กับความสะดวกในการใช้ การรับบริการ ความต้องการบุตรเพิ่มและความวิตกกังวลในเรื่องอาการข้างเคียง เป็นต้น

จากการทบทวนทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังกล่าวสามารถสร้างกรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองที่กับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) เป็นการนำข้อมูลจากการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2552 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross Section Data)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ หญิงสมรสอายุ 15-59 ปีและมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปีในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล (สุ่มตัวอย่าง) ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2552

- การเลือกตัวอย่าง

การสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2552 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ใช้การสุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบสองขั้นตอน (Stratified Two - Stage Sampling) โดยมีจังหวัดเป็นสตราตัม ชุมรุมอาคาร (ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) เป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่งครัวเรือนส่วนบุคคล เป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง ซึ่งมีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังนี้

- 1) การจัดสตราตัม

จังหวัดเป็นสตราตัม ซึ่งมีทั้งสิ้น 76 สตราตัม และในแต่ละสตราตัม ได้ทำการแบ่งออกเป็น 2 สตราตัมย่อย ตามลักษณะการปกครองของกรมการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล

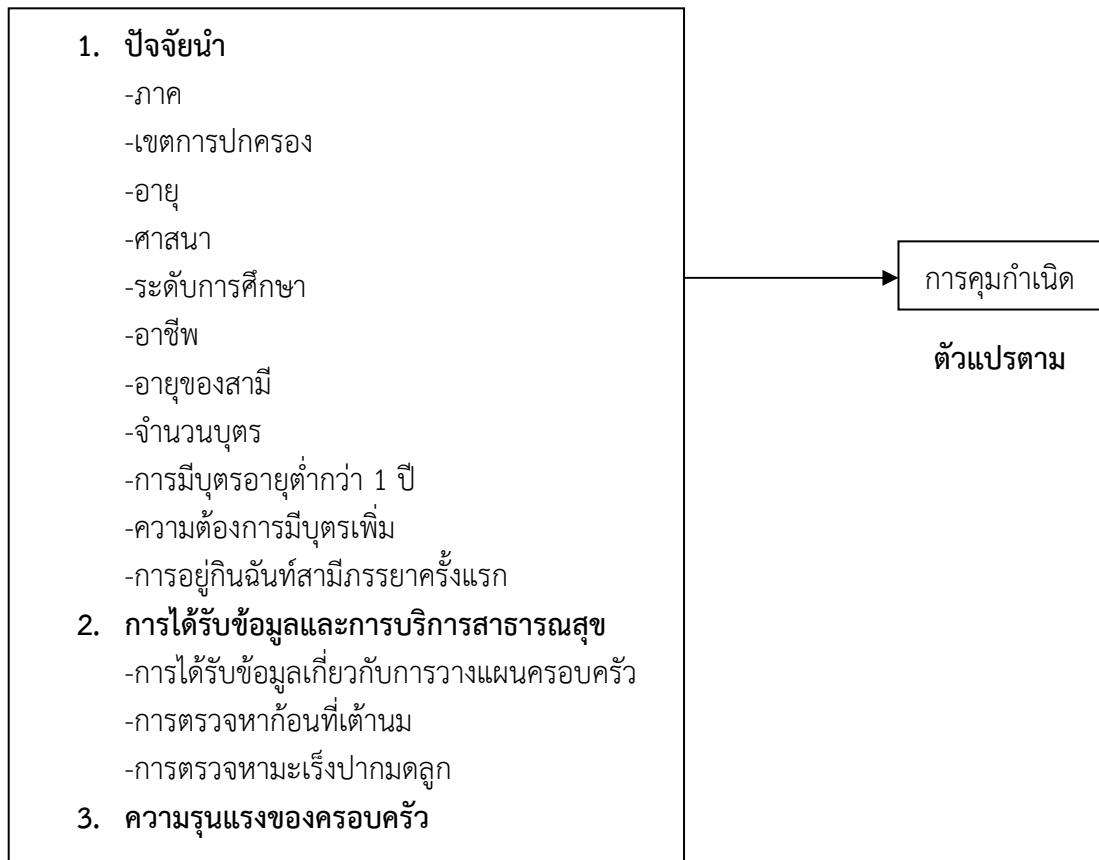
- 2) การเลือกหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 1

จากแต่ละสตราตัมย่อย หรือแต่ละเขตการปกครอง ได้ทำการเลือกชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง ได้จำนวนหน่วยตัวอย่างทั้งสิ้น 1,449 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน จากทั้งสิ้น 109,966 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน โดยกระจายไปตามภาค และเขตการปกครอง

ดังนั้นในการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย จึงได้ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 25,812 ราย

ขอบเขตการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษา

เนื่องจากในการศึกษานี้เป็นการนำข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติมาใช้ในการศึกษา ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจึงเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จึงมีข้อจำกัดในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้คือ สตรีที่มีสถานภาพสมรสและเคยสมรส อายุระหว่าง 15 -59 ปี เป็นผู้ที่ตอบแบบสอบถามการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ.2552 ด้วยตนเอง
2. ข้อมูลชุดนี้ถามเฉพาะสตรีที่มีอายุระหว่าง 15 - 59 ปี เป็นเหตุให้ไม่สามารถศึกษาตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวรวมถึง เช่น เพศชาย สตรีที่ไม่เคยสมรส เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป เพื่อการวิจัย (STATA) โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (Descriptive Statistics) ในส่วนนี้จะใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่และอัตราร้อยละในกรณีที่เป็นข้อมูลในระดับช่วงขึ้นไปจะเพิ่มการนำเสนอข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าต่ำสุด สูงสุดด้วย
2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมคุมกำเนิด ในการศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์การแปรผันหลายทาง (Multivariate Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์ Probit เพื่อศึกษาว่าตัวอิสระแต่ละตัวมี

อิทธิพลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดหรือไม่เพียงใด และมีความสัมพันธ์ในทิศทางใด ตลอดจนความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ หญิงสมรสอายุ 15-59 ปีและมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปีในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล (สุ่มตัวอย่าง) ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2552 จำนวน 25,812 ราย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1: การกระจายอัตราร้อยละของลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิด
(n = 25,812)

ลักษณะทั่วไปของตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>ภูมิภาค</u>		
- ภาคกลาง(รวมกรุงเทพมหานคร)	9,668	37.46
- ภาคเหนือ	5,251	20.34
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6,316	24.47
- ภาคใต้	4,577	17.73
รวม	25,812	100.00
<u>เขตที่อยู่อาศัย</u>		
- นอกเขตเทศบาล	11,724	45.42
- ในเขตเทศบาล	14,088	54.58
รวม	25,812	100.00
<u>อายุ</u>		
- อายุเฉลี่ยเท่ากับ 39.51 ปี		
- อายุน้อยที่สุดเท่ากับ 15 ปี		
- อายุมากที่สุดเท่ากับ 59 ปี		
<u>ศาสนา</u>		
- พุทธ	24,032	93.10
- อิสลาม	1,632	6.32
- คริสต์	140	0.54
- อื่นๆ	8	0.03
รวม	25,812	100.00
<u>ระดับการศึกษา</u>		
- ไม่มีการศึกษา	1,033	4.00
- ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเท่ากับปริญญาตรี	21,870	84.73
- ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี	2,883	11.17

ลักษณะทั่วไปของตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
- ระดับการศึกษาอื่นๆ	26	0.10
<u>รวม</u>	25,812	100.00
<u>อาชีพ</u>		
- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2,064	8.00
- พนักงานบริษัทเอกชน	3,712	14.38
- ธุรกิจส่วนตัว	6,430	24.91
- เกษตรกรรม	6,474	25.08
- อื่นๆ	2,207	8.55
- ไม่มีงานทำ	4,942	19.08
<u>รวม</u>	25,812	100.00
<u>อายุของสามี</u>		
- อายุของสามีเฉลี่ยเท่ากับ 42.67 ปี		
- อายุของสามีน้อยที่สุดเท่ากับ 13 ปี		
- อายุของสามีมากที่สุดเท่ากับ 87 ปี		
<u>จำนวนบุตรที่มี</u>		
- จำนวนบุตรที่มีโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 คน		
- จำนวนบุตรที่มีน้อยที่สุดเท่ากับ 0 คน		
- จำนวนบุตรที่มีมากที่สุดเท่ากับ 12 คน		
<u>การมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี</u>		
- ไม่มี	23,379	90.57
- มี	2,433	9.43
<u>รวม</u>	25,812	100.00
<u>ความต้องการมีบุตรเพิ่ม</u>		
- ไม่มีความต้องการ	21,483	83.23
- มีความต้องการ	4,329	16.77
<u>รวม</u>	25,812	100.00
<u>ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา</u>		
- ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 21.65 ปี		
- ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรณาน้อยที่สุดเท่ากับ 12 ปี		
- ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรณามากที่สุดเท่ากับ 56 ปี		
<u>การได้รับข้อมูลและบริการสาธารณสุข</u> <u>การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว</u>		
- ไม่ได้รับ	22,389	86.74
- ได้รับ	3,423	13.26
<u>รวม</u>	25,812	100.00

ลักษณะทั่วไปของตัวแปร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>การได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม</u>		
- ไม่ได้รับ	13,205	51.16
- ได้รับ	12,607	48.84
รวม	25,812	100.00
<u>การได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก</u>		
- ไม่ได้รับ	10,656	41.24
- ได้รับ	15,156	58.72
รวม	25,812	100.00
<u>การได้รับความรุนแรงในครอบครัว</u>		
- ไม่ได้รับ	25,151	97.44
- ได้รับ	661	2.56
รวม	25,812	100.00

ตัวแปรตาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>พฤติกรรมการคุมกำเนิด</u>		
- ไม่คุมกำเนิด	7,071	27.19
- คุมกำเนิด	18,795	72.81
รวม	25,812	100.00

จากตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.46 อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 54.58 มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 39.51 ปี นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 93.10 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเท่ากับ คิดเป็นร้อยละ 84.73 ตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.08 โดยที่สามมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 42.67 ปี จำนวนบุตรที่มีโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 คน และระยะเวลาการอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 21.65 ปี การมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี พบว่าตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 90.57 ความต้องการมีบุตรเพิ่มของตัวอย่างไม่มีความต้องการมีบุตรเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 83.23 การได้รับข้อมูลและบริการสาธารณสุขทางด้านการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว สตรีส่วนใหญ่ไม่ได้รับข้อมูลการวางแผนครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 86.74 การได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม สตรีไม่ได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม คิดเป็นร้อยละ 51.16 การตรวจมะเร็งปากมดลูก สตรีส่วนใหญ่ไม่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 97.44 ในขณะที่พฤติกรรมการคุมกำเนิด พบว่า สตรีส่วนใหญ่มีการคุมกำเนิด คิดเป็นร้อยละ 72.81

ตารางที่ 2: การวิเคราะห์ probit เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของประเทศไทย (n = 25,812)

ตัวแปรอิสระ	dy/dy	z
<u>ภูมิภาค</u>		
- ภาคเหนือ	-0.0078479	-0.97
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.0247213***	3.22
- ภาคใต้	-0.0461216***	-4.84
(กลุ่มอ้างอิง : ภาคกลาง รวมกรุงเทพมหานคร)		
<u>เขตที่อยู่อาศัย</u>		
- นอกเขตเทศบาล	0.0011294	0.18
(กลุ่มอ้างอิง : ในเขตเทศบาล)		
<u>อายุ (ตัวแปรเชิงปริมาณ)</u>	0.015715***	5.51
<u>ศาสนา</u>		
- อิสลาม	-0.2832895***	-17.83
- คริสต์	-0.0263212	-0.66
- อื่นๆ	-0.2851345	-1.44
(กลุ่มอ้างอิง : ศาสนาพุทธ)		
ตัวแปรอิสระ	dy/dy	z
<u>ระดับการศึกษา</u>		
- ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเท่ากับปริญญาตรี	0.0173007*	1.75
- ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี	0.0140986*	1.65
- ระดับการศึกษาอื่นๆ	0.0214238**	2.16
(กลุ่มอ้างอิง : ไม่มีการศึกษา)		
<u>อาชีพ</u>		
- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.0609114**	-2.41
- พนักงานบริษัทเอกชน	-0.0890348**	-1.97
- ธุรกิจส่วนตัว	-0.0479546**	-2.57
- เกษตรกรรม	-0.0485827***	-3.89
- อื่นๆ	0.0311542**	2.94
(กลุ่มอ้างอิง : ไม่มีงานทำ)		
<u>อายุของสามี (ตัวแปรเชิงปริมาณ)</u>	0.0057193**	2.48
<u>จำนวนบุตรที่มี (ตัวแปรเชิงปริมาณ)</u>	0.035978***	21.70
<u>การมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี</u> (กลุ่มอ้างอิง : ไม่มีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี)	-0.043402***	-3.70
<u>ความต้องการมีบุตรเพิ่ม</u> (กลุ่มอ้างอิง : ไม่มีความต้องการมีบุตรเพิ่ม)	-0.3590994***	-36.21
<u>ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา (ตัวแปรเชิงปริมาณ)</u>	0.0139867**	3.39
<u>การได้รับข้อมูลและบริการสาธารณสุข</u>		

ตัวแปรอิสระ	dy/dy	z
การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว (กลุ่มอ้างอิง : ไม่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว)	-0.0025786	-0.30
การได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม (กลุ่มอ้างอิง : ไม่ได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม)	0.0225187**	3.19
การได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก (กลุ่มอ้างอิง : ไม่ได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก)	0.0360878***	4.73
การได้รับความรุนแรงในครอบครัว (กลุ่มอ้างอิง : ไม่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว)	-0.0277236	-1.46

เมื่อพิจารณาตารางที่ 2: การวิเคราะห์ probit เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของประเทศไทย (n = 25,812) พบว่าตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายโอกาสที่จะเกิดพฤติกรรมการคุมกำเนิดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 12 ตัว โดยร่วมกันอธิบายโอกาสของพฤติกรรมการคุมกำเนิด คือ ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อายุ ศาสนา (อิสลาม) ระดับการศึกษาอื่น ๆ อาชีพ อายุของสามี จำนวนบุตรที่มี การมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี ความต้องการมีบุตรเพิ่ม ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกัน ฉันทสามีภรรยา การได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม และการได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของประเทศไทย” ในครั้งนี้ตัวอย่าง คือ หญิงสมรสอายุ 15-59 ปีและมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปีในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล (สุ่มตัวอย่าง) ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทย พ.ศ.2552 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิด

1. ภูมิภาค พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า มีทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าภูมิภาคมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิด กล่าวคือ สตรีที่อาศัยอยู่ในภาคกลาง มีโอกาสในการคุมกำเนิดมากกว่าสตรีที่อาศัยอยู่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ไม่รวมภาคเหนือ

2. เขตที่อยู่อาศัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่อยู่อาศัยกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าเขตที่อยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิด

3. อายุ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์โดยการแปรผันไปในทิศทางเดียวกัน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าเมื่อสตรีมีอายุเพิ่มมากขึ้นมีโอกาสในการคุมกำเนิดมากขึ้น

4. ศาสนา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าศาสนาที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิด กล่าวคือ สตรีที่นับถือศาสนาพุทธมีโอกาสนในการคุมกำเนิดน้อยกว่าสตรีที่นับถือศาสนาอิสลาม โดยไม่รวมสตรีที่นับถือศาสนาคริสต์ และศาสนาอื่น

5. ระดับการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี

ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจึงสรุปได้ว่าระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิด กล่าวคือ สตรีที่มีการศึกษามีโอกาสในการคุมกำเนิดมากกว่าสตรีที่ไม่มีการศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อาชีพ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าอาชีพมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิด กล่าวคือ สตรีที่ประกอบอาชีพข้าราชการ พนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ มีโอกาสในการคุมกำเนิดมากกว่าสตรีที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ

7. อายุของสามี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของสามีกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์โดยการแปรผันไปในทิศทางเดียวกัน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าเมื่ออายุของสามีเพิ่มมากขึ้นมีโอกาสนในการคุมกำเนิดมากขึ้น

8. จำนวนบุตรที่มี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรที่มีกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์โดยการแปรผันไปในทิศทางเดียวกัน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าสตรีที่มีจำนวนบุตรมากกว่ามีโอกาสนในการคุมกำเนิดมากกว่าสตรีที่มีจำนวนบุตรน้อยกว่า

9. การมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปีกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าสตรีที่มีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปีมีโอกาสนในการคุมกำเนิดมากกว่าสตรีที่ไม่มีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี

10. ความต้องการมีบุตรเพิ่ม พบว่า ความสัมพันธ์ความต้องการมีบุตรเพิ่มกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า สตรีที่ไม่มีความต้องการมีบุตรเพิ่มมีโอกาสนในการคุมกำเนิดมากกว่าสตรีที่มีความต้องการมีบุตรเพิ่ม

11. ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา พบว่า ความสัมพันธ์ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยากับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์โดยการแปรผันไปในทิศทางเดียวกัน ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่าสตรีที่มีระยะเวลาการอยู่กินฉันท์สามีภรณาน้อยกว่ามีโอกาสนในการคุมกำเนิดน้อยกว่าสตรีมีระยะเวลาการอยู่กินฉันท์สามีภรรยามากกว่า

ในขณะที่การศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย มีดังต่อไปนี้

1. การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว พบว่า ความสัมพันธ์การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า การได้รับบริการการวางแผนครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคุมกำเนิด

2. การได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม พบว่า ความสัมพันธ์การได้รับการตรวจมะเร็งเต้านมกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า สตรีที่ได้รับการบริการการตรวจห่ากอนที่เต้านม มีโอกาสนในการคุมกำเนิดมากกว่าสตรีที่ไม่ได้รับการบริการตรวจห่ากอนที่เต้านม

3. การได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก พบว่า ความสัมพันธ์การได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูกกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึง

สรุปได้ว่า สตรีที่ได้รับการบริการการตรวจหามะเร็งปากมดลูกมีโอกาสในการคุมกำเนิดมากกว่าสตรีที่ไม่ได้รับการบริการการตรวจหามะเร็งปากมดลูก

4. การได้รับความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ความสัมพันธ์การได้รับความรุนแรงในครอบครัวกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรี ปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า การได้รับความรุนแรงในครอบครัวกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดของประเทศไทยและการศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีในประเทศไทย สามารถชี้ให้เห็นว่าสถานการณ์ทางประชากรที่ปรากฏในปัจจุบัน พบว่า อัตราการเกิดของประชากรในประเทศไทยลดลงอย่างรวดเร็วซึ่งเกิดจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ภาวะเจริญพันธุ์ลดลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่ออัตราการดำรงชีวิตของสตรีที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากบทบาทของสตรีที่มีมากขึ้นในสังคมไทย ส่งผลต่อให้สตรีไทยมีพฤติกรรมการคุมกำเนิดในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะเดียวกันอัตราการเกิดของประเทศไทยที่ลดลงเป็นผลให้กำลังแรงงานในภาคการผลิตของประเทศไทยลดลง และสัดส่วนของผู้สูงอายุที่เพิ่มขนาดสูงขึ้นจากการลดลงของภาวะเจริญพันธุ์ ดังนั้นเมื่อมองในทางประชากรศาสตร์การลดลงของภาวะเจริญพันธุ์ในประเทศไทยในปัจจุบันอาจจะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาที่มีผลกระทบต่อภาคการผลิตในด้านแรงงานอย่างที่กำลังมาข้างหน้าจึงควรเห็นให้มีการเพิ่มประชากรเพื่อแก้ปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น

ในขณะที่อีกบริบทหนึ่งทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาสัดส่วนของประชากรของประเทศไทยในปัจจุบันที่มีจำนวนประชากรประมาณ 70 กว่าล้านคนในประเทศไทย จะเห็นได้ว่า การเพิ่มจำนวนประชากรของประเทศไทยนั้นไม่สอดคล้องกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างจำกัดของประเทศไทย เนื่องจากความต้องการการใช้ทรัพยากรอย่างไร้ขีดจำกัดของคนไทยในยุคสังคมแบบบริโภคนิยม ทำให้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยกำลังเข้าสู่สภาวะขาดแคลนในเรื่องของที่อยู่อาศัย อาหาร น้ำดื่ม ที่ดินทำกิน ตลอดจนสาธารณูปโภคต่าง ๆ จนทำให้เกิดปัญหาการแย่งแย่งทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมตามมาในอนาคต

ดังนั้นจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคุมกำเนิดดังกล่าว เป็นประเด็นที่สะท้อนให้เห็นถึงผลเชิงบวกและผลในเชิงลบของการลดลงของภาวะเจริญพันธุ์ของประเทศไทย ในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการคุมกำเนิดของประเทศไทยครั้งต่อไป ผู้สนใจควรจะศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับผลดีและผลเสียจากการคุมกำเนิดภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางประชากรโดยที่มีอัตราการเกิดต่ำและอัตราการตายต่ำ เพื่อชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของการลดลงของภาวะเจริญพันธุ์ที่มีทิศทางต่อไปอย่างไรในอนาคตต่อไป

สรุป

การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบ probit เนื่องจากตัวแปรตามเป็นตัวแปร dummy พบว่าตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายโอกาสที่จะเกิดพฤติกรรมการคุมกำเนิด ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 12 ตัว โดยร่วมกันอธิบายโอกาสของพฤติกรรมการคุมกำเนิด คือ ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อายุ ศาสนา (อิสลาม) ระดับการศึกษาอื่น ๆ อาชีพ อายุของสามี จำนวนบุตรที่มี การมีบุตรอายุต่ำกว่า 1 ปี ความต้องการมีบุตรเพิ่ม ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา การได้รับการตรวจมะเร็งเต้านม และการได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูก

เอกสารอ้างอิง

- เกื้อ วงศ์บุญสิน (2527). การวิเคราะห์ด้านอุปสงค์และอุปทานของการใช้การวางแผนครอบครัว : กรณีของประเทศไทย (ปี 2527). รายงานผลการวิจัย สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เกื้อ วงศ์บุญสิน (2530). ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้การคุมกำเนิดโดยใช้ข้อมูล โครงการสำรวจประชากรและการอนามัยในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2530. งานวิจัย สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- โหมะเฉลา น้อยเทศ และคณะ (2551). ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการคุมกำเนิดของสตรีที่สมรสแล้วศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาหญิง กศ.พป. สถาบันราชภัฏนครปฐม. บทความ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ (2534). โครงการการให้การศึกษาและบริการเกี่ยวกับสุขภาพของภาวะเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดสำหรับวัยรุ่นและหนุ่มสาว มกราคม 2530 - ธันวาคม 2531. งานวิจัย สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ประนอม บุพศิริ (2550). ประโยชน์ที่มากกว่าการคุมกำเนิดของ Levonorgestrel. บทความ สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ศรีนครินทร์เวชสาร. ปีที่ 22, ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มี.ค. 2550), หน้า 87-96
- วรางคณา ชัชเวช (2546). ผลของโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อการรับรู้อำนาจในการควบคุมเกี่ยวกับการคุมกำเนิดของสตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสตรี, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วรารพร วันไชยธนวงศ์ (2534). ปัจจัยที่มีผลต่อการคุมกำเนิดของสตรีชาวเขาเผ่าม้งและเผ่ากะเหรี่ยง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต การเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร มหาวิทยาลัยมหิดล
- นัยนันท์ สุวรรณนิษฐ์ (2547). การพัฒนาแนวทางปฏิบัติการให้บริการคุมกำเนิดสำหรับชาวม้ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสตรี, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนจินต์ สุดเสงี่ยม (2536). เจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะประชากรศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
- ศุภวัทย์ พลายน้อย (2530). อิทธิพลของปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยด้านสังคมสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการยอมรับการคุมกำเนิดในจังหวัดที่มีอัตราการคุมกำเนิดต่ำ : กรณีศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ดุขภูมิตติ การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุทธิ แสงจันทร์ (2521). การวางแผนครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะเจริญพันธุ์กับคุณลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมของข้าราชการครูสตรี กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต(สถิติประยุกต์) คณะประชากรศาสตร์ สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร
- สุนิตดา เทคนิยม (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายวางแผนครอบครัวไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุขภูมิตติ (การบริหารการพัฒนา) คณะการบริหารการพัฒนา, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร
- อัมราวดี อินทะกนก (2542). ความตั้งใจที่จะใช้การคุมกำเนิดของสตรีโสดในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ประชากรศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- โยธิน แสงวดี (2531). เหตุผลที่ชาวชนบทจังหวัดน่านใช้การคุมกำเนิด: การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. งานวิจัย สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, มหาวิทยาลัยมหิดล

มูลเหตุพฤติกรรมกับการรับรู้กฎหมายที่ส่งผลต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว INFLUENCES OF BEHAVIORAL CAUSES AND LEGAL PERCEPTION ON DOMESTIC VIOLENCE

วิเชียร พันธุ์เครือบุตร¹, รุจินันท์ วาธีวัฒน์²
Vichian Puncreobutr¹, Rujinun Watheewattanarut²

¹บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยนครราชสีมา
¹Graduated College, Nakronratsima College
²คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา
²Faculty of Law, Nakronratsima College
E-mail: mrvichian@yahoo.com

บทคัดย่อ

มูลเหตุพฤติกรรมกับการรับรู้กฎหมายที่ส่งผลต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษามูลเหตุพฤติกรรมกับการรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ที่ส่งผลร่วมกันต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสม ทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ทำการศึกษากับครอบครัวที่เคยมีการใช้ความรุนแรงต่อกัน ในกรุงเทพมหานคร นครราชสีมา และระยอง มีผู้ให้ข้อมูลหลักรวม 24 คน และมีกลุ่มตัวอย่างรวม 384 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ผลการศึกษาพบว่า มูลเหตุจูงใจในการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมาจาก สองสาเหตุหลักคือ พฤติกรรมดั้งเดิมจากพื้นฐานครอบครัว เช่น ทศนคติ ความเชื่อ ลักษณะนิสัย การเล่นการพนัน การดื่มสุรา ความหึงหวง และพฤติกรรมที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม เช่น สภาพเศรษฐกิจ แหล่งที่พัก สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ เป็นต้น ระดับความรุนแรงในครอบครัวอยู่ในรุนแรงมากที่สุด เปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามมูลเหตุพฤติกรรม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการรับรู้กฎหมาย พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัวกับการรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ส่งผลร่วมกันต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: มูลเหตุพฤติกรรม, การรับรู้กฎหมาย, การใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ABSTRACT

The objective of the research was to study the influences of behavioral causes of domestic violence and perception of victim's protection law on domestic violence. The study were carried out qualitatively and quantitatively on families who were experienced domestic violence in Bangkok, Nakron Ratsima and Rayong Provinces. This research studied on 24 informants and 384 samples and two-way analysis of variance (two-way ANOVA) was used to analyze collected data. The results illustrate that there are two main causes of domestic violence. The first cause is prior behaviors from background family, such as

attitude, trust, habit, gambling, alcohol drinking, and jealous; whereas the second cause is behaviors influenced by surrounded environment, for example economic situation, habitat, printing media, and television media. Domestic violence is found to be in the highest level. Although the comparison between level of domestic violence and behavioral causes shows no statistical significant difference, it is found that level of domestic violence compared to legal perception has significant difference at statistical level of .01. The results also show that the influences of behavioral causes of domestic violence and perception of victims' protection law on domestic violence are not statistically significance.

Keywords: behavioral causes, legal perception, domestic violence

บทนำ

การใช้ความรุนแรงในครอบครัว เป็นปัญหาสังคมที่นับวันจะเพิ่มความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง จากการประชุมของคณะกรรมการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว กรุงเทพมหานคร เมื่อเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2555 ได้มีการเปิดเผยผลการวิจัยของกองทุนสหประชาชาติเพื่อยุติความรุนแรงต่อสตรี (UN Women) ว่า 1 ใน 5 ของผู้หญิงทั่วโลก ถูกกระทำด้วยความรุนแรง และประเทศไทยอยู่ในอันดับ 2 จาก 75 ประเทศ มีการกระทำความรุนแรง (ข่าวสดรายวัน: 2555)

จากการศึกษาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว พบว่า การใช้ความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับคู่สมรสที่อยู่กันเป็นครอบครัว หรือมาอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว มีอายุระหว่าง 25-40 ปี อยู่ร่วมกันมาแล้วอย่างน้อย 2 ปี และพบว่ามี ความขัดแย้งกันในครอบครัวถึงขั้นใช้ความรุนแรงต่อกันอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ประมาณปีละ 100,000 ครอบครัว ครอบครัวที่พบว่ามีความรุนแรงต่อกันมักอยู่ในพื้นที่ที่มีสภาพเศรษฐกิจดี หรือมีค่าครองชีพสูง เช่นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นครราชสีมา และระยอง เป็นต้น (กระทรวงสาธารณสุข: 2551)

เพื่อให้เกิดความคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จึงได้มีการแก้ไขกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 53 ที่ว่า เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐ จากการใช้ความรุนแรง และการปฏิบัติอันไม่ชอบธรรม มีมาตรการแก้ไขปัญหความรุนแรงต่อเด็กและสตรี เป็นมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ 29 มิถุนายน 2542 และให้เดือนพฤศจิกายนเป็นเดือนรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ตลอดจนมีการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 แต่พบว่าสถิติการใช้ความรุนแรงในครอบครัวกลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี: 2555)

ผู้วิจัยมีความสนใจในปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นนี้ว่า การใช้ความรุนแรงอาจไม่ใช่ปัญหาเชิงเดี่ยว แต่อาจเป็นปัญหาที่เกิดจากปัจจัยร่วมกัน ทั้งมูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง และการรับรู้กฎหมายที่ส่งผลต่อการ ใช้ความรุนแรงในครอบครัว จึงทำการศึกษามูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง กับการรับรู้กฎหมาย คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ที่ส่งผลร่วมกันต่อการ ใช้ความรุนแรงในครอบครัว เพื่อให้ การแก้ปัญหาสังคมเป็นไปในทิศทางที่ดี ลดจำนวนครอบครัว จำนวนครั้ง หรือขนาดความรุนแรงที่เกิดขึ้น จากการใช้ความรุนแรงในครอบครัวได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษามูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว
2. เพื่อศึกษาระดับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามมูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว และการรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
4. เพื่อศึกษามูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว กับ การรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่ส่งผลร่วมกันต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือประชาชนที่มีครอบครัว หรืออยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว ที่มีอายุระหว่าง 25-40 ปี อยู่ร่วมกันอย่างน้อย 2 ปี และเคยมีความขัดแย้งกันในครอบครัวถึงขั้นใช้ความรุนแรงต่อกันอย่างน้อย 1 ครั้ง จำนวน 100,000 คน (ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี: 2555)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่อยู่ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร นครราชสีมา และระยอง ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีสถิติการกระทำความรุนแรงจำนวนมาก(ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี: 2555) ในการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวนผู้ให้ข้อมูลหลักรวม 24 คน สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ จำนวนกลุ่มตัวอย่างได้จากการใช้ตารางเครจซีและมอร์แกน ได้จำนวน 384 คน โดยใช้จังหวัดเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1: ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	ประชากร(คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
กรุงเทพมหานคร	38,000	146
นครราชสีมา	32,000	123
ระยอง	30,000	115
รวม	100,000	384

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้นประกอบด้วย

2.1.1 มูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

- 1) พฤติกรรมดั้งเดิมจากพื้นฐานครอบครัว
- 2) พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม

2.1.2 การรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

- 1) ไม่รู้ว่ากฎหมายคุ้มครอง (ไม่รับรู้)
- 2) รู้ว่ามีกฎหมายแต่ไม่รู้รายละเอียด (รับรู้เล็กน้อย)
- 3) รู้และเข้าใจกฎหมายดี (รับรู้และเข้าใจ)

2.2 ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม คือการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 3 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านการทำร้ายให้เกิดอันตราย ด้านการกระทำที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ด้านการบังคับ และด้านการใช้อำนาจครอบงำ

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2555-ธันวาคม 2555
5. ขั้นตอนในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษามูลเหตุจูงใจในการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการศึกษากับครอบครัวที่เคยมีการใช้ความรุนแรงต่อกันในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นครราชสีมา และระยอง โดยศึกษากับผู้กระทำความรุนแรงรวม 30 ราย ได้ผู้ให้ข้อมูลหลัก 14 ราย ศึกษาจากผู้ให้ความช่วยเหลือที่เป็นองค์กร/มูลนิธิ รวม 22 ราย ได้ผู้ให้ข้อมูลหลัก 10 ราย รวมผู้ให้ข้อมูลหลัก 24 ราย ศึกษาด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลได้จากการตรวจสอบแบบสามเส้า

ตอนที่ 2 ศึกษาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ขั้นตอนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ทำการศึกษากับครอบครัวที่มีอายุระหว่าง 25-40 ปี อยู่ร่วมกันมาอย่างน้อย 2 ปี และเคยมีความขัดแย้งกันในครอบครัวถึงขั้นการใช้ความรุนแรงต่อกันอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยศึกษากับผู้ที่เป็นผู้กระทำความรุนแรง ในกรุงเทพมหานคร นครราชสีมา และระยอง จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม 384 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .90 มีค่าอำนาจจำแนก .46 - .82 ข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์ด้วยสถิติ การหาค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการศึกษาประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 มูลเหตุจูงใจในการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่เป็นผู้กระทำความรุนแรง และผู้ที่ให้การช่วยเหลือเยียวยาผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ที่เป็นองค์กรต่าง ๆ ด้วยการสัมภาษณ์ระดับลึก จากผู้ให้ข้อมูลหลัก พบว่า มูลเหตุจูงใจในการแสดงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว มาจากสองสาเหตุหลักคือ

1. พฤติกรรมดั้งเดิมจากพื้นฐานครอบครัว

พฤติกรรมดั้งเดิมที่เป็นพฤติกรรมที่มาจากพื้นฐานครอบครัวของแต่ละคน ก่อนที่จะมาอยู่กินร่วมกันเป็นครอบครัว เช่น พื้นฐานทางบ้านเป็นครอบครัวที่แตกแยก พ่อแม่แยกกันอยู่ หรืออยู่ร่วมกันแต่มีการขัดแย้งกัน เคยเห็นพ่อแม่ใช้ความรุนแรงต่อกัน พื้นฐานการดำรงชีวิตที่ผ่านมาเคยถูกกระทำด้วยความรุนแรงทัศนคติของผู้กระทำ ที่มีทัศนคติว่าคนทั่วไปที่ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวถ้าเป็นเรื่องคนในครอบครัว เรื่องของผิวเผินด้วยกันเป็นเรื่องธรรมดา ความเชื่อในเรื่องสามีต้องเป็นใหญ่ ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง ลักษณะนิสัยส่วนตัวที่แตกต่างกัน เป็นคนที่มีพื้นฐานการตัดสินใจเรื่องต่างๆด้วยความรุนแรง ชอบทะเลาะวิวาท มีความเห็นว่าพฤติกรรมการเล่นการพนัน การดื่มสุรา การเสเพลเสพติด การเที่ยวกลางคืน การเที่ยวผู้หญิงหาเงิน เป็นเรื่องปกติของผู้ชาย ผู้ชายทำได้ไม่ผิด แต่ผู้หญิงทำไม่ได้ ตลอดจนการแสดงความเป็นเจ้าของ การแสดงออกถึงความหึงหวง การด่าทอด้วยคำที่ไม่สุภาพที่เป็นการยั่วยุฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น

2. พฤติกรรมที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม

พฤติกรรมที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายหลัง หลังจากมาอยู่กินร่วมกันเป็นครอบครัว สิ่งแวดล้อมที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เช่น สภาพเศรษฐกิจฝืดเคือง มีปัญหาเรื่องการเงิน สภาพแวดล้อมของแหล่งที่พักอาศัยอยู่ในแหล่งที่มีการใช้ความรุนแรงต่อกัน ได้รับข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทข่าวสาร สื่อสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร เห็นภาพ/เรื่องต่างๆ จากสื่อโทรทัศน์ ประเภท ข่าวสาร ละคร เกมส์โชว์ รายการแสดง ที่มีการด่าทอ ใช้ความรุนแรงทำร้ายกัน สื่อภาพยนตร์ ที่ยั่วเย้าการใช้ความรุนแรง เป็นต้น

ตอนที่ 2 การใช้ความรุนแรงในครอบครัว ผลการศึกษาในเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับความรุนแรงในครอบครัว

ความรุนแรงในครอบครัวทั้งในรายด้านและในภาพรวม อยู่ในระดับรุนแรงมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทำร้ายให้เกิดอันตราย มีระดับความรุนแรงสูงที่สุด และด้านการบังคับ มีระดับความรุนแรงน้อยที่สุด รายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2: ระดับความรุนแรงในครอบครัว

ด้านความรุนแรง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรุนแรง
การทำร้ายให้เกิดอันตราย	4.788	.3419	มากที่สุด
การกระทำที่อาจก่อให้เกิดอันตราย	4.621	.4427	มากที่สุด
การบังคับ	4.653	.4551	มากที่สุด
การใช้อำนาจครอบงำ	4.592	.4734	มากที่สุด
ความรุนแรงในภาพรวม	4.611	.3211	มากที่สุด

2. การเปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัว

ระดับความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามมูลเหตุพฤติกรรม และตามการรับรู้กฎหมาย พบว่า กลุ่มที่รับรู้กฎหมายเพียงเล็กน้อย มีการใช้ความรุนแรงในระดับสูงมากกว่า ทั้งกลุ่มที่ไม่รู้ว่ามีกฎหมาย และกลุ่มที่รู้และเข้าใจกฎหมาย ทุกมูลเหตุพฤติกรรม รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3: แสดงการใช้ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามมูลเหตุพฤติกรรมและการรับรู้กฎหมาย

มูลเหตุพฤติกรรม	การรับรู้กฎหมาย	จำนวน(คน)	ค่าเฉลี่ย	S.D.
พฤติกรรมดั้งเดิม	ไม่รับรู้	68	4.251	.1129
	รับรู้เล็กน้อย	120	4.801	.2879
	รับรู้และเข้าใจ	25	4.436	.1706
	รวม	213	4.583	.3442
พฤติกรรมจากสิ่งแวดล้อม	ไม่รับรู้	21	4.250	.1847
	รับรู้เล็กน้อย	120	4.850	.1744
	รับรู้และเข้าใจ	30	4.494	.0952
	รวม	171	4.714	.2738

มูลเหตุพฤติกรรม	การรับรู้กฎหมาย	จำนวน(คน)	ค่าเฉลี่ย	S.D.
พฤติกรรมโดยรวม	ไม่รับรู้	89	4.251	.1321
	รับรู้เล็กน้อย	240	4.825	.2388
	รับรู้และเข้าใจ	55	4.468	.1365
	รวม	384	4.461	.3212

ผลการเปรียบเทียบ ระดับความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามมูลเหตุพฤติกรรม พบว่า ระดับความรุนแรงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการเปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการรับรู้กฎหมาย พบว่า ระดับความรุนแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบมูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว กับ การรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่ส่งผลร่วมกันต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ส่งผลร่วมกันต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4: แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัว กับมูลเหตุพฤติกรรมและการรับรู้กฎหมาย

แบบความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	P
มูลเหตุพฤติกรรม	.074	1	.074	1.740	.188
การรับรู้กฎหมาย	19.358	2	9.679	228.948 **	.000
ปฏิสัมพันธ์(มูลเหตุ/การรับรู้)	.037	2	.018	.432	.697
ความคลาดเคลื่อน	15.981	378	.042		
รวม	8310.653	384			

** p < .01

จากผลการเปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการรับรู้กฎหมาย ที่พบว่า ระดับความรุนแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงนำไปทำการเปรียบเทียบรายคู่ เพื่อทดสอบความแตกต่างต่อไป ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5: แสดงการทดสอบความแตกต่างของการรับรู้กฎหมายที่มีต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

การรับรู้กฎหมาย	ค่าเฉลี่ย	ไม่รับรู้	รับรู้และเข้าใจ	รับรู้เล็กน้อย
		4.251	4.468	4.825
ไม่รับรู้	4.251	-	.2172**	.5744**
รับรู้และเข้าใจ	4.468	-	-	.3572**
รับรู้เล็กน้อย	4.825	-	-	-

** p < .01

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้กฎหมาย กลุ่มรับรู้และเข้าใจกฎหมาย และกลุ่มรับรู้กฎหมายเล็กน้อย มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวแตกต่างกันทุกกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยกลุ่มรับรู้กฎหมายเล็กน้อย มีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มรับรู้และเข้าใจกฎหมาย และกลุ่มไม่รับรู้กฎหมาย ตามลำดับ

สรุป

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. มูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมาจากเหตุจูงใจ สองสาเหตุหลัก คือ พฤติกรรมดั้งเดิมที่มาจากพื้นฐานครอบครัวก่อนมาอยู่ร่วมกันเช่น ทศนคติ ความเชื่อ ลักษณะนิสัย การเล่นการพนัน การดื่มสุรา ความหึงหวง และพฤติกรรมที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายหลังการมาอยู่ร่วมกัน เช่น สภาพเศรษฐกิจ แหล่งที่พัก สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ เป็นต้น
2. ระดับความรุนแรงในครอบครัว ในภาพรวมอยู่ในระดับ รุนแรงมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้าน คือ การทำร้ายให้เกิดอันตราย การกระทำที่อาจก่อให้เกิดอันตราย การบังคับ และ การใช้อำนาจครอบงำ มีระดับความรุนแรงที่ระดับมากที่สุด เช่นกัน
3. การเปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัว เมื่อเปรียบเทียบการใช้ความรุนแรงจำแนกตามมูลเหตุพฤติกรรมพบว่าระดับความรุนแรงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระดับความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการรับรู้กฎหมายพบว่าระดับความรุนแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01
4. การเปรียบเทียบมูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัวกับการรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ที่ส่งผลร่วมกันต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว พบว่ามูลเหตุพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัวกับการรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ส่งผลร่วมกันต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ จากการวิจัยพบว่าการใช้ความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นอย่างรุนแรงมากที่สุดในครอบครัวที่รู้กฎหมายเพียงเล็กน้อย และจะลดลงเมื่อเข้าใจกฎหมายขึ้น ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการรณรงค์ให้เยาวชน และคนในวัยเจริญพันธุ์ได้มีความเข้าใจกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวให้รับรู้กันอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ตลอดจนควรมีการใช้มาตรการทางกฎหมายต่อผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัด เพื่อลดปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปคือ ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆที่ส่งผลร่วมกันกับการรับรู้กฎหมายคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ทำการศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2551). สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในสังคมไทย. *เอกสารการประชุมหนึ่งทศวรรษศูนย์พึ่งได้ สังคมตระหนัก เพื่อผู้ถูกระทำรุนแรง*, 14-15 สิงหาคม 2551 โรงแรมแอมบาสเดอร์กรุงเทพ. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ.
- ข่าวสดรายวัน. (2555). ไทยติดอันดับสองของโลกใช้ความรุนแรงต่อภรรยา. *หนังสือพิมพ์ข่าวสดรายวัน* ฉบับวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ.2555, 22 (7896), 1.
- ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี. (2555). *สถิติผู้มารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี* ของโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: เอกสารเผยแพร่.
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550. (2550). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 124 ตอนที่ 41 ก.